

Ceļoties kalpošanai

Ruhí institūts

2. grāmata

Ceļoties kalpošanai

Ruhí institūts

Šajā sērijā:

Zemāk uzskaitīti šī sērijā iznākušo Ruhi institūta izstrādāto grāmatu nosaukumi. Šīs grāmatas iecerētas pielietošanai kursu galvenajā sērijā kā sistemātiski centieni uzlabot jauniešu un pieaugušo prasmes kalpot savās kopienās. Ruhi institūts arī strādā pie šīs sērijas trešās un piektās grāmatas atzarojumiem – kursu kopumiem bahāju bērnu nodarbību skolotāju un pusaudžu grupu animatoru sagatavošanā; arī tie ir norādīti sarakstā. Jāpiezīmē, ka saraksts tiks mainīts, klāt nākot jaunai pieredzei šajā jomā, un tiks pievienoti aizvien jauni izdevumi, kad attīstības stadijā esoši mācību elementi sasniegs pietiekamu briedumu, lai tos varētu sākt piedāvāt plašākai sabiedrībai.

1. grāmata *Pārdomas par gara dzīvi*
2. grāmata *Ceļoties kalpošanai*
3. grāmata *Bērnu nodarbību vadīšana, 1. līmenis*
Bērnu nodarbību vadīšana, 2. līmenis (atzarojuma kurss)
Bērnu nodarbību vadīšana, 3. līmenis (atzarojuma kurss)
Bērnu nodarbību vadīšana, 4. līmenis (atzarojuma kurss)
4. grāmata *Izpausmju Diāde*
5. grāmata *Atraisot pusaudžu spēkus*
Sākotnējais pamudinājums: 5. grāmatas pirmā atzarojuma kurss
Loka paplašināšana: 5. grāmatas otrā atzarojuma kurss
6. grāmata *Mācot Dieva ticību*
7. grāmata *Kopīgi ejot kalpošanas ceļu*
8. grāmata *Bahá'u'lláh derība*
9. grāmata *Izkopjot vēsturisku skatupunktu*
10. grāmata *Veidojot plaukstošas kopienas*
11. grāmata *Materiālie līdzekļi*
12. grāmata *Ģimene un kopiena*
13. grāmata *Iesaistoties sabiedriski lietderīgajā darbā*
14. grāmata *Dalība sabiedrības diskusijās*

Copyright © 2020, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 2.1.1.PE published in March 2021
Printed in Latvia

Originally published in Spanish as *Levantémonos a servir*
Copyright © 1987, 1996, 2020 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-52941-0-3

Permission for a limited printing of this book in Latvian has been granted to Rīgas Bahai ticības draudze by the Ruhi Institute.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Web site: www.ruhi.org

Rīgas Bahai ticības draudze
Tel: +371 67845254
Email: info@bahai.lv
Web site: www.bahai.lv/macibu-pulcini

Satura rādītājs

Ierosmes grupas vadītājiem	v
Prieks, ko dāvā ticības mācīšana	1
Pacilājošas sarunas	17
Tēmas zināšanu padziļināšanai	37

Ierosmes grupas vadītājiem

Šī grāmata, kas ir otrā galvenajā Ruhi institūta piedāvāto kursu sērijā, aplūko prasmes, kas ļauj mums piedalīties jēgpilnā un pacilājošā sarunā. Konkrētais grāmatas uzmanības centrā esošais kalpošanas darbs aprakstīts tās trešajā daļā. Pasaulē, kurā varenu spēku ietekmē norisinās kopienas saišu graušana, prakse apciemot draugus un kaimiņus viņu mājās un kopīgi izskatīt sabiedrības dzīvei svarīgas tēmas, tad ja tā kļūst par ievērojamu kultūras iezīmi, var novērst dažas no kaitēm, ko izraisījusi pieaugošā nošķirtība. Šajā grāmatas daļā pausts, ka šādi izveidotās sadraudzības saites palīdz nostiprināt plaukstošu un harmonisku kopienas veidošanas procesu.

Regulāru māju apciemojumu programma apkaimē vai ciematā prasa zināmu organizētību, tajā skaitā aizrautīgu draugu kopu, kuru atbalsta atbilstošas administratīvās iestādes un aģentūras. Vedot grupu cauri grāmatas lappusēm, vadītājam jāpatur prātā, ka dalībnieki tiek gatavoti iesaistīties šādos pastāvīgos centienos. Apmeklējumiem, kuri viņiem tikuši organizēti kā mācību sastāvdaļa, jāseko dalībai šādās aktivitātēs gadu no gada, kas ir svarīgs kalpošanas dzīves aspekts.

Mājas apmeklēšanas prakse ar skaidru mērķi izzināt garīgi un sociāli nozīmīgas tēmas nepārprotami bagātina kopienas kultūru. Šajā ziņā tikpat izšķiroša nozīme ir daudzām neformālām diskusijām, kas notiek mājās un darba vietā, skolā un tirgū. Īpaša uzmanība veltāma prasmes izkopšanai laiku pa laikam ikdienas sarunās iestrādāt garīgos principus. Tās attīstība ir otrās daļas uzmanības centrā, kura attiecīgi tādā veidā liek pamatus trešās daļas tēmai.

Lai mūsu sarunas ar draugiem un kaimiņiem būtu pacilājošas, mums saskarsmē ar viņiem jāienes prieks. Šis ir temats, kas aplūkots pirmajā daļā “Mācīšanas prieks”. Visi Ruhi institūta ieteiktie kalpošanas darbi būtībā ietver dalīšanos ar citiem dievišķās gudrības pērlēs, kuras mēs atklājam Bahá'u'lláh atklāsmes okeānā. Pirmās daļas apgūšana ir paredzēta izpratnes vairošanai par prieku, kurš piemīt šai nodarbei. Dalībnieki vairāku nodaļu gaitā tiek aicināti padomāt par Dieva Vārdu un par to, kāda svētība ir dalīties tajā ar citiem. Šajā grāmatas daļā teikts, ka šī nodarbe sniedz prieku, kas dara mūsu soļus raitus, kad ejam kalpošanas ceļu. Tomēr pat tad, ja esam pilnībā pārliecināti par šo dziļo garīgo patiesību, mēs varam zaudēt mācītprieku, ja nespējam apsvērt īpašības un attieksmi, kam jāraksturo kalpošanas darbs. Šādi temati ir pamatā diskusijai daudzās tālākajās sērijas grāmatās, un šeit tiek apskatīti tikai daži no tiem, sākot ar atraisītību 7. nodaļā. Bahāju Rakstu citātu izlase ir pārdomu pamatā par šo rakstura īpašību – īpašību, kas nepieciešama, lai ārējie faktori nespētu mazināt kalpošanas prieku. Svarīgi ir, lai dalībnieki nepabeidz grāmatas apguvi ar kļūdainu priekšstatu, ka atraisītība nozīmē norobežošanos vai vienaldzīgumu. Mums pastāvīgi jācenšas pielikt aizvien lielākas pūles un paaugstināt mūsu kalpošanas efektivitāti, cenšoties sasniegt aizvien labākus rezultātus. Tas prasa pienācīgu izpratni par piepūles raksturu, kas ir tēma, kurai veltīta 8. nodaļa. Nākamajā nodaļā, kura ir arī pēdējā, īsumā tiek apspriests optimisms un pateicība – divas kalpošanas ceļa veikšanai būtiskas nostādnes.

Grāmatas otrā daļa “Pacilājošas sarunas” koncentrējas uz spēju celt neformālu sarunu kvalitāti, atbilstošā gadījumā atsaucoties uz garīgiem principiem. Tā sastāv no vairākiem īsiem apgalvojumiem par dažādām tēmām, kas, lai arī tie nav precīzi citāti, ir balstīti uz ‘Abdu’l-Bahá izteikumiem un ietver daudzus viņa lietotos vārdus un frāzes. Visiem saprotamā veidā tie runā par visdažādāko cilvēku centieniem un bažām. Cerams, izpētot šos izteikumus, dalībnieki smelsies iedvesmu no ‘Abdu’l-Bahá garīgo principu skaidrojumiem un izkops ieradumu vērsties pie Viņa pēc padoma, tiecoties atklāt pērles, ko satur Bahá’u’lláh atklāsme, kā arī izprast Viņa tēva mācības nozīmi un pielietojumu un dāsni dalīties tajā ar citiem.

Lai sasniegtu šajā daļā izvirzīto mērķi, dalībniekiem jādod iespēja vairākas reizes pārskatīt katru apgalvojumu, izprast domu gaitu un praktizēt to izteikšanu, līdz kamēr viņi tik labi iepazinūši idejas, ka prot paši brīvi tās izteikt. Sākotnēji daži no viņiem apgalvojumus lielākoties iekals un vairāk vai mazāk atkārtos tādiem pašiem vārdiem kā tie sniegti grāmatā. Tas nav nepareizi. Viņu zināšanām par ticību padziļinoties un viņu pieredzei pieaugot, viņiem būs pieejams daudz plašāks satura klāsts un daudz bagātāks vārdu krājums, kas atspoguļosies arī viņu saskarsmē ar citiem. Vadītājam būtu jāņem vērā, ka šajā posmā mācības skaidrošanā notiek tiekšanās uz divējādu mērķi: uztveramības vieglums un satura atbilstība ‘Abdu’l-Bahá idejām.

Pēc tam, kad grupas locekļi ir iemācījušies izklāstīt katra izteikuma saturu, viņi pāriet uz citu uzdevumu, kurā viņi tiek mudināti sasaistīt apgūtās idejas ar jautājumiem, kas rūp viņu ģimenēm, draugiem un kolēģiem. Šajā nolūkā viņiem tiek lūgts padomāt par dažām sarunā izvirzītajām tēmām un jautājumiem un izlemt, kuras no tām viņiem sniegs iespēju diskusijā ietvert apskatāmās idejas. Dažiem apgalvojumiem tiek pieminēts viens vai divi piemēri, kuri ilustrē, kā ‘Abdu’l-Bahá izteiktie garīgie principi izgaismo dažādiem cilvēkiem svarīgus jautājumus. Šis vingrinājums dos labākus augļus, ja vadītājs grāmatas apguves gaitā palīdzēs katram dalībniekam izvēlēties vienu no izteikumiem un pāris cilvēku, ar kuriem sarunāties par tajā ietvertajām idejām. Tādējādi, dalībniekiem satiekoties, var atvēlēt laiku, kad viņi viens otram aprakstīs to sarunu dinamiku, kurās viņi ir iesaistījušies.

Līdztekus katram daļā sniegtajam apgalvojumam ir iekļauti daži fragmenti iegaušanās no Bahá’u’lláh Rakstiem. Ruhi institūta uzsvars uz iegaušanos, kas jau redzams sērijas pirmajā grāmatā, kļūst arvien izteiktāks 2. grāmatā. Tiek pieņemts, ka līdz šim dalībnieki ir apzinājušies garīgo uzturu, ko viņi uzņem, atkal un atkal atsaucot prātā fragmentus no Rakstiem. Tad šajā grāmatā viņi turpinās pārdomāt Dieva Vārda ietekmi uz cilvēka sirdi un trešajā daļā, tāpat kā otrajā, viņi iemācīsies savā runā izklāstīt principus un idejas, kas atrodami Rakstos. un, ja nepieciešams, tieši citēt fragmentus. Viena no prasmēm, kuras mēs visi cenšamies attīstīt, iedami kalpošanas ceļu, ir precīzi izskaidrot mācību, pasniedzot to citiem tīrā veidā. Otrās daļas struktūras pamatdoma ir, ka ir uzteicami sākt ar ‘Abdu’l-Bahá paskaidrojumu izpēti un mēģinājumiem tos izteikt tādā veidā, kā to darīja Viņš pats.

Kā norādīts iepriekš, trešā daļa, kuras nosaukums ir “Tēmas zināšanu padziļināšanai”, pievēršas kalpošanas darbam, kas aplūkots šajā grāmatā, proti, draugu un

kaimiņu apmeklēšanai ar skaidru nolūku iesaistīties kopienas dzīvei būtiskās diskusijās. Daļa paredz trīs veidu sarunas, un katrai no tām tiek ieteikts īpašs saturs. Pirmais veids ir saistīts ar virkni tēmu, kas sistemātisku apmeklējumu programmā jāaplūko kopā ar ciemata vai apkaimes iedzīvotājiem. Lai arī izklāstīto saturu var pavēstīt ieinteresētajai mērķauditorijai daudzējādi, sākotnējais tēmu nolūks – nodrošināt mājsaimniecības locekļiem iespēju padziļināt zināšanas par ticību – joprojām ir visaktuālākais. Šī grāmatas daļa pamatā apskata tieši šāda veida sarunas.

Tomēr māju apmeklēšanas prakse pēdējos gados ir ieguvusi jaunas dimensijas, it īpaši tāpēc, ka mazākās un mazākās ģeogrāfiskajās vienībās līdz pat ciemata līmenim un pilsētas apkaimē ir pieaudzis to cilvēku skaits, kuri var kalpot kā mācību grupu vadītāji, pusaudžu grupu animatori un bērnu nodarbību skolotāji. Šī prakse ir izrādījusies būtiska ne tikai ticības zināšanu izplatīšanai; tā ir nepieciešama arī veiksmīgai pusaudžu garīgo spēku un bērnu garīgās izglītošanas programmu īstenošanai. Ir kļuvis skaidrs, ka animatoriem un skolotājiem regulāri jāapmeklē dalībnieku vecāki abu programmu ietvaros tās veidojošo jēdzienu un pieeju apspriešanai. Šādas diskusijas ir otrais sarunu veids, kas ir apskatīts 14. un 15. nodaļā. Šajās nodaļās apskatītais saturs nebūt nav plašs, jo dalībnieki nākamajosursos daudz labāk iepazīs abas izglītības programmas. Tomēr, šajā agrīnajā posmā viņiem var izrādīties ļoti auglīgi apzināties šādu sarunu nozīmi un pavadīt bērnu skolotājus un pusaudžu animatorus viņu apmeklējumos pie vecākiem.

Trešais šajā daļā paredzētais sarunu veids kalpo ļoti īpašam mērķim. Tik daudzi jauni vīrieši un sievietes meklē iespējas, ar kuru palīdzību varētu rast izpausmi viņu dedzīgā vēlme dot savu ieguldījumu pasaules uzlabošanā. Viņi ir milzīgs sabiedrības mainīšanas spēju rezervuārs, kas gaida iespēju, pareizāk, kvēli ilgojas būt noderīgi. Saruna starp vienaudžiem, kurā viņi pārdomā jaunības posmam raksturīgās iespējas un pienākumus ar visu tam piemītošo enerģiju un ārkārtējo potenciālu, bieži vien var novest pie diskusijām par kalpošanu un interesi par iecerēto darbu ciematos un apkaimēs visā pasaulē. Savukārt daudzi priecāsies par uzaicinājumu pievienoties institūta kursiem, lai apgūtu prasmes nodrošināt garīgo izglītību nākamajām paaudzēm kā bērnu nodarbību skolotāji un pusaudžu grupu animatori. 9. un 10. nodaļā ir izklāstītas dažas idejas, kuras var aplūkot šāda veida sarunās.

Lai nostiprinātu iespējas, kas ļauj indivīdiem uzsākt un uzturēt jēgpilnas sarunas, grāmatas daļai, protams, jāasniedz vairāk kā tikai iepazīstināšana ar plašu tēmu un atbilstošā satura klāstu. Papildus spējai skaidri formulēt idejas, dalībniekiem ir jāattīsta nepieciešamā attieksme un garīgās īpašības. Tie ir pamatā šīs daļas sižetam, taču to nozīmīgums attiecībā uz attiecīgajām spējām ir skaidri norādīts 4. sadaļā, kur dalībnieki apcer to, kādam noskaņojumam un domām vajadzētu piepildīt mūsu sirdis un prātus, gatavojoties apmeklējumam, un 5. nodaļā, kurā viņi pārdomā rakstura iezīmi, ko sauc par pazemību. Vadītājam vajadzēs nodrošināt, lai dalībnieki pievērstu šai nodaļai pietiekamu uzmanību, jo neatkarīgi no tā, cik daudz zināšanu mēs iegūstam un cik labi mēs spējam formulēt idejas, mūsu sarunu atstātais iespaids būs atkarīgs no īpašībām un attieksmes, ar kādu tajās iesaistīsimies.

Jāatzīmē, ka šajā grāmatu sērijā aprakstītie kalpošanas darbi, kaut arī tie ir svarīgi kopienas izaugsmei un attīstībai, tomēr pamatā ir procesa elementi, kuru mērķis ir paaugstināt individuālās spējas ar mācību un prakses palīdzību. Katram vadītājam būtu jāapzinās, ka šie darbi balsta viens otru, ar katru nākamo grāmatu aizvien pieaugot to sarežģītībai. Mācīšanās efektīvi veikt katru kalpošanas darbu izrādās izšķiroša spējai, kas nepieciešama nākošo darbu veikšanai. Uzturēt nepārtrauktu sarunu vairāku māju apmeklējumu laikā, kā ierosināts šajā grāmatā, nepārprotami ir prasīgāk nekā 1. grāmatā rosinātā darbība, piemēram, regulāras lūgšanas sapulces rīkošana, vienalga, darot to vienam vai sadarbojoties ar vairākiem citiem draugiem. Nav grūti saskatīt, kā, lai veiktu sarežģītākus kalpošanas darbus, dalībniekiem būs svarīgi attīstīt šeit aplūkotās spējas.

Kā minēts 1. grāmatas ievada piezīmēs, institūta kursu dalībnieki visā pasaulē nāk no dažādas vides un sākotnēji viņiem ir atšķirīgas zināšanas par bahāju mācību. Līdz brīdim, kad viņi sāks šo – otro grāmatu, ikkatrs no viņiem patiešām būs uzsācis kalpošanas ceļu, ko pavēruši kursi. Tomēr paliks spēkā dažas atšķirības. Piemēram, jaunatnes gadījumā, ja vien viņi nav izgājuši izglītības programmas bērniem un pusaudžiem, daudzi grāmatā izklāstītie apgalvojumi un tēmas viņiem būs jauni, un tās izpēte viņiem kalpos kā līdzeklis viņu pašu zināšanu par ticību padziļināšanai. Grupas vadītājam šajā ziņā jābūt gatavam izrādīt elastību un radošumu, kas nepieciešams, lai veicinātu sapratni ikvienā grupas locekļi, vienlaikus pārlicinoties, ka tiek sasniegts kursa galvenais mērķis – palīdzēšana dalībniekiem iesaistīties jēgpilnā un pacilājošā sarunā. Turklāt tūkstosos apdzīvoto vietu, kurās grāmata tiks pielietota, kopienas veidošanas process, kurā trīs grāmatas daļas tiecas sniegt savu ieguldījumu, nav vienādā attīstības stadijā. Apgūstamā materiāla praktiskais pielietojums dažādās vietās var iegūt nedaudz atšķirīgu formu, un tas arī norāda uz rūpību un pamatīgumu, ar kādu vadītājam jāreaģē uz katra dalībnieka vajadzībām, vadot grupu cauri šīs grāmatas lapaspusēm.

Prieks, ko dāvā ticības mācīšana

Mērķis

Saprast, ka mācīšanas prieks
gūstams no pašas dalīšanās
Dieva Vārdā ar citiem

1. NODAĻA

“Ceļoties kalpošanai” ir otrais kurss to Ruhi institūta piedāvāto kursu sērijā, kuru mērķis ir apvienot mācības un rīcību. Tā mērķis ir palīdzēt jums virzīties tālāk pa kalpošanas ceļu, uz kura esat nostājušies, cenšoties sasniegt divējādu mērķi: tiekties uz savu garīgo un intelektuālo izaugsmi un veicināt sabiedrības pārveidi. Sākot no dalības pirmajā kursā, jums jau ir jāsaprot, ka ceļu, uz kuru mēs atsaucamies, nosaka virkne kalpošanas darbu – darbu, kuras mēs veicam pavērsuši skatienu uz jaunas pasaules kārtības mērķi, kā tas ir paredzēts Bahá’u’lláh Rakstos. Tādējādi liela daļa no tā, ko mēs saucam par “kalpošanas ceļa iešanu”, sastāv no mūsu centieniem pielietot Viņa mācību mūsu pašu un cilvēces dzīvē. Viņš pats par savu atklāsmi runā šādi:

Ak Mani kalpi! Mana svētā, Mana dievišķā atklāsme ir kā okeāns, kas savās dziļēs glabā neskaitāmas bezgala vērtīgas pērles ar nepārspētu mirdzumu. Ikvienu meklētāja pienākums ir, saņemot kopā visus savus spēkus, tiekties sasniegt šī okeāna krastus un atbilstoši savu meklējumu dedzībai un pieliktajām pūlēm gūt savu tiesu to labumu, kas ir iepriekš nolemti Dieva mūžīgajos, apslēptajos vēstuļrakstos. ¹

Šajā pirmajā daļā mūsu domas pievēršas priekam, kas piepilda mūsu sirdis, kad mēs atklājam gudrības pērles, kas atrodas Bahá’u’lláh atklāsmes okeānā, un dalāmies tajās ar citiem. Jau pētot 1. grāmatu, jūs esat redzējuši, cik izcili skaistas ir Viņa Rakstos atrodamās dievišķās vadības pērles. Apdomāsim vēl dažus fragmentus:

Dieva runa ir kā lampa, kuras gaisma ir vārdos: Jūs esat augļi no viena koka, jūs esat viena zara lapas. ²

Vislabākais no visām lietām Manās acīs ir taisnīgums; nenovērsies no tā, ja tu ilgojies pēc Manis, un neesi vienaldzīgs pret to, lai Es varu tev uzticēties. ³

Dedzīgi rūpējieties par tā laika vajadzībām, kurā jūs dzīvojat, visus savus nodomus pielāgojot tā neatliekamo problēmu risināšanai! ⁴

Visi cilvēki ir tikuši radīti, lai tālāk virzītu mūžam progresējošo civilizāciju. ⁵

Pasaule ir nīcīga, bet Dieva mīlestība ir mūžīga. ⁶

Tu esi Mans gaismeklis, un Mana gaisma ir tevī. Saņem no tās savu spozmi un nemeklē nevienu citu kā Mani, jo Es esmu tevi radījis bagātu un dāsni lējis savu labvēlību pār tevi. ⁷

Laika gaitā jūs varētu iegaumēt šīs īsās Rakstu vietas.

2. NODAĻA

Lai sāktu diskusijas par šīs daļas galveno tēmu, pārlasiet pirmo Rakstu vietas citātu iepriekšējā nodaļā, un veiciet šādus vingrinājumus:

1. Papildiniet šos teikumus:
 - a. Mūsu pienākums ir, _____ mūsu spēkus, tiekties _____ un gūt _____, kas _____ Bahá'u'lláh atklāsmes okeāna dziļēs.
 - b. Mums jātiecas sasniegt Bahá'u'lláh atklāsmes okeāna krastus, lai mēs varētu atbilstoši _____ un _____ gūt savu tiesu to labumu, kas ir iepriekš nolemti Dieva mūžīgajos, apslēptajos vēstuļrakstos.
 - c. Labums, ko mēs gūsim no Bahá'u'lláh atklāsmes okeāna, būs tik liels, cik _____.
2. Ko nozīmē “saņemt kopā visus savus spēkus”? _____
3. Ko nozīmē “tiekties sasniegt” kaut ko? _____
4. Kas katram meklētājam jācenšas sasniegt? _____
5. Ko nozīmē vārdi “atbilstoši kaut kam”? _____
6. Bahá'u'lláh saka, ka mēs gūsim savu tiesu labumu no Viņa atklāsmes okeāna atbilstoši mūsu pieliktajām pūlēm.
 - a. Sniedziet dažus piemērus tam, kā mēs varētu pūlēties, lai gūtu šos labumus. _____
 - b. Sniedziet dažus piemērus tam, kā šie labumi varētu izpausties. _____

3. NODAĻA

Zinot, ka Bahá'u'lláh atklāsme ir kā okeāns, kura dzīles glabā bezgala vērtīgas pērles, ikviens no mums sakopo visus savus spēkus, lai gūtu no tā labumu, un palīdzētu arī citiem sasniegt tā krastus. Bet – mēs varam sev jautāt – cik tāls ir ceļš uz šī okeāna krastiem? Bahá'u'lláh saka:

Ak mani kalpi! Vienīgais patiesais Dievs ir mans liecinieks. Šis vislielais, neizmērojamais, bangojošais okeāns ir tuvu, tas ir jums tik pārsteidzoši tuvu! Raugiet, tas ir jums tuvāk par jūsu dzīvības āderēm! Acumirkļi jūs varat, ja vien jūs to vēlaties, sasniegt to un baudīt Dieva doto mīlestību, šo mūžīgo labvēlību, šo vareno, neizsakāmi cildeno, nezūdošo dāvanu.⁸

1. Uz ko attiecas vārdi “šis vislielais, neizmērojamais, bangojošais okeāns”? _____

2. Cik tuvu mums ir šis okeāns? _____

3. Cik ātri mēs varam sasniegt šo okeānu? _____

4. Pabeidziet šos teikumus:
 - a. Bahá'u'lláh atklāsmes vislielais okeāns ir tik tuvu, tas ir mums _____
_____.
 - b. Bahá'u'lláh atklāsmes okeāns ir _____ par mūsu dzīvības āderēm.
 - c. _____ mēs varam, ja vien mēs to vēlamies, _____ un _____ no Viņa atklāsmes okeāna.
 - d. Acumirkļi mēs varam, _____, sasniegt un baudīt mīlestību un labvēlību no Viņa atklāsmes okeāna.

4. NODAĻA

Nonākuši Bahá'u'lláh atklāsmes okeāna krastā, mēs smeļamies tā dārgumus un bagātīgi un bez nosacījumiem dalāmies ar citiem šajās dievišķās vadības pērlēs, kuras mēs nepārtraukti atklājam mūsu pašu mācībās, lūgšanās un meditācijās, kā arī centienos kalpot Viņa Lietai un cilvēcei. Jūs varētu atvēlēt laiku nākamā fragmenta iegaumēšanai, kas pastāvīgi atgādina par šī pienākuma svētumu:

Ak ceļniek, kas staigā Dieva ceļu! Lai krīt tev tava tiesa no Dieva žēlastības! Tās dziļumi slēpj sevī daudz dārgumu, neliedz sev tos! Lai arī tevi tie priecē! Ja visiem tiem, kas mīt debesīs un virs zemes, par tiesu kristu tik daudz Viņa žēlīgās mīlestības, cik sevī spēj slēpt rasas piliens, tās pietiktu, lai debesis un zemi aplaimotu ar šo visuvarenā, viszinošā, visuviedā Dieva bagātīgo balvu. Atsacīšanās tev dos spēku, lai tu spētu smelt no tās dzīvības ūdeņiem un aplacīt ar tiem visu radību, nomazgājot no tās cilvēka radītos netikumus, lai tā tuvotos Dieva vareņajam tronim, šai svaidītajai un spožajai vietai.⁹

5. NODAĻA

Virzoties tālāk institūta kursu apgūvē, īstenojot nepieciešamo mācīšanos un praktisko rīcību, ko tā prasa, mūsu kalpošanas prasmes pieaugs, un mēs varēsim veikt kalpošanas darbu, kas mūsu sirdīm sagādās milzīgu prieku un palīdzēs mums sasniegt divkāršu mērķi – tādus darbus kā nodarbību vadīšana bērnu garīgai izglītībai, pusaudžu iesaistīšana garīgo spēku stiprināšanas programmā un palīdzība draugu grupai apgūt galveno grāmatu sēriju. Visa šī ceļojuma gaitā mūsu pastāvīgais iedvesmas avots būs Dieva Vārds, kurā mēs dalīsimies ar citiem, jauniem un veciem. Tādēļ ir pareizi, ka mums bieži jādomā par tā spēku un ietekmi uz cilvēka sirdi. Turpmākajā citātā Bahá'u'lláh runā par šo spēku:

Jo Dieva Vārds ir kā vasa, kas dzen saknītes cilvēku sirdīs. Jūsu pienākums ir kopt un audzēt to, spirdzināt to ar gudrības un svētu vārdu veldzi, tā, lai tā sakne nostiprinās un zari tiecas augstāk par debesu augstumiem.¹⁰

1. Ar ko var salīdzināt Dieva Vārdu? _____

2. Kur Dieva Vārda koka saknītes ir stādītas? _____

3. Kā mēs varam veicināt šī koka augšanu? _____

4. Cik augstu var izaugt šī koka zari? _____

5. Paskaidrojiet dažos teikumos, kāpēc dalīšanās Dieva Vārdā ar citiem ir tik svarīga.

6. NODAĻA

Tagad padomājiet, cik daudz dažādu darbu piepilda mūsu ikdienas dzīvi. Mēs ēdam, lai uzturētu savu fizisko veselību. Mēs mācāmies un studējam, lai gūtu jaunas zināšanas un attīstītu savas prāta spējas. Mēs strādājam un apgūstam prasmes, kas mums palīdz būt aktīviem sabiedrības locekļiem. Mēs piedalāmies sporta un izklaides pasākumos. Neskaitāmi līdzīgi darbi, kas ir svarīgi mūsu intelekta attīstībai un materiālajai labklājībai, aizņem lielu daļu no mūsu laika. Taču katru dienu ir arī garīgi piesātināti brīži, kad mēs lūdzam Dievu, kad mēs vienatnē vai kopā ar draugiem padziļinām savas zināšanas par dievišķo mācību; vai arī, kad kādā no daudziem veidiem mēs saviem līdzcilvēkiem palīdzam atrast pērles, kas slēpjas Bahá'u'lláh atklāsmes okeāna dzīlēs. Vai gan šie brīži nav neizmērojami dārgi? Vai gan var būt vēl lielāks prieks par to, ko sniedz šīs debesu svētības baudīšana?

Mums ir vienmēr jāatceras, kā ‘Abdu’l-Bahá mums ieteica veltīt savus pūliņus cilvēces stāvokļa uzlabošanai:

Mēs visi esam apvienoti vienam dievišķajam mērķim, mums nav nekāda materiāla motīva, un mūsu viskvēlākā vēlme ir izplatīt Dieva mīlestību visā pasaulē! ¹¹

Pieņemsim, ka jums rodas iespēja dalīties ar draugu vienā no jūsu iegaumētajiem 1. sadaļas citātiem. No kurienes rodas prieks, ko jūtat savā sirdī? Protams, jūs cerat, ka jūsu draugu ielīksmos Bahá'u'lláh vārdi. Bet ko tad, ja viņš vai viņa neizrāda entuziasmu, ko jūs gaidījāt? Vai prieks jūsu sirdī vienkārši izzūd? Kāpēc nē?

7. NODAĻA

Kad esam nonākuši pie atziņas, ka visi darbi, ko dzīvē veicam, ka visi brīži, kurus pavadām, daloties Dieva Vārdā ar citiem cilvēkiem, nes mums īpašu svētību, mēs nonākam pie vissvarīgākā secinājuma: prieks, ko izjūtam no kalpošanas, nāk no paša kalpošanas darba. Mēs, saprotams, ceram, ka mūsu kalpošanas darbi nesīs labus augļus, taču, ja mēs piešķiram pārāk lielu nozīmi uzslavai vai kritikai, tad mēs zaudēsim mācīšanas prieku. Mūsu kalpošanas iedvesmai jānāk no mīlestības uz Dievu, nevis tieksmei pēc panākumiem, labumiem, citu atzinības vai uzslavas. Atrasisšanās no visa tā ir kalpošanas prieka priekšnoteikums. Sekojošo citātu apguve palīdzēs jums labāk pārdomāt šo svarīgo tēmu:

Tu, cilvēk ar divējādu redzi! Aizver vienu aci un atver otru. Aizver vienu aci, lai neredzi pasauli un visu, kas ir tajā, un atver otru aci, lai saskati Miļotā svētīto daili.¹²

Jūs, draugi! Nepametiet mūžīgo daili nīcīga skaistuma dēļ un nepieķerieties šai mirstīgajai pīšļu pasaulei.¹³

Tu, izteiksmes dēls! Cel savu vaigu uz Mani un atsakies no visa, izņemot Mani, jo Mana vara nekad nebeidzas un Mana valstība neizzūd. Ja tu meklē ko citu, nevis Mani, tu vari meklēt mūžīgi visā plašajā Visumā, bet tavi meklējumi būs veltīgi.¹⁴

Tu, par draugu kļuvušais svešiniek! Tavas sirds sveci ir iededzis Manu roku spēks, nenodzēs to ar pretmetīgiem patības un kaislību vējiem. Visas tavas kaites dziedēs Manis atcerēšanās, neaizmirsti to. Lai mīlestība pret Mani ir tava bagātība. Glabā to kā savu acuraugu un dzīvību.¹⁵

Atrasisšanās ir kā saule; ikviena cilvēka sirdī, kuru tā apspīd, tiek dzēstas iekāres un patības liesmas. Ikviens, kura skatu apskaidro sapratnes gaisma, bez šaubām, atraisīsies no pasaules un tāsniecības... Lai pasaule un tās zemiskums tevi neskumdina. Laimīgs ir tas, kuru bagātība nepadara iedomīgu un nabadzība neapbēdina.¹⁶

1. Vai atraisīties no šīs pasaules nozīmē dzīvot kā vientuļniekam? _____
2. Vai ir iespējams atraisīties no šīs pasaules un tajā pašā laikā būt dažādu mantu īpašniekam? _____

3. Vai cilvēks, kas veltī visu savu laiku darbam, ir atraisījies no šīs pasaules lietām? _____
4. Vai cilvēks, kas strādā, lai apmierinātu tikai savas pašas nepieciešamākās vajadzības, pārējā laikā nedarot neko, ir atraisījies no šīs pasaules? _____
5. Vai cilvēks, kas nespēj panest materiālas neērtības kalpošanas laukā, ir atraisījies no šīs pasaules? _____
6. Līdzās materiāliem labumiem ir daudz citu lietu, kurām mēs varam pieķerties. Kam jūs būtu pieķēries, ja jūs būtu cilvēks, kas
 - grib padoties, ja viņš vai viņa veic kalpošanas darbu, bet neviens tos nenovērtē?

 - jūtas satriekts, ja kāds nepieņem idejas, kuras viņš vai viņa ierosina? _____
 - slēpj no citiem, ka viņš ir bahājietis, baidīdamies, ka tie viņu atstums? _____
7. Atraišanās nenozīmē savrupību vai vienaldzību. Kuri no šiem gadījumiem liecina, ka cilvēks nav atraisījies?
 - ___ Prieka gūšana, redzot citu cilvēku progresu.
 - ___ Nodarbības pārtraukšana, ja daži bērni neprot uzvesties.
 - ___ Lielīšanās ar savu veikumu.
 - ___ Cītīga mācīšanās un apmierinātība ar sasniegto.
 - ___ Pūles prasmju izkopšanā kalpot kopējam labumam.
 - ___ Tiekšanās uz izcilību savā amatā.
 - ___ Tīrīgums un mājas uzturēšana tīrībā un kārtībā.
 - ___ Rūpēšanās par savām mantām.
 - ___ Rūpēšanās par citu cilvēku labklājību.
 - ___ Būt satriektam vai satriektai, ja tevi neslavē par taviem pūliņiem.
8. Ikvienam no mums ir tik svarīgi nepieķerties pasaulīgam lietām, ka būtu labi, ja jūs iemācītos visus citātos šajā nodaļā.

8. NODAĻA

Lai saņemtu labumus no svētlaimīgas dzīves, ko sniedz kalpošana cilvēcei, mums jāgrib pielikt pūles un mūsu pūliņi var prasīt zināmu ziedošanos. Savā ikdienā mēs bieži lietojam vārdu “ziedošanās”. Ja kāds no mūsu draugiem atgriežas no ceļojuma

rītausmā, mēs pieceļamies agrāk, lai rītausmas stundā viņu atvestu mājās. Mēs sakām, ka esam draugam ziedojuši dažas stundas no nakts atpūtas. Kāds mums tuvs cilvēks var saslimt; tādā gadījumā mēs ziedojam dažas stundas no iemīļotā atpūtas veida, lai rūpētos par viņu. Dzīvē ir gadījumi, kad mums jāstrādā ārkārtīgi smagi, un mēs varam domāt, ka upurējam ērtības, lai sasniegtu kādu mērķi.

Mums visiem ir viskvēlākā vēlme kalpot Lietuvai, dāsni ieguldot savu laiku un enerģiju un, cik vien iespējams, daļu savu materiālo resursu. To darot, mums jāatceras, ka kalpošanas ceļā mēs varam atteikties no šīs pasaules lietām, bet tas, ko mēs saņemam pretī, ir patiess prieks no garīgas izaugsmes. Turpmākajosursos mums būs iespēja vairāk pārdomāt ziedošanās būtību. Jau pašā sākumā ir svarīgi atpazīt, ka tas nozīmē atteikšanos no zemākām lietām augstāku ideālu vārdā, tāpat kā sēkla upurējas, lai varētu piedzimt koks. Ziedošanās ir prieka avots, un mums nebūs šī prieka, ja vien mēs nebūsim gatavi pastāvīgi pielikt pūles.

Bahá'u'lláh saka:

Ir jāiegulda darbs, ja meklējam Viņu; ir nepieciešama degsme, ja vēlamies veldzēties saldmē, ko sniedz atkalsavienošānās ar Viņu. Un, nobaudījuši no šī biķera, mēs atteiksimies no šīs pasaules. ¹⁷

‘Abdu’l-Bahá mūs pamāca:

...nenododieties dīkiem sapņiem, nemeklējiet mieru, nepiesieniet sirdi šai gaistošajai pasaulei, atraisieties no jebkādas pieķeršanās un ticieties ar visu sirdi un dvēseli iesakņoties Dieva ķēniņvalstī. Gūstiet sev debesu veltes. Dienu no dienas kļūstiet arvien vairāk apskaidroti. Tuvojieties aizvien tuvāk vienotības sliekšnim. ¹⁸

Mēs visi uzskatām, ka, lai sasniegtu savus mērķus, mums jāpieliek pūles. Bet šai vienkāršajai pārliecībai praksē piemīt dažas sakarības, kuras mēs nedrīkstam aizmirst. Pirmkārt, ir jāatceras, ka pastāv proporcionalitāte starp nepieciešamo enerģijas daudzumu un attiecīgā mērķa vai uzdevuma grūtības pakāpi. Mēs maldinām sevi, ja domājam, ka kādu mērķi var panākt ar mazāku piepūli. Bet slodzes lielums nav vienīgais faktors, kas jāņem vērā. Nepieciešama pastāvība un neatlaidība. Nepieciešams paturēt mērķi redzeslokā. Neatsverams ir ieradums izpildīt uzdevumus, nevis pāriet no viena uz otru un atstāt darbu neizdarītu. Centieni bez pilnīgas atdeves nenes augļus. Iedomājieties iknedēļas nodarbību bērnu garīgajai izglītībai. Vadītājam ir jāvelta noteikts stundu skaits, lai sagatavotos katrai nodarbībai, visā tās gaitā pilnībā jāvelta uzmanība tam, lai palīdzētu skolēniem izprast nodarbības saturu, regulāri apmeklētu jauniešu vecākus un nedēļu pa nedēļai sekotu viņu individuālajām sekmēm. Kāds būs tādas grupas liktenis, kuras vadītājs sagatavojas tikai reizēm, kurš agri un pēkšņi pārtrauc sesiju, kad ir noguris un nespēj veltīt nepieciešamo laiku rūpēm par katru bērnu un viņa vai viņas sekmju pārrunāšanai ar vecākiem? Un, ko darīt, ja nodarbība tiek

vienkārši atcelta ikreiz, kad vadītājs vēlas pildīt kādu citu pienākumu, teiksim, būt kopā ar draugu, kurš ieradies viņu apciemot no citas pilsētas?

Šo pāris piezīmju mērķis ir pārliecināt mūs, ka mums jāpievērš uzmanība gan jebkura mūsu uzsāktā pasākuma īstenošanai pieliekamo pūļu apjomam, gan to kvalitātei. Tas attiecas ne tikai uz kalpošanas darbu, kurā mēs iesaistāmies; tas vienlīdz attiecas arī uz mūsu pašu attīstību. Pat tie garīgās dzīves ieradumi, kurus mēs aplūkojam šīs sērijas pirmajā grāmatā – regulāri lūgties, katru dienu lasīt Rakstus, apcerēt, kā savu dzīvi saskaņot ar mācību, no visas sirds piedalīties lūgšanas sapulcēs – ir atkarīgi no nepārtrauktas piepūles. Zemāk ir vairāki apgalvojumi par piepūli. Izlemšana, kuri no tiem ir patiesi, palīdzēs jums tālāk pārdomāt šo jautājumu:

- Ja esi gudrs, tev nav smagi jāstrādā.
- Kāpēc iet garāko ceļu; vienmēr meklē taisnāko taciņu.
- Bez pūlēm nav rezultātu.
- Sapņo lielus sapņus; tavas ieceres piepildīsies.
- Jo lielāka balva, jo lielāka tiekšanās pēc tās.
- Jo lielākas pūles, jo saldāka atlīdzība.
- Ja sākumā neizdodas, mēģini vēl un vēlreiz.
- Kāpēc strādāt, ja tu vari likt citiem to darīt tavā vietā?
- Ja tas prasa pārāk daudz pūļu, tam nav lemts piepildīties.
- Mazi soļi – bieži un pastāvīgi – var tālu novest.
- Nekas vērtīgs nenāk viegli.
- Izcilība prasa atdevi no visas sirds.
- Tūkstoš jūdžu ceļojums sākas ar vienu soli.
- Iztikšana nav pietiekami labs mērķis.
- Mums nav jāgaida notikumi; mums pašiem pēc tiem jātiecas.
- Panākumi ir atkarīgi no nejaušības.
- Mēs nerasnīsim savu divkāršo mērķi uz burvja mājienu.
- Mums jāatskaitās par savu rīcību katru dienu.

Mēs ejam kalpošanas ceļu, cenšoties sasniegt savu garīgo un intelektuālo izaugsmi un veicināt kopienu pārveidi. Ir skaidrs, ka tiekšanās uz šo divkāršo mērķi no mūsu puses prasa daudz pūļu. Bahá'u'lláh mums saka:

Radītājs, kuram nav līdzīga, ir visus cilvēkus veidojis no vienas vielas un ir pacēlis viņus augstāk par pārējo radību. Vai cilvēkam paveiksies

vai neveiksies, vai tas iegūs vai zaudēs, to nosaka viņa paša pieliktās pūles. Viņš tiks tik tālu, cik pats tieksies. ¹⁹

Jūs varētu iegaumēt nupat izlasīto fragmentu, ja vēl neesat to izdarījuši.

9. NODAĻA

Lai gūtu prieku no kalpošanas darba, mums vajadzētu kopt sevī noteiktu attieksmi. Piemēram, mums ir jābūt pateicīgiem par kalpošanas svētību, ko Dievs mums ir dāvājis; nav iedomājams iztēloties, ka mēs izdarām Dievam pakalpojumu, kad kalpojam Viņai Lietai. Mums arī jāiemācās izvairīties no pesimisma un pieiet dzīvei ar optimistisku skatu uz pasauli. Šķēršļus kalpošanas ceļā var pārvērst par atspēriena punktiem, lai turpinātu virzīties uz priekšu. Pat grūtību laikā mēs ar ticības acīm skatāmies nākotnē. Šādi “Abdu’l-Bahá” vārdi norāda uz cerību un optimismu, kam vajadzētu raksturot mūsu centienus:

Cik sīka iesākumā ir sēkla, taču beigās tā izaug par varenu koku. Neskatieties uz sēkliņu, skatieties uz koku un tā ziediem, un tā lapām, un tā augļiem. ²⁰

Tā tad apzinies šīs sīciņas sēkliņas nozīmi, kuru īstenais Zemkopis ar savas žēlsirdības rokām ir iesējis tā Kunga uzartajos tīrumos un ir laistījis ar dāsnuma un svētības lietiem, un audzē tagad Patiesības Saules gaismā un siltumā. ²¹

Kad redzat koku augam un attīstāmies, ceriet uz tā panākumiem. Tas galu galā ziedēs un nesīs augļus. Ja redzat izkaltušu bluķi vai vecus kokus, uz augļiem no tiem nav ko cerēt. ²²

Tādēļ Dieva mīļotajiem ir cītīgi jākopj un jālolo šis cerību koks un jālaista tas ar savu centienu ūdeņiem. ²³

Ja sirds novērsusies no Dieva svētības, kā lai tā cer uz laimi? Ja tā neuztic savas cerības un ticību Dieva žēlastībai, kur lai tā rod mierinājumu? ²⁴

Lai apcerētu nupat lasītās rindkopas, pabeidziet šādus teikumus:

1. Cik gan sīka iesākumā ir sēkla, taču beigās _____
_____.
2. Mums nav jāskatās uz sīko sēklu, bet gan uz _____
_____.

3. Tādēļ mums jāapzinās to sīko sēklu nozīmi, ko Dievs ir ar žēlsirdības rokām _____

_____.
4. Kad mēs redzam koku augam un attīstāmies, mums jācer, ka _____
_____.
5. Kad mēs redzam koku augam un attīstāmies, mums jācer, ka tas galu galā _____
_____.
6. Mums ar savu centienu ūdeņiem _____
_____.
7. Ja sirds novēršas no Dieva dāvātajām svētībām, _____
_____?
8. Ja sirds neuztic savas cerības un ticību uz Dieva žēlsirdību, _____
_____?

Tagad uz brīdi pārdomājiet: vai piekrītat, ka mūsu dzīvespriecīgais un cerīgais gars apvienojumā ar pazemīgas pateicības nostāju ir prieka avots citiem? Vienmēr paturēsim prātā, ka, celdamies kalpošanai Lietai, mēs nesam priecīgu vēsti par jaunas Dienas – cilvēces apvienošanās Dienas rītausmu. Lai mūsu sirdīs atskan Bahá'u'lláh vārdi:

Laimīgi ir tie, kas dara; laimīgi ir tie, kas saprot; laimīgs ir tas cilvēks, kas turas pie patiesības, atraisīties no visa, kas ir debesīs, un visa, kas ir uz zemes. ²⁵

Avotu saraksts

- 1 *Bahá'u'lláh Domu vārpas* (Rīga, 1994), CLIII, par. 5. (Pārskatīts tulkojums.)
- 2 Turpat, CXXXII, par. 3. (Pārskatīts tulkojums.)
- 3 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi* (Rīga, 2020), arābu Nr. 2.
- 4 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CVI, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 5 Turpat, CIX, par. 2. (Pārskatīts tulkojums.)
- 6 Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no. 53, p. 26.
- 7 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, arābu Nr. 11.
- 8 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CLIII, par. 5. (Pārskatīts tulkojums.)
- 9 Turpat, CXXIX, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 10 Turpat, XLIII, par. 9. (Pārskatīts tulkojums.)
- 11 *'Abdu'l-Bahá Gudrība: No Parīzē teiktajām runām 1912.–1913. g.* (Rīga, 1994), Nr. 32.2. (Pārskatīts tulkojums.)
- 12 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, persiešu Nr. 12.
- 13 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, persiešu Nr. 14.
- 14 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, arābu Nr. 15.
- 15 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, persiešu Nr. 32.
- 16 Bahá'u'lláh, in *The Bahá'í World: Volume One, 1925–1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 printing), p. 42.
- 17 *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), no. 2.12, p. 17.
- 18 *Tablets of the Divine Plan: Revealed by 'Abdu'l-Bahá to the North American Bahá'ís* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2006 printing), no. 13.6, pp. 95–96.
- 19 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, XXXIV, par. 8. (Pārskatīts tulkojums.)
- 20 *'Abdu'l-Bahá rakstu izlase* (Rīga, 1995), Nr. 40.3. (Pārskatīts tulkojums.)
- 21 Turpat, Nr. 40.3. (Pārskatīts tulkojums.)

- 22 From a talk given on 11 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 2, p. 153.
- 23 *'Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 206.13. (Pārskatīts tulkojums.)
- 24 *'Abdu'l-Bahá Gudrība*, Nr. 34.8. (Pārskatīts tulkojums.)
- 25 Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 139.

Pacilājošas sarunas

Mērķis

Apgūt prasmi sarunas gaitā iepazīstināt
sarunas biedru ar garīgiem principiem

1. NODAĻA

Šīs grāmatas pirmajā daļā mēs runājam par neizmērojamo prieku, ko gūstam, daloties Dieva Vārdā ar citiem. Ejoj kalpošanas ceļu, mums tiek piedāvātas daudzas iespējas ar draugiem un paziņām pārrunāt atskārsmes, kuras mēs gūstam no Bahá'u'lláh atklāsmes. Starp svarīgākajām prasmēm, kas mums visiem jāattīsta, ir tās, kas ļauj mums dot ieguldījumu jēgpilnā un pacilājošā sarunā. Šīs un nākamās grāmatas daļas mērķis ir palīdzēt jums šajā ziņā. Šeit jūs rūpēsieties par to, kā piemērotā brīdī paaugstināt sarunu kvalitāti, atsaucoties uz garīgajiem principiem. Nākamajā daļā jūs domāsiet par to, kā sākt un uzturēt virkni sarunu par noteiktām tēmām kā daļu no sistemātiskiem centieniem veidot plaukstošu kopienu savā ciematā vai apkaimē.

Turpmākajās nodaļās mēs aplūkosim vairākus apgalvojumus par dažādiem jautājumiem, kuri, lai arī nav precīzi citāti, tomēr visi ir balstīti uz Abdu'l-Bahá runām un vēstuļrakstiem un ietver daudzas no viņa lietotajām frāzēm. Jums vajadzētu vairākas reizes izlasīt katru apgalvojumu, noteikt ideju secību un pārmaiņus tos mutiski pārrunāt ar citiem savas grupas locekļiem, līdz jūs tos dabiski pratīsiet izteikt saviem vārdiem. Šis vingrinājums palīdzēs jums sagatavoties brīvi runāt, kad jums šķitīs lietderīgi diskusiju veicināšanai smelties gudrību ticības mācībā.

Šajā daļā jūs, protams, turpināsiet iegaumēt Rakstu fragmentus, jo tiem ir īpašs spēks, kas iekļūst cilvēka sirdī un, ieausts jūsu runā, spēcīgi ietekmēs klausītāju. Tomēr Rakstu citēšana sarunā prasa gudrību. Nepieciešama mērenība, līdzsvars starp citēšanu tieši no Rakstiem un ticības mācības skaidrošanā saviem vārdiem. Lai panāktu šo līdzsvaru, jums jāvelta daudz laika un enerģijas Rakstu izpētei un jāļauj tiem iespaidot jūsu domas un jūtas.

2. NODAĻA

Pirmais apgalvojums, kas jums jāstudē, skar cilvēces nepieciešamību pēc Izglītotāja:

Kad mēs aplūkojam esamības pasauli, mēs redzam, ka minerālu, dārzeņu, dzīvnieku un cilvēku valstībai – tām visām ir nepieciešams izglītotājs. Dārzam vajadzīgs dārznieks. Lai zeme nestu bagātīgu ražu, tai vajadzīgs zemnieks. Ja cilvēku atstāj neskartā dabā vienu, viņš lielā mērā kļūst līdzīgs dzīvniekam. Ja viņš tiek izglītots, viņš spēj sasniegt pilnības augstumus. Ja nebūtu skolotāju, nebūtu civilizācijas.

Izglītība ir trīs veidu: fiziskā, cilvēciskā un garīgā. Fiziskā izglītība skar cilvēka ķermeņa attīstību. Cilvēciskā izglītība attiecas uz civilizāciju un progresu – valdību, administrāciju, labdarības iestādēm, tirdzniecību un ražošanu, amatniecību, mākslu, rokdarbiem, zinātnei, lieliem izgudrojumiem un atklājumiem. Garīgā izglītība palīdz iegūt dievišķo pilnību. Tā ir patiesā izglītība, jo ar tās palīdzību tiek attīstīta cilvēka augstākā – garīgā – daba.

Lai progresētu, cilvēcei ir nepieciešams izglītotājs, kam būtu autoritāte gan fiziskās, gan cilvēciskās, gan garīgās audzināšanas jomā. Ja kāds teiktu: “Esmu pietiekami inteligēns, un man nav vajadzīgs šāds skolotājs”, viņš acīmredzami maldītos un būtu kā bērns, kas saka: “Man nekāda audzināšana nav nepieciešama; liekot lietā savu prātu un intelektu, es pats sasniegšu pilnību”.

Cilvēcei vienmēr ir bijis nepieciešams nevainojams izglītotājs, kas tai varētu palīdzēt nodrošināt iztikas līdzekļus un uzturēt ķermeni veselu, kas mudinātu to vairoties zināšanas, izgudrojumus un atklājumus, un, vēl jo svarīgāk, kas iedvesmotu to garīgai dzīvei. Nevienai parastai cilvēciskai būtnei nav pa spēkam veikt šos grūtos uzdevumus. To spēj vienīgi Dieva izpausmes. Šīs izredzētās dvēseles Dievs laiku pa laikam sūta mums kā visas cilvēces universālus Izglītotājus.

1. Pārlasiet šo tekstu kopā ar grupu un palīdziet cits citam labi iegaumēt tā saturu. Vaicājiet cits citam par tekstā ietvertajām idejām un vingrinieties izteikt tās saviem vārdiem.
2. Pēc tam savā grupā apspriediet, kā idejas, kuras iemācījāties šeit formulēt, varētu iestrādāt sarunā. Acīmredzami, jūs netaisāties ne no šā, ne no tā draugiem pavēstīt, ka pastāv trīs veidu izglītība. Tāpēc jums ir vērts apdomāt, kāda veida sarunās šādas idejas izrādīsies iederīgas. Varbūt apspriežamais jautājums ir sabiedrības morālais pagrimums vai tas, kā strādāt pasaules uzlabošanā. Pārdomājiet daudzveidīgās sarunas, kādas jums ir ar draugiem, ģimenes locekļiem un paziņām. Vai starp jautājumiem, kas nodarbina viņu prātu, ir kādi, kas varētu raisīt diskusiju par šajā apgalvojumā izteiktajām idejām?

3. Bieži vien sarunās par tematiem, kādus jūs nupat studējāt, rodas dažādi jautājumi. Ko jūs atbildētu, ja kāds jums teiktu: “Lūdzu nosauciet dažus no šiem Izglītotājiem, par kuriem jūs tikko runājāt.”

4. Tālāk ir doti daži citāti no Bahá'u'lláh Rakstiem, kas ilustrē cilvēces nepieciešamību pēc Izglītotāja. Pārdomājiet tos, un centieties tos iegaumēt. Tā jūs spēsiet piemērotā brīdī savā runā iekļaut rindas no Rakstiem.

Visi cilvēki ir tikuši radīti, lai virzītu uz priekšu mūžam progresējošo cilvēci. ¹

Viens patiesais Dievs, augstu stāvošs savā godībā, atklādams sevi cilvēkiem, tikai grib atsegt tiem tās dārgās pārles, kas slēpjas viņu dvēseļu dziļumos. ²

Dievs sūta savus praviešus ļaudīs, lai piepildītu divus mērķus: pirmkārt, lai atbrīvotu cilvēku bērnus no nezināšanas tumsas un vestu viņus gaismā, kas nāk no īstas izpratnes, un, otrkārt, lai nodrošinātu pasaulē mieru un sniegtu tā nodibināšanai nepieciešamos līdzekļus. ³

Visos laikos un visos apstākļos cilvēkiem ir nepieciešams kāds, kas tiem dotu norādījumus, tos pamācītu, vadītu un izglītotu. ⁴

3. NODAĻA

Tālāk minētajā tekstā ir parādīts, ka mēs varam kaut ko uzzināt par Dievu tikai ar Viņa izpausmju palīdzību, un tas var jums noderēt sarunās ar draugiem:

Pievērsiet uzmanību tam, cik bezgalīgs ir Visums. Vai ir iespējams, ka tas būtu radies bez Radītāja palīdzības? Vai arī, ka Radītāja īstenību spētu apzināties Viņa radība? Ja mēs palūkojamies uz visu radību, mēs redzam, ka tās zemākās formas nespēj izprast augstākās. Tā, piemēram, akmens vai koks, lai cik tie būtu attīstīti, nekad nespēs iztēloties redzes vai dzirdes spējas. Dzīvnieks nespēj izprast cilvēka īstenību un nespēj apzināties cilvēka gara spēku. Tādējādi, kā gan lai cilvēks, kas ir radījums, spētu aptvert Radītāja esamību?

Kaut arī mūsu prāts nespēj aptvert Dievu, mums nav liegts Viņu izzināt. Laiku pa laikam zemes virsū parādās īpaša Būtne, kas ir Dieva izpausme. Visa Dieva pilnība, dāsnums un diženums atklājas svētajās izpausmēs, kā saules stari atspīd skaidrā, nospodrinātā spogulī. Doma, ka saule atstarojas spogulī, nenozīmē, ka saule ir nolaidusies no sava diženuma augstumiem un iemiesojusies spogulī. Tāpat Dievs nenokāpj no svētuma debesīm uz šo esamības līmeni. Tas nozīmē tikai to, ka viss, ko cilvēce zina, atklāj un saprot par Dieva vārdiem, īpašībām un pilnību, notiek tikai ar Viņa svēto izpausmju palīdzību.

1. Izlasiet šo apgalvojumu vairākas reizes savā grupā. Uzdodiet cits citam jautājumus par tā saturu un vingrinieties, līdz kamēr spējat brīvi izklāstīt tā idejas saviem vārdiem.
2. Tagad savā grupā apspriediet, kā jūs dabiski varētu ievīt sarunā šeit apgūtās idejas. To viegli būtu iespējams izdarīt, piemēram, diskusijā par Dieva esamību vai dzīves mērķi. Kādas vēl ir tēmas un jautājumi, kas tiek ikdienā rosināti

apspriešanai jūsu ģimenē un draugu lokā, un kas jums sniegtu iespēju dalīties ar šīm idejām?

3. Iedomājieties, ka jums ir radusies izdevība sarunā ar draugiem apspriest tēmu, ko jūs tikko studējāt. Kā jūs atbildētu, ja kāds jums jautātu: “Ko mēs varam uzzināt par Dievu ar Viņa izpausmju palīdzību?”

4. Centieties iegaumēt tālākos citātus no Bahá'u'lláh Rakstiem, lai sarunā ar draugiem par nupat apskatīto tēmu varētu tos citēt:

Viņu, kas ir visu lietu Sākums, iepazīt un sasniegt ir iespējams tikai caur šo gaišo Būtņu izzināšanu un sasniegšanu, kas nāk no Patiesības Saules. ⁵

Dieva izpausme ir vienmēr bijis Dieva pārstāvis un Viņa gribas paudējs. Patiesi, Viņš ir tā Rītausma, no kuras nāk visaugstākie Dieva tituli, un Viņš vislabāk atsedz Dieva cēlās īpašības. ⁶

Vēl jo vairāk, esiet droši, ka ikvienas šīs Dieva izpausmes darbība un iespaids, nē, itin viss, kas attiecas uz tām, un itin viss, kas varbūt atklāsies nākamībā, viss tas ir Dieva vēlēts un atspoguļo Viņa gribu un nolūku. ⁷

4. NODAĻA

Reliģijas vienotība interesē daudzus cilvēkus, un šādas idejas jums palīdzēs daudzos gadījumos:

Mums jāmīl gaisma neatkarīgi no tā, kurš gaismas avots to sniedz. Mums jāmīl roze neatkarīgi no tā, kādā dārzā tā zied. Mums jāmeklē patiesība, vienalga, no kāda avota tā nāk. Pieķeršanās vienam gaismas avotam var kavēt mūs saskatīt gaismu, kas nāk no cita avota. Mums ir jāatsakās no novecojušām ideoloģijām

un aizspriedumiem, ja vēlamies atrast patiesību. Ja mūsu dvēseles trauks ir pārpildīts pašiem ar sevi, tajā nevar ieplūst dzīvības ūdens.

Reliģija ir pasaules gaisma. Tā vada mūsu soļus un paver mums bezgalīgas laimes durvis. Izpētot visu lielo reliģiju mācības bez dogmatisko uzskatu ierobežojumiem un aklas atdarināšanas, mēs saprotam, ka tās balstās uz viena pamata. Tās visas atklāj Dieva zināšanas. Tās tiecas uz cilvēku pasaules attīstību.

Protams, pastāv atšķirības starp katras reliģijas sludinātajiem sociālajiem likumiem un noteikumiem atbilstoši laika un vietas prasībām. Bet pēc būtības visas reliģijas ir viens veselums. Tās izkopj ticību, zināšanas, pārlicību, taisnīgumu, dievbijību, cildenumu, uzticamību, mīlestību pret Dievu un labdarību. Tās māca šķīstību, atraisītību, pazemību, izturību, pacietību un pastāvību. Šie cilvēciskie tikumi tiek atjaunoti katrā virsvaldībā.

Žēl, ka aizspriedumu un aklas atdarināšanas dēļ daudzi nespēj saskatīt reliģijas pamatā esošo vienotību. Dieva vadība cilvēcei ir patiesība, un patiesībai nepiemīt šķelšanās; tā ir veselums. Ja mēs patstāvīgi meklēsim patiesību, atmetot iepriekš pieņemtus priekšstatus, mūsu meklējumi novedīs pie vienotības. Reliģijai ir mūs jāvieno; tai jāveido mīlestības saites cilvēku starpā. Ja tā kļūst par naida un nesaskaņu cēloni, vēlams no tās attiekties.

1. Tāpat kā iepriekšējā nodaļā, jums savā grupā ieteicams vairākas reizes izlasīt šo apgalvojumu, uzdodot cits citam jautājumus par tajā izteiktajām idejām un vingrinoties tās izteikt saviem vārdiem.
2. Apsveriet savā grupā, kā jūs varētu iemācīties ievīt aplūkotās idejas, teiksim, sarunā par reliģiskajiem konfliktiem, kas tik bieži nodarbina cilvēku prātu. Bet varētu atgadīties, ka jūs draugu lokā apspriedīsiet patiesības izzināšanas nozīmi un, kā neklūt par upuri propagandas manipulācijām. Vēlreiz atcerieties savas nesenās sarunas ar draugiem un kaimiņiem, kolēģiem un paziņām. Kādi jautājumi, kuri varētu iegūt no diskusijas par šīm idejām, nodarbina viņu prātu?

3. Kā jūs atbildētu, ja pēc tam, kad sarunā esat dalījies ar šeit apspriestajām idejām, kāds jums prasītu: “Nosauciet patiesības, kas ir kopīgas visām reliģijām!”

-
4. Ir ieteicams iegaumēt vienu vai divas no šīm Bahá'u'lláh Rakstu vietām:

Nevar būt nekādu šaubu, ka, neatkarīgi no rasiskās vai reliģiskās piederības, pasaules tautas smēlas iedvesmu no viena debesu Avota un ir viena Dieva pavalstnieki. ⁸

Sadzīvojiet brālīgi un draudzīgi ar visu reliģiju sekotājiem! ⁹

Dieva ticības un Viņa reliģijas galvenais apgarotājs nodoms ir nodrošināt cilvēku cilts intereses un veicināt tās vienotību... ¹⁰

Dieva reliģija ir atklāta mīlestībai un vienotībai; nepadariet to par naida un strīdu cēloni. ¹¹

5. NODAĻA

Zinātnes un reliģijas attiecības ir nākamais temats, kuru mēs apgūsim.

Reliģijai jābūt saskaņā ar zinātni. Dievs ir apveltījis mūs ar saprātu, lai mēs varētu uztvert patiesību. Gaidāms, ka zinātne un reliģija atbildīs saprāta standartiem. Tāpēc tām jābūt savstarpējā saskaņā. Tie ir divi spārni, uz kuriem cilvēka inteliģence var pacelties debesu augstumos, divi spārni, uz kuriem cilvēce var lidot. Viens spārns nav pietiekams.

Zinātne ir Dieva dāvana. Tā atklāj fiziskās pasaules likumus un ļauj mums pārvarēt ierobežojumus, ko daba mums uzlikusi. Ar zinātnisko instrumentu palīdzību mēs redzam ar neapbruņotu aci neredzamas lietas un vienā mirklī sazināties lielā attālumā. Zinātne apvieno tagadni un pagātņi un iekļūst nākotnes noslēpumos. Tautas progress ir atkarīgs no zinātniskajiem sasniegumiem.

Dieva reliģija ir patiesības veicinātāja, zināšanu atbalstītāja un civilizācijas nodibināšanas pamats. Bez reliģijas zinātne kļūst par materiālisma veicināšanas instrumentu, kas galu galā noved pie izmisuma. Ja reliģija ir pretrunā ar zinātņi, tā kļūst tikai par māņticību. Ja reliģija ies kopsolī ar zinātņi, izbeigsies liela daļa naida un rūgtuma, kas tagad nomoka cilvēci.

1. Kā parasti, izlasiet šo tekstu vairākas reizes kopā ar savu grupu, rindkopu pēc rindkopas, uzdodiet cits citam jautājumus, līdz esat pietiekami labi iemācījušies saturu, lai izstāstītu to saviem vārdiem.
2. Kā jūs atbildētu cilvēkam, kurš saka: "Reliģija ir pagātnes palieka; zinātne atrisinās visas cilvēces problēmas." Vai jums būtu lietderīgi paskaidrot, ka reliģija nav tas pats, kas māņticība, bet tā pārvēršas māņticībā bez zinātnes un ka

zinātne bez reliģijas noved pie materiālisma izraisīta izmisuma? Vai jūs varētu sniegt piemērus, kā tas notiek?

3. Centieties iegaumēt kādu, vēlams vairākus, no šiem Bahá'u'lláh Rakstu fragmentiem:

Visu pirmā un galvenā starp šīm labvēlības veltēm, ko Visuvarenais cilvēkiem dod, ir sapratnes spēja. (..) Šī dāvana dod cilvēkam spēju atšķirt patiesību visās lietās, noved viņu pie tā, kas ir pareizs un palīdz viņam atsegt radības noslēpumus. ¹²

Paskaties uz pasauli un nedaudz apceri to. Tā tavu acu priekšā atklāj savas būtības grāmatu un atsedz to, ko tajā ir ierakstījusi tā spalva, kas ir tavs Kungs, Darinātājs, par visu informētais. ¹³

Zināšanas cilvēka dzīvē ir kā spārni, tās viņam ir kāpnes augšup. Ikkatram ir pienākums tās iemantot. ¹⁴

6. NODAĻA

Cilvēces vienotība ir temats, kas mūsdienās uzrunā cilvēku sirdis visā pasaulē, un daudzi labprāt apspriedīs ar jums šādas idejas.

Dārzs, kurš ir pilns ar dažādu krāsu un dažādu smaržu ziediem, priecē acis. Kaut arī katrs zieds ir citāds, tam valgmi dod lietus, kas līst visur, un siltumu dod saule, kas visur ir viena. Tāpat ir ar cilvēci. Tā sastāv no dažādu rasu un krāsu cilvēkiem. Bet visi nāk no tā paša Dieva, un visiem ir vienāda izcelsme. Cilvēku dzimtas dažādībai vajadzētu veicināt saskaņu, kā tas ir mūzikā, kad dažāda augstuma skaņas saplūst daiļskanīgā akordā.

Lai pastāvētu, ir nepieciešama vienotība. Mīlestība ir dzīves pamats. Materiālajā pasaulē visas lietas pastāv tikai vielas daļiņu pievilkšanās dēļ. Skaistā ziedā arī izpaužas vielas daļiņu pievilkšanās likuma iedarbība. Taču, ja pievilkšanās zūd, zieds izirs un pārstās pastāvēt. Tāpat ir ar cilvēci. Pievilkšanās, harmonija un vienotība ir tas spēks, kas veido cilvēci.

Bahá'u'lláh piedāvāja plānu, kā apvienot visas pasaules tautas. Mums ir jāpieliek visi spēki, lai iesaistītu ikvienu vienotības lokā. Kad tiekamies ar

dažādu rasu, tautību, reliģiju un uzskatu cilvēkiem, mēs nedrīkstam ļaut šīm atšķirībām kļūt par šķērslī mūsu starpā. Mums viņi jāuzlūko kā dažādu krāsu rozes skaistajā cilvēces dārzā, un jālīkmo, ka esam vieni no viņiem.

1. Kopīgi iemācieties tekstu savā grupā un padomājiet par dažādajām sarunām, kas norisinās ap jums. Atzīmējiet sarunu tēmas, kuras būtu piemērotas tekstā izteikto ideju pārrunāšanai ar citiem.

2. Saruna par cilvēces vienotību var rosināt diskusiju par vienotības nozīmi kopienās. Vai varat pateikt dažus vārdus par to, kā katrs no mums var to veicināt?

3. Iegaumējiet tālāk minētos citātus, lai jūs varētu atsaukties uz tiem, pārrunājot tēmu ar saviem draugiem:

Debesu vienotības telts ir tikusi uzcelta; neraugieties viens uz otru kā uz svešiniekiem! Jūs esat viena koka augļi un viena zara lapas. ¹⁵

Tik spēcīga ir vienotības gaisma, ka tā var apspīdēt visu zemi. ¹⁶

Tiecieties pēc vienotības, un lai tās mirdzums spīd pār jums! Pulcējieties kopā un stingri apņemieties Dieva vārdā izraut un iznīdēt naida sakni, lai kāda tā būtu! ¹⁷

(..) cilvēkiem pieklājas stingri ievērot visu, kas veicina brālību, laipnību un vienotību. ¹⁸

7. NODAĻA

Taisnīguma tēma arī daudziem šķiet ļoti svarīga, un tālāk sniegtais teksts palīdzēs jums dalīties ar mācību attiecībā uz šo ļoti būtisko tēmu ar cilvēkiem, kurus jūs satiksiet.

Cilvēku spēju atšķirība ir viena no galvenajām dzīves pamatiezīmēm. Visi cilvēki nevar būt vienādi, visi nevar būt vienlīdzīgi visos aspektos. Tomēr

kopumā cilvēku dzīvi vajadzētu pārvaldīt taisnīguma principam. Taisnīgumam jābūt svētam likumam, un visu cilvēku tiesībām jābūt aizstāvētām.

Taisnīgums nav ierobežots, tā ir visaptveroša īpašība. Tam jādarbojas visos sabiedrības dzīves aspektos. Katram sabiedrības locekļiem ir jābauda civilizācijas labumi, jo ikviens indivīds ir cilvēces loceklis. Ja kāds loceklis cieš mokas vai bēdas, arī citi locekļi no tā neizbēgami cietīs. Kā gan viens loceklis var izturēties bezrūpīgi, ja citi locekļi ir slimi? Mūsdienu sabiedrībai trūkst nepieciešamās mijiedarbības un simetrijas, tā nav pareizi organizēta. Ir nepieciešams atrast tādus principus un pieņemt tādus likumus, kas nodrošinātu visas cilvēku dzimtas labklājību un laimi.

Taisnīgums balstās uz diviem pīlāriem – atalgojumu un sodu. Valdības, kuras lemj bez ticības un dievbijības, izdos netaisnīgus likumus. Cerība uz atlīdzību un bailes no soda ir nepieciešamas, lai nepieļautu kāda apspiešanu. Likumdevējiem un izpildvarai ir jāapzinās savu lēmumu garīgās sekas. Valdnieki, kuri sapratīs, ka tiem būs jāatbild par saviem darbiem, kad beigsies šīs zemes dzīve, un kuri zinās, ka viņa spriedumi tiks svērti dievišķā taisnīguma svaros, izvairīsies apspiest savus pavalstniekus.

1. Pēc šo ideju iemācīšanās, lai tās brīvi izteiktu saviem vārdiem, apsveriet, kādi temati varētu iegūt no apgalvojumos ietvertajām atskārsmēm.

2. Kā jūs atbildētu cilvēkam, kurš uzskata, ka netaisnība nekad nebeigsies?

3. Tālāk ir sniegti daži citāti no Bahá'u'lláh Rakstiem attiecībā uz taisnīguma tēmu. Šos citātus ir ieteicams iemācīties no galvas:

Taisnīgums ir cilvēku gaisma. Neslāpējiet to ar apspiešanas un tīrānijas pretvējiem. Taisnīguma mērķis ir vienotības nodibināšana cilvēku vidū.¹⁹

Neviens mirdzums nevar līdzināties taisnīguma mirdzumam. No tā ir atkarīga pasaules iekārta un cilvēces miers.²⁰

Taisnīgums ir tas, kas izglīto pasauli, jo to balsta divi pīlāri: atalgojums un sods. Šie divi pīlāri ir pasaules dzīvības avoti. ²¹

8. NODAĻA

Ar katru dienu plaisa starp bagātajiem un nabadzīgajiem palielinās, un tālāk sniegtais apgalvojums palīdzēs jums sarunāties ar draugiem par šo un ar to saistītajām tēmām.

Šodien nav sadarbības un harmonijas cilvēku attiecībās, un daži sabiedrības locekļi ir apmierināti, jo dzīvo komfortā un greznībā, kamēr citiem trūkst ēdiena un jumta virs galvas. Daži ir ārkārtīgi bagāti, un citi dzīvo pilnīgā nabadzībā.

Likumiem, kas regulē sabiedrības dzīvi, jābūt tā formulētiem un piemērotiem, lai nedaudziem tās locekļiem nebūtu iespējams saraust lielas bagātības un pārējiem nebūtu jācieš trūkums. Tas nenozīmē, ka visiem jābūt vienādiem, jo radībai ir raksturīgas pakāpes un spēju atšķirības. Bet nožēlojamo bagātību pārpilnību atsevišķu cilvēku rokās, ko pavada pazemojoša nabadzība, ir iespējams izskaust. Lai arī ir pareizi, ka kapitālistam pieder bagātības, tikpat taisnīgi ir, ka darba ņēmējam vajadzētu būt pietiekamiem eksistences līdzekļiem. Kad redzam galēju nabadzību, kaut kur līdzās atradīsim tirāniju.

Lietas būtība ir, ka dievišķajam taisnīgumam ir jāizpaužas cilvēku apstākļos. Visu ekonomisko apstākļu pamati ir dievišķi un saistīti ar sirds un gara pasauli. Bagātajiem jādod no savas pārpilnības; viņiem jāatmaidzina sirds un jāizkopj līdzjūtības inteliģence. Sirdīm jābūt tik nostiprinātām, mīlestībai jākļūst tik dominējošai, ka turīgie paši no brīvas gribas rīkosies, lai ieviestu pastāvīgas ekonomiskās korekcijas. Viņiem pašiem jāsaprot, ka nav ne taisnīgi, ne likumīgi, ka viņiem pieder liela bagātība, kamēr sabiedrībā valda milzīga nabadzība. Tādā veidā viņi labprāt dalīsies savā bagātībā, vienlaikus paturot tik daudz, ka paši varēs dzīvot ērtībās.

1. Izlasiet apgalvojumus un kā parasti aplūkojiet tos savā grupā. Cilvēku prātu nodarbina daudz problēmu, kas saistītas ar bagātību un nabadzību – nodarbinātība, algas, mājokļi. Vai varat iedomāties citas tēmas, kuru apspriešanai noderētu šī raksta idejas?

2. Ko jūs atbildētu, ja kāds, kurš dzird jūs pieminam šeit apspriestās idejas, jums jautātu: „Vai jūs sakāt, ka bagātie sapratīs un atbalstīs stingrus nodokļu likumus,

un labprāt maksās tik, kas viņiem patiesībā būtu jāmaksā? Kas jums liek domāt, ka tas ir iespējams?”

3. Iesakām jums iemācīties no galvas vienu vai divus no šiem Bahá'u'lláh Rakstu citātiem:

(..) jums jānes krietni un brīnišķi augļi, lai labumu gūtu jūs paši un citi. Tāpēc ikvienam pieklājas nodoties arodiem un profesijām, jo tajos rodams bagātības noslēpums, ak saprotošie ļaudis! ²²

Ja tavas acis raugās pēc žēlastības, pamet to, kas nes labumu tev, un turies pie tā, kas nes labumu cilvēcei. Un, ja tavas acis raugās pēc taisnīguma, izraugies savam kaimiņam to pašu, ko tu izraugies pats sev. ²³

Svētīts ir tas, kurš savu brāli stāda augstāk par sevi pašu. ²⁴

Neviens labs darbs nekad nav zudis un nezudīs, jo krietni darbi ir dārgumi, ko Dievs glabā, lai atlīdzinātu tiem, kas tos veikuši. ²⁵

(..) sargieties pārkāpt mērenības robežas, lai jūs nepieskaita pie neprāšiem! ²⁶

9. NODAĻA

Tālāk ir apskatītas idejas, kas jums palīdzēs piedalīties diskusijās par aizspriedumu tēmu.

Visu veidu aizspriedumi – reliģiskie, rasu, dzimumu, etniskie, ekonomiskie – iznīcina cilvēces celtni un ir pretrunā ar Dieva pavēlēm. Tūkstošiem gadu cilvēce ir cietusi no kara un asinsizliešanas, ko veicinājuši kādi no šiem aizspriedumiem. Kamēr tie pastāvēs, cilvēcei nebūs miera.

Dievs ir sūtījis savus praviešus tikai ar mērķi radīt mīlestību un vienotību. Visas debesu grāmatas ir rakstīts mīlestības vārds. Ja izrādās, ka tās ir atsvešināšanās cēlonis, tās ir kļuvušas neauglīgas. Tādēļ reliģiskie aizspriedumi ir īpaši pretrunā ar Dieva gribu un pavēli.

Nacionālie aizspriedumi ir pilnīgi neattaisnojami. Zeme ir viena zeme, viena valsts. Līnijas un robežas, kuras šķir tautas, ir iedomātas; tās nav radījis Dievs. Cilvēki pasludina upi par robežlīniju starp divām valstīm, dodot katrai pusei

nosaukumu, turpretī upe tika izveidota abām un ir dabiska artērija, kas pieder visiem cilvēkiem. Vai gan ne iztēle un nezināšana mudina cilvēkus padarīt dzīvības veltes par kara un iznīcības cēloni?

Rasu aizspriedumi nav nekas cits kā māņticība. Cilvēka ādas krāsa ir tikai viņa senču pielāgošanās rezultāts klimatam un videi. Raksturs ir patiesais cilvēces kritērijs. Izcilība nav atkarīga no rases un ādas krāsas. Pie Dieva sliekšņa ir pieņemama ticība, sirds šķīstība, labi darbi un slavējama runa.

Ļoti ilgu laiku sievietes ir tikušas pakļautas vīriešiem un viņām ir ticis darīts pāri. Atšķirības starp vīriešiem un sievietēm ir fiziskās pasaules prasība; gara pasaulē viņi ir vienlīdzīgi. Dieva vērtējumā nav atšķirības attiecībā uz vīriešiem un sievietēm. Viņš ir apveltījis visu cilvēci ar saprātu un uztveri. Visi spēj apgūt tikumus. Mūsdienās nav apstākļu, kad personas dzimums pamatotu diskriminācijas īstenošanu.

Saskaņā ar Vecās Derības vārdiem Dievs ir teicis: “Taisīsim cilvēku pēc mūsu tēla, pēc mūsu līdzības.” Tas nepārprotami attiecas arī uz sievietēm. Cilvēks ir radīts pēc Dieva līdzības; tas ir, cilvēka īstenība atspoguļo un atklāj dievišķos tikumus. Tas attiecas uz visu cilvēci. Cik pilnīgi nepieņemami ir apgalvot, ka tikai vienas krāsas, tautības vai valsts pārstāvji ir radīti pēc Dieva līdzības. Cik absurdi domāt, ka tikai bagātie tika veidoti pēc Viņa tēla, vai domāt, ka Dieva tuvuma kritērijs ir augsts stāvoklis sabiedrībā. Cilvēce nevar iegūt apgaismību citādi, kā vienīgi atteikdamās no aizspriedumiem un apgūdamā Dieva ķēniņvalsts morāli.

1. Izmācieties šo aprakstu tāpat kā iepriekšējos un pēc tam padomājiet par dažiem sarežģījumiem, kurus jūsu draugi un kaimiņi ir pieminējuši sarunās un kuri apraksta vajadzību izskaust aizspriedumus.

2. Ko jūs atbildētu, ja kāds, kurš dzird, ka jūs dalāties ar tekstā aprakstītājām idejām, jums jautātu: “Vai mums var būt tādi aizspriedumi par kuriem paši nezināt?”

3. Jūs varat atrast iespēju savās diskusijās par šīm idejām ietvert vienu vai otru no šiem Bahá'u'lláh Rakstu citātiem:

Zeme ir tikai viena valsts, un cilvēce ir tās pilsoņi. ²⁷

Visi pasaules stādi ir izauguši no viena koka, un visi pilieni no viena okeāna, un visas būtnes var pateikties par savu eksistenci vienai Būtnei. ²⁸

Tas, patiesi, ir cilvēks, kas šodien sevi pilnībā ziedo kalpošanai visai cilvēku ciltij. ²⁹

Tā gaisma, kas izstaro no laba tikuma, pārspēj saules gaismu un tās starojumu. ³⁰

Cilvēks neizceļas vis ar bagātību vai greznību, bet gan ar tikumīgu dzīvošanu un patiesu izpratni. ³¹

Lai Dievs dod, ka tev tiek žēlīgi palīdzēts it visos apstākļos sadragāt mānticības elkus un noraut cilvēku iedomu plīvurus. ³²

No visiem cilvēkiem visnevērīgākais ir tas, kas veltīgi strīdas un tiecas pacelt sevi pār savu brāli. ³³

10. NODAĻA

Sarunājoties ar draugiem, jūs bieži varēsiet izmantot šī teksta idejas par vīriešu un sieviešu vienlīdzību.

Fiziskā saule ar savu gaismu un siltumu atklāj visu lietu būtību uz zemes. Kokā apslēptie augļi parādās tā zaros, reaģējot uz saules spēku. Tāpat Patiesības Saule, kas pilnīgā spožumā spīd garīgajās debesīs, atklāj realitāti, kas agrāk nebija redzama. Tāpēc šajā laikmetā vīriešu un sieviešu līdztiesības princips ir pilnībā izgaismots, un tagad tas ir vispārēji atzīts fakts.

Bahá'u'lláh ir skaidri norādījis, ka Dieva acīs nav atšķirību starp vīriešiem un sievietēm Nevienlīdzība, kas ir valdījusi gadsimtiem ilgi, nav radusies vīriešu pārkuma dēļ. Tā ir izveidojusies tādēļ, ka sievietēm netika dota līdzvērtīga iespēja attīstīt visu savu potenciālu. Neskatoties uz aizspriedumiem, vēstures annālēs tomēr ir tikuši ierakstīti to sieviešu vārdi, kurām ir bijuši izcili sasniegumi.

Viena no šādām sievietēm bija persiešu dzejniece Ҙáhirih. Viņa ir dzimusi 18. gadsimta sākumā valstī, kurā sievietes bija pilnībā pakļautas vīriešiem. Viņa bija pirmā sieviete, kas pieņēma patiesību par jauno Dieva atklāsmi. Redzot uzaustam jauno Dienu, viņa pilnībā saprata, ka pienācis laiks īstenot dzīvē domu par vīriešu un sieviešu vienlīdzību. Viņa veltīja savus spēkus šīs patiesības sludināšanai. Viņas zināšanas un daiļrunība mulsināja tā laika mācītākos

vīriešus. Kaut arī apspiedēja karaļa un neizglītotās un iedomīgās garīdzniecības spēki bija pret viņu, viņa nevienu brīdi nevilcinājās, kad bija jāsaka patiesība. Beigās viņa atdeva savu dzīvību par Lietu, kuru viņa ar visu sirdi un dvēseli bija pieņēmusi.

Ticība tam, kas nav Dieva griba, liecina par tumsonību un mānīcību. Mūsdienās sievietēm ir jādod visas iespējas izglītoties un ieņemt vienādu stāvokli ar vīriešiem visās cilvēku darbības jomās. Kamēr vīriešu un sieviešu līdztiesība šajā pasaulē nekļūs par realitāti, kā tas ir garīgajā pasaulē, cilvēces progress nebūs iespējams.

1. Kā parasti, apgūstiet tekstu savā grupā un mācieties izteikt teksta idejas saviem vārdiem. Vai jums nesen ir bijušas kādas sarunas ar jūsu draugiem, kurās varēja būt noderīgi pārrunāt šīs atskārsmes? Kādi temati tajās tika pārspiesti?

2. Nosauciet dažus mūsdienu sabiedrībā izplatītus uzskatus un nostādnes, kas būtu jāmaina, ja sievietes vēlas uzņemties vienlīdzīgu stāvokli ar vīriešiem visās darbības jomās.

3. Jūs gan jau vēlēsieties iegaumēt dažus no šiem Bahá'u'lláh Rakstu citātiem:

Sievietes un vīrieši vienmēr būs vienlīdzīgi Dieva acīs. ³⁴

Vai nezināt, kāpēc Mēs radījām jūs visus no vieniem un tiem pašiem pīšļiem? Lai neviens neceltu sevi pāri citiem. ³⁵

Šajā Dienā dievišķās vēlības roka ir novērsusi visas atšķirības. Dieva kalpi un kalpones tiek uzskatīti par vienlīdzīgiem. ³⁶

11. NODAĻA

Pēdējais teksts, kas jums jāapgūst, attiecas uz vispārējās izglītības tēmu.

Izglītības veicināšana ir viena no neatliekamākajām mūsdienu sabiedrības vajadzībām. Neviena nācija nevar sasniegt labklājību, ja tā pirmajā vietā neliks izglītības problēmas. Galvenais tautu pagrimuma cēlonis ir zināšanu trūkums.

Izglītībai jāsakas jau zīdaiņa vecumā. Tēva un mātes pienākums ir visiem spēkiem censties izglītot savus bērnus, pilnveidot viņu raksturu ar garīgu un morālu priekšrakstu palīdzību un mācīt viņus mākslas un zinātnes jomās. Mātes ir cilvēkbērnu pirmās skolotājas. Viņas baro savus bērnus pie zināšanu krūts. Katram bērnam ir jāsaņem izglītība, šo svarīgo uzdevumu nedrīkst atstāt novārtā. Ja vecāki spēj samaksāt par bērnu izglītību, viņiem tas jādara. Ja nē, tad kopienai ir tam jāstagādā līdzekļi.

Izglītības uzdevums ir pamodināt katrā cilvēkā vēlēšanos sasniegt izcilību. Cilvēkiem ir jāklūst aizgrābtiem ar pilnību un no visas sirds pēc tās jātiecas. Tiem jātiecas pēc garīgas pilnveidošanās, lai viņi izceltos ar saviem cilvēciskajiem tikumiem – patiesīgumu, uzticību, kalpošanu cilvēcei, mīlestību un taisnīgumu. Viņiem jācenšas izcelties ar centieniem nosargāt mieru un vienotību un veicināt mācīšanos. Vadīt cilvēkus šādu mērķu sasniegšanā ir izglītības patiesais uzdevums.

1. Pēc tam, kad būsiat apguvuši šo tekstu kopā ar grupu, centieties atpazīt bažas, kādas jūs draugiem ir izglītības sakarā. Kādas atbildes uz tām sniedz nupat lasītais fragments?

2. Šos citātus no Bahá'u'lláh Rakstiem iesakām jums iemācīties no galvas:

Nebūtu vēlams cilvēku atstāt bez zināšanām un prasmēm, jo tad viņš būtu kā neauglīgs koks”.³⁷

Savus prātus un savu gribu pielieciet zemes tautu izglītošanai...³⁸

Māksla, amatniecība un zinātne uzlabo esamības pasauli un veicina tās augšupeju. Zināšanas ir cilvēka spārni un kāpnes viņa progresam.³⁹

Patiesi, zināšanas ir cilvēka īstā bagātība, un viņa goda, dāsnuma, prieka, cildenuma, uzmundrinājuma un liksmes avots.⁴⁰

12. NODAĻA

Miera temats nodarbina visu cilvēku prātus. Tā nodibināšana ir ļoti steidzama un būtiska. Tagad, kad esat pārdomājuši principus, kas izklāstīti iepriekšējos apgalvojumos, jums gan jau būs lietderīgi pārdomāt jautājumu par vispārēju mieru.

Daudz kas, protams, ir atkarīgs no valdībām, lai tās spertu praktiskus pasākumus kara izskaušanai. Lai panāktu mieru, ir nepieciešamas politiskas vienošanās par strīdu izšķiršanu un bruņojuma samazināšanu, tāpat kā neskaitāmas starptautiskas sadarbības formas starp valstīm. Lai arī cik svarīgi būtu šādi pasākumi, tie nenovedīs pie noturīga miera, ja visā pasaulē netiks ieviesti iepriekš apspriestie principi. Ja cilvēki nemācīsies izmeklēt īstenību un nesapratīs, ka patiesība ir viena, mums jāpauj sev: vai gan mūžsenās ķildas neturpinās pastāvēt? Mums visiem ir vienāda izcelsme. Dievs seko mums visiem un apmāca mūs visus ar savu izpausmju palīdzību. Viņu mācība balstās uz vienu un to pašu mīlestības un sadraudzības pamatu. Tikai tad, kad tiks atzīta reliģijas vienotība, reliģiskās nesaskaņas beigsies un reliģijas gaisma izgaismos ceļu uz mieru. Mums ir jāpauj nākamais jautājums: vai gan nav nepieciešams, lai zinātne un reliģija darbotos harmoniski, tā, ka tās kļūtu neziņas mākoņus un parādītu, cik melīgi visi aizspriedumu veidi, no kuriem katrs ir spēcīgs miera šķērslis? Ir jāpauj vēl viens jautājums: vai var uzbūvēt mierīgu pasauli, ja katrā pasaules nostūrī netiek risināta pašreizējā pārmērīgā atšķirība starp bagātājiem un nabadzīgajiem? Un tikai tad, kad sievietēm būs atļauts pāriet uz visām cilvēka darbības sfērām uz vienlīdzīgiem nosacījumiem ar vīriešiem, vardarbība, kas raksturīga tik lielai daļai vēstures, atkāpsies miera un patiesas labklājības priekšā. Nākotnes paaudzēm jābūt vispārēji izglītotām pēc šādiem principiem, pretējā gadījumā visas cerības uz mieru tiks sagrautas. Iespējams, vēlēšities iegaumēt šādus Bahá'u'lláh vārdus, lai jūs varētu dalīties tajos ar citiem cilvēkiem, kam rūp cilvēces nākotne:

Cilvēces labklājība, tās miers un drošība nebūs sasniedzami, ja netiks panākta cieša vienotība. ⁴¹

Avotu saraksts

- 1 *Bahá'u'lláh Domu vārpas* (Rīga, 1994), CIX, par. 2. (Pārskatīts tulkojums.)
- 2 Turpat, CXXXII, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 3 Turpat, XXXIV, par. 5. (Pārskatīts tulkojums.)
- 4 *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 printing), no. 11.1, p. 161.
- 5 Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Íqán: Pārlicēbas grāmata* (Rīga, 1995), par. 151. (Pārskatīts tulkojums.)
- 6 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, XXVIII, par. 2. (Pārskatīts tulkojums.)
- 7 Turpat, XXIV, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 8 Turpat, CXI, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 9 Turpat, XLIII, par. 6. (Pārskatīts tulkojums.)
- 10 Turpat, CX, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 11 *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 15.4, p. 220.
- 12 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, XCV, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 13 *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 9.13, p. 141.
- 14 Ibid., no. 5.13, p. 51.
- 15 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXII, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 16 Turpat, CXXXII, par. 3. (Pārskatīts tulkojums.)
- 17 Turpat, CXI, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 18 *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 7.20, p. 90.
- 19 Ibid., no. 6.25, pp. 66–67.
- 20 Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 42, p. 41
- 21 *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 3.23, p. 27.
- 22 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi* (Rīga, 2020), persiešu Nr. 80.
- 23 *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 6.19, p. 64.

- 24 Ibid., no. 6.37, p. 71.
- 25 Bahá'u'lláh, in *Huqúqu'lláh—The Right of God: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá and from Letters Written by and on Behalf of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2007), no. 16, p. 16.
- 26 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXVIII, par. 2. (Pārskatīts tulkojums.)
- 27 Turpat, CXVII, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 28 Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Promised Day Is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, 2018 printing), par. 279, p. 187.
- 29 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXVII, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 30 *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 4.11, p. 36.
- 31 Ibid., no. 6.3, p. 57.
- 32 Ibid., no. 6.3, p. 58.
- 33 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, persiešu Nr. 5.
- 34 Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no. 54, p. 26.
- 35 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, arābu Nr. 68.
- 36 Bahá'u'lláh, in the compilation *Women*, no. 3, p. 3.
- 37 Bahá'u'lláh, in *Excellence in All Things: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981, 1989 printing), no. 5, p. 2.
- 38 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CLVI, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 39 Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), p. 26.
- 40 *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, no. 5.13, p. 52.
- 41 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXXXI, par. 2. (Pārskatīts tulkojums.)

Tēmas zināšanu padziļināšanai

Mērķis

Izkopt ieradumu apciemot draugus un kaimiņus,
lai pārrunātu garīga rakstura jautājumus

1. NODAĻA

Šī trešā daļa, tāpat kā iepriekšējā, pēta iespējas, kas ļauj mums iesaistīties jēgpilnā un pacilājošā sarunā. Otrajā daļā mūsu uzmanība tika koncentrēta uz daudzajām izdevībām mūsu ikdienā sarunu kvalitātes paaugstināšanai, atsaucoties uz garīgajiem principiem. Šajā daļā galvenā uzmanība tiek pievērsta mūsu veicamajiem apmeklējumiem draugu un kaimiņu mājās, lai kopīgi izpētītu tēmas, kas ir būtiskas kopienas dzīvē.

Ciemos un apkaimēs visā pasaulē draugu grupas intensīvi iesaistās savstarpēji saistītu aktivitāšu kopumā, tajā skaitā, regulārās lūgšanas sapulcēs, bērnu garīgās izglītības nodarbībās, pusaudžu saietos, mācību pulciņos, jauniešu nometnēs un dažāda veida kampaņās. Tā kā šis darbības modelis iesakņojas apdzīvotajās vietās un aizvien vairāk cilvēku nododas kalpošanas darbiem, draugu kodols palielinās un pieņemas spēkā. Sistemātiska apmeklējumu programma arvien vairākām ciemata vai apkaimes mājām ir būtiska sastāvdaļa kopienas veidošanas procesā, kurš šobrīd tiek aizvien vairāk iekustināts. Šādu apmeklējumu laikā tiek apskatītas dažādas tēmas. Piemēram, bahāju bērnu nodarbību skolotājam bieži jāaicina bērnu vecāki apspriest ar izglītību saistītas tēmas. Līdzīgi apmeklējumi pusaudžu un jauniešu mājās jāveic tiem, kas kalpo kā animatori un grupu vadītāji, jautājumu apspriešanai par izaicinājumiem un iespējām, kādas raksturīgas šiem daudzsološajiem cilvēka dzīves gadiem. Tikpat būtiskas ir sarunas ar kādas ģimenes locekļiem par tēmām, kas padziļina viņu zināšanas par ticību. Kopumā, šādu apmeklējumu ietekme uz sadraudzības kultūras izkopšanu kopienā ir augstu vērtējama.

2. NODAĻA

Šīs grāmatas daļas vajadzībām mēs aplūkosim iedomātu apkaimi, kurā norisinās iepriekš aprakstītais process, un izmantosim to kā kontekstu mājas apmeklējumu laikā iespējamo sarunu modeļu izpētei.

Alehandra ir jaunieta, kas mācās universitātes trešajā kursā. Viņa un viens no viņas brāļiem, kurš arī ir students, dzīvo kopā ar vecākiem apkaimē, kuru tagad iztēlojamies, mājā, kurā viņi ir dzimuši un uzauguši. Četri no viņiem un kāds jauns pāris, kas nesen pārcēlās uz šo apkaimi, ik nedēļu tiekas, lai nodotos lūgšanām un apspriedēm par viņu kopienas attīstību un aktivitātēm. Apkaimē ir aptuveni 8 000 iedzīvotāju. Vēl trīs cilvēki ik pa laikam piedalās šajās iknedēļas sanāksmēs un sāk sistemātiski domāt ne tikai par saviem kalpošanas darbiem, bet arī par visu kopienas veidošanas procesu: pirms pusgada uzsāktu bērnu nodarbību skolotājs un divi septiņpadsmit gadus veci jaunieši, kuri vada pusaudžu grupas aktivitātes ar Alehandras vecākā brāļa palīdzību, kurš bija viņu pašu grupas animators, viņiem jaunākiem esot, un kurš regulāri apmeklēja viņu vecākus.

Pirmais sarunu kopums, kuru mēs aplūkosim, būs starp Alehandru un Sančesu ģimeni, kas ir apkaimē labi pazīstama un augsti cienīta. Vīram un sievai ir pāri

sešdesmit gadiem, viņu dēli un meitas ir jau pieauguši, un viņi dzīvo vieni paši netālu no Alehandras mājām. Sančesa kungs un kundze ir kulturāli, bet viņi nav visai skoloti cilvēki. Kopienā viņi tiek cienīti par savu gudrību, kas iegūta dzīves pieredzē, pateicoties nesavtībai un šķīstiem darbiem. Viņi jau kādu laiku ir informēti par bahāju mācību, taču tikai nesen nolēma to nopietni izpētīt. Pirms nedēļas viņi paziņoja Alehandras vecākiem par vēlmi pievienoties kopienai. Jau ieplānota pulcēšanās viņu uzņemšanai, turklāt ir norunāts, ka Alehandra vairākas nedēļas viņus regulāri apmeklēs, lai apspriestu ar viņiem vairākas tēmas, kas viņiem palīdzēs padziļināt zināšanas par ticību. Sekojot apmeklējumu aprakstam, jūs varēsiet izpētīt šīs tēmas un vienlaikus pārdomāt sarunu dinamiku šādos gadījumos.

3. NODAĻA

Alehandra gatavojas savā pirmajā sarunā balstīties uz tālāko īso skaidrojumu par Dieva mūžīgās Derības tēmu.

Visa Radītājs ir vienīgais, nesalīdzināmais, pašpastāvošais Dievs. Bahá'u'lláh mums māca, ka cilvēka prāts nespēj aptvert Dieva būtību, mirstīgais nespēj saprast nemirstīgo. Cilvēku priekšstati par Viņu ir viņu pašu iedomu augļi. Dievs nav cilvēks, un Viņš arī nav tikai spēks, kas pārvalda visumu. Vārdi, kurus mēs lietojam, lai apzīmētu mūsu Radītāju, tādi kā Debesu Tēvs, Debesu Vara, Lielais Gars, izsaka tikai vienu no Viņa vārdiem un īpašībām cilvēku valodā, kura nespēj Viņu aprakstīt.

“Apslēptajos vārdos” mēs lasām:

Tu, cilvēka dēls! Man mīla tava radišana, tāpēc Es radīju tevi. Mīli Mani, lai Es varu saukt tevi vārdā un pildīt tavu dvēseli ar dzīvinošu garu.¹

Šajās rindās Bahá'u'lláh mums vēsta, ka Dieva mīlestība ir mūsu pastāvēšanas iemesls. Mums vienmēr jāapzinās šī mīlestība, kura mūs aizsargā un uztur, un pilda mūs ar dzīvinošu garu. Grūtos un vieglos brīžos, bēdās un priekos mums jāatceras, ka pār mūs vienmēr ieskauj Viņa mīlestība.

Lasot bahāju Svētos Rakstus, mēs uzzinām, ka, savā mīlestībā radījis mūs, Dievs ir noslēdzis ar mums Derību. Vārds “derība” nozīmē līgumu vai solījumu divu vai vairāku cilvēku starpā. Saskaņā ar mūžīgo Derību, mūsu visdāsnais Radītājs nekad mūs nepamet. Laiku pa laikam Viņš paziņo mums savu gribu un nolūku ar savu izpausmju palīdzību.

Darbības vārds “izpaust” nozīmē atklāt, parādīt kaut ko iepriekš nezināmu. Dieva izpausmes ir tās īpašās Būtnes, kas atklāj mums Dieva Vārdu. Tie ir universālie Izglītotāji, kas māca mūs dzīvot saskaņā ar Dieva gribu un saprast, kā kļūt patiesi laimīgiem. Dažas no šīm izpausmēm ir Ābrahāms, Krišna,

Mozus, Zaratuštra, Buda, Kristus, Muhameds un, protams, Dieva izpausmju Diāde šim periodam cilvēces vēsturē – Báb un Bahá'u'lláh.

Tādējādi, saskaņā ar savu mūžīgo Derību Dievs ir vienmēr pildījis savus solījumus. Fundamentāls jautājums, kas mums jāuzdod sev pašiem, ir “Kādā veidā es varu pildīt savas saistības šajā Derībā?” Atbilde, kuru atrodam visu reliģiju Rakstos, ir: atzīstot Dieva izpausmi un pakļaujoties Viņa mācībai. Šī atbilde norāda mums uz mūsu dzīves mērķi, kas ir atzīt un pielūgt Dievu. Īsajā obligātā lūgšanā mēs pasludinām:

Es apliecinu, ak mans Dievs, ka Tu esi radījis mani, lai es zinātu Tevi un pielūgtu Tevi. Es apliecinu šai brīdī savu bezspēcību un Tavu varenību, savu nabadzību un Tavu bagātību.

Nav neviena cita Dieva bez Tevis, Palīga briesmās, Pašpastāvošā.²

Tā kā mēs varam iepazīt Dievu tikai caur Viņa izpausmēm, mēs varam piepildīt savas dzīves mērķi, vienīgi atzīstot Viņus un sekojot Viņu mācībai. Mūsu laikos mūsu sirdis pilda pateicība, ka dzīvojam laikā, kad piepildās visu Svēto Grāmatu apsolījums, ka uz zemes tiks nodibināts miers un taisnīgums. Bahá'u'lláh saka:

Šī ir tā Diena, kad Dieva brīnišķā labvēlība līst pār cilvēkiem, Diena, kad Viņa visvarenā žēlastība apņem visu radību. Visu pasaules tautu pienākums ir izlīdzināt savas domstarpības un pilnīgā vienotībā un mierā meklēt patvērumu Viņa mīlošās laipnības un rūpju koka pavēnī.³

Pirms mēs turpinām savu stāstu, jums būtu lietderīgi pārlasīt tekstu un kopā ar citiem savas grupas dalībniekiem pārdomāt to pa rindkopai. Jūs varat uzdot jautājumus viens otram un atbildēt uz tiem kopā, līdz katrs no jums spēj brīvi un viegli izteikt tā idejas. Labi iemācīties citārus ir īpaši svarīgi, jo šāda veida diskusijās ir nepieciešams dalīties ar Rakstiem. Tālākie vingrinājumi palīdzēs jums apcerēt šajā nodaļā izklāstītās idejas un citēto fragmentu nozīmi:

1. Kā jūs izskaidrotu kādam cilvēkam, ka nav iespējams izzināt Dieva būtību? Nupat lasītā teksta pirmā rindkopa jums šajā jautājumā noderēs.

2. Kādēļ Dievs mūs radīja? _____

3. Ko nozīmē vārds “derība”? _____

4. Ko Dievs ir apsolījis savā mūžīgajā Derībā ar cilvēkiem? _____

5. Kāds ir mūsu dzīves mērķis? _____

6. Ja mums nekad nebūs iespējams izzināt Dieva būtību, ko nozīmē vārdi, ka mūsu dzīves mērķis ir pazīt Dievu? _____

7. Ko nozīmē vārds “izpaust”? _____

8. Uzskaitiet dažas no Dieva izpausmēm. _____

9. Kas no mums tiek prasīts, ja vēlamies izpildīt savu pienākumu pret Derību? _____

10. Pabeidziet teikumus:
 - a. Šajā Dienā Dieva _____ līst pār cilvēkiem.
 - b. Šajā Dienā Dieva _____ apņēm visu radību.
 - c. Šajā Dienā mūsu pienākums ir _____ savas domstarpības un pilnīgā vienotībā un mierā _____.
11. Ko Bahá’u’lláh aicina darīt visas pasaules tautas? _____

4. NODAĻA

Tēmas saturs, kuru Alehandra plāno izrunāt ar Sančesa kungu un kundzi, nav vienīgais, kas nodarbina viņas prātu. Viņa cer izveidot ciešas draudzības saites ar Sančesu ģimeni. No savas pieredzes viņa zina gan aizspriedumu, gan aizbildnieciskas attieksmes ļaundabīgo ietekmi. No tiem viņa, saprotams, izvairīsies; augstākā izglītība

nav vājinājusi viņas pazemību. Viņas sirdī ir vien patiesa mīlestība un cieņa pret Sančesiem. Apsverot, kā viņa izskaidros pirmo tēmu, viņa sev atgādina, ka tā ir iesākums ilgstošai sarunai, kas risināsies daudzu nedēļu laikā. Viņa atzīst, ka, lai arī ir svarīgi skaidri izklāstīt ideju secību, viņai vajadzētu apstāties noteiktos brīžos, lai uzklausītu pāra atbildi. “Man vajadzētu censties nesākt nervozēt,” viņa sev saka, “jo tieši tad es iesāku runāt un runāt, un nebūs izredžu norītēt veselīgai sarunai.” Alehandra kādu laiku turpina līdzīgi apcerēt savu apmeklējumu. Ja jūs būtu viņas vietā, kuras no tālāk uzskaitītajām jūs uzskatītu par prātīgām domām, kas varētu ienākt jums prātā?

___ Mans uzdevums ir izskaidrot Sančesiem ticību un gādāt par to, lai viņi apgūtu pilnīgi visu, ko viņiem mācīšu.

___ Cik jauki, ka es varu būt kopā ar šo brīnišķīgo ģimeni un dalīties ar viņiem Rakstu rindās.

___ Es zinu, cik šis apmeklējums ir svarīgs. Tomēr es ceru, ka tas neaizņems pārāk daudz laika, jo man ir darāms daudz citu lietu.

___ Šie citāti viņiem būs par grūtu. Man derētu tikai pieminēt dažas vienkāršas idejas. Vissvarīgāk ir izrādīt viņiem mīlestību.

___ Tādā vecumā Sančesi nespēj neko daudz iemācīties.

___ Es ar nepacietību gaidu mūsu tikšanos un vēlos dzirdēt viņu atskārsmes, kad mēs apspriedīsim tēmu un pārdomāsim citātus.

___ Viņi māk lasīt. Es tikai iepazīstināšu viņus ar šo tematu un atstāšu viņiem citātus, lai viņi paši tos iemācās.

___ Izklāstot ticības idejas, man būs bieži jāapstājas, lai kopīgi iemācītos citātus un tos pārrunātu.

___ Es ceru, ka man izdosies norunāt visu prezentāciju par šo tematu bez pārtraukumiem, un beigās pajautāt, vai viņiem ir radušies kādi jautājumi.

Vai varat iedomāties citas izjūtas, kuras jūs vēlētos vai nevēlētos piedzīvot, gatavojoties šādam apmeklējumam?

5 NODAĻA

Pirmais Alehandras apmeklējums Sančesu mājās norit veiksmīgi. Viņi pamana viņas nervozitāti, un viņu viesmīlība un laipnība Alehandru drīz vien nomierina. Viņi uzmanīgi klausās un cītīgi piedalās diskusijā, īpašu uzmanību pievēršot citātiem. Vienīgais grūtību brīdis ir beigās, kad Sančesa kundze pārsteidz Alehandru ar jautājumu: “Vai es aizmirstu Kristu, pievienojoties bahāju kopienai?” Alehandra zina atbildi, taču tās formulēšana prasa laiku. Sančesa kungs pasmaida un nāk viņai palīgā: “Es domāju, ka mana mīlestība pret Kristu ir faktiski pieaugusi, kopš mēs esam uzzinājuši par bahāju mācību.” “Un tā tas ir ar ļoti daudziem cilvēkiem visā pasaulē,”

piebilst Alehandra, kura ir sakopojusi savas domas. “Viņu mīlestību pret Mozu, Kristu, Krišnu, Budu, Zaratustru un Muḥamedu stiprina Bahá’u’lláh mācītais par Dieva vienotību, reliģijas vienotību un cilvēces vienotību.”

Būtu lietderīgi, ja jūs savā grupā kādu brīdi pārrunātu dažas īpašības un attieksmi, kam noteikti bija jāraksturo Alehandras tik auglīgā ciemošanās. Galvenais no tiem, kas jums jāpārdomā, ir pazemība. Visu pazemības veidu pamats ir pazemība Dieva priekšā. No tā izriet pazemība Viņa radījumu priekšā. Neviena cita pazemības forma nav svarīgāka par pazemību sarunās par Dievu un Viņa izpausmēm. Pārdomājiet šādus Bahá’u’lláh vārdus un centieties tos iegaumēt:

Tiem, kurus Dievs mīl, lai kur arī viņi pulcētos un lai ko viņi sastaptu, būs paust savā attieksmē pret Dievu un tanī veidā, kā tie teic Viņa slavu un godu, tādu pazemību un padevību, ka vissīcīnākais puteklītis zem viņu kājām varētu liecināt par viņu uzticības dziļumu. Šo svētīto dvēseļu valodai ir jāskan ar tādu spēku, ka šie paši putekliši zem viņu kājām ietrisēsies, šī spēka saviļņoti. Viņiem ir jāizturas tā, lai zemei, kuru tie min, ir prātā nenāktu teikt tādus vārdus, kā šos: “Mani stādīs augstāk par tevi. Jo raugi, ar kādu pacietību es nesu to nastu, kādu zemkopis man uzliek. Caur mani visām būtnēm nāk tā svētība, kādu tiem nest man ir uzticējis Viņš, kas ir ikvienas žēlastības Avots. Un, neraugoties uz šo man izrādīto godu un neskaitāmajām manas bagātības izpausmēm, bagātības, kas dāsni apmierina visas radības vajadzības, raugi, cik liels ir manas pazemības mērs, vēro, ar kādu pilnīgu pakļāvību es ļauju cilvēkiem mīt mani kājām...”⁴

Kā jau minēts iepriekš, pazemība līdzcilvēku priekšā rodas no pazemības Dieva priekšā. Tieši ar tādu pazemību mēs pieņemam lūgšanu attieksmi, apmeklējot drauga vai kaimiņa mājas, kopīgi padziļinādami savu izpratni par noteiktām tēmām. Sarunas laikā mēs bieži vērsam savas domas uz Dievu, lūdzot Viņu apskaidrot mūsu un visu klātesošo prātus un sirdis. Šim nolūkam varat izmantot tālākos fragmentus un teikumus, kas sastāda tikai nedaudzas no iespējamām uzrunām, kuras varam atrast lūgšanās:

Apskaidro mums sirdis, dari redzīgas mūsu acis, dari dzirdīgas mūsu ausis (..) ⁵

Ak Kungs! Dāvā mums visiem savas neskaitāmās dāvanas un liec savas vadības gaismai atmirdzēt. ⁶

Paver vārtus uz patiesu izpratni, liec ticības gaismai plūst. ⁷

Apgaismo, ak Kungs, mūsu acis, lai mēs spējam saskatīt Tavu gaismu. ⁸

**Es vēršos pie Tevis, es kvēli lūdzu Tevi ar visu sirdi, prātu un mēli,
sargi mani no visa, kas neatbilst Tavai gribai Tavas dievišķās
vienesmes ciklā (..) ⁹**

6. NODAĻA

Alehandras sirds ir prieka pilna pēc viņas viesošanās Sančesu ģimenes mājās un viņas sarunas ar viņiem par mūžīgās Derības tēmu. “Nākamais apmeklējums būtu laba iespēja padziļināt viņu zināšanas par Bahá'u'lláh dzīvi,” viņa pie sevis domā. Šī ir prezentācija, pēc kuras viņa veidos savu stāstījumu:

Bahá'u'lláh piedzima 1817. gada 12. novembrī Teherānā, Persijas galvaspilsētā. Jau bērnībā Viņam piemita neparastas īpašības, un Viņa vecāki bija pārliecināti, ka Viņu gaida izcila cilvēka liktenis. Viņa tēvs, ievērojams šaha galma ministrs, ļoti mīlēja savu Dēlu. Kādu nakti viņš sapnī redzēja, ka Bahá'u'lláh peld bezgalīgā okeānā. No viņa plūda gaisma un apspīdēja plašo jūru. Viņa melnie mati, kas ūdenī viļņojās uz visām pusēm, zaigoja visapkārt viņa galvai. Daudz zivju bija sapulcējušās ap Viņu, un ikviena no tām turējās pie viena matiņa. Zivju bija milzīgs skaits, bet neviens matiņš neizkrita no Bahá'u'lláh galvas. Brīvi un nepiespiesti Viņš peldēja virs ūdeņiem, un tās visas sekoja Viņam. Bahá'u'lláh tēvs lūdza kādam gudrajam izskaidrot sapņa nozīmi. Viņš uzzināja, ka bezgalīgais okeāns ir cilvēku pasaule. Viens pats saviem spēkiem Bahá'u'lláh iegūs varu pār to. Daudzās zivis simbolizē satraukumu, ko Viņš radīs tautu vidū. Viņu aizsargās Visuvarenais, un nekas Viņam nespēs kaitēt.

Kad Bahá'u'lláh bija trīspadsmit vai četrpadsmit gadus vecs, Viņš izcēlās galmā ar savu gudrību un zināšanām. Kad Viņš sasniedza divdesmit divu gadu vecumu, nomira Viņa tēvs, un valdība piedāvāja Viņam šo augsto posteni, bet Bahá'u'lláh nevēlējās veltīt savu laiku pasaulīgu lietu kārtošanai. Viņš pameta galmu un ministrus, un izvēlējās ceļu, kuram sekot Viņam bija lēmis Dievs. Viņš palīdzēja apspiestajiem, slimajiem, nabadzīgajiem un drīz kļuva pazīstams kā cīnītājs par taisnu lietu.

Divdesmit septiņu gadu vecumā Bahá'u'lláh ar īpašā sūtņa palīdzību saņēma dažus Báb Rakstus, kas sludināja Dieva Dienas tuvošanos, Dienas, kad jauna Dieva izpausme pasaulei atnesīs mieru, vienotību un taisnību, kurus cilvēce tik ilgi bija gaidījusi. Bahá'u'lláh nekavējoties pieņēma Báb vēstījumu un kļuva par vienu no dedzīgākajiem Viņa sekotājiem. Bet, ak vai, tie, kas valdīja pār Persijas tautu, aklu, savtīgu vēlmju vadīti, sāka mežonīgi vajāt Báb sekotājus. Bahá'u'lláh arī netika taupīts, kaut gan visi zināja, ka Viņš pieder pie dižciltīgas ģimenes. Nedaudz vairāk kā astoņus gadus pēc Báb paziņojuma par savu sūtību un divus gadus pēc tam, kad Viņš mira mocekļa nāvē, Bahá'u'lláh tika ieslodzīts tumšā apakšzemes cietumā, ko sauca par Melno Bedri. Ķēdes ap Viņa kaklu bija tik smagas, ka Viņš nevarēja pacelt galvu. Šeit Bahá'u'lláh pavadīja četrus

ārkārtīgi grūtus, šausmīgus mēnešus. Tomēr šajā pašā apakšzemes cietumā Dieva Gars pārņēma Viņa dvēseli un atklāja Viņam, ka Viņš ir visu laiku Apsolītais. No šī tumšā cietuma atspīdēja Bahá'u'lláh saule, apgaismojot visu radību.

Pēc četriem mēnešiem, kurus Bahá'u'lláh pavadīja Melnajā Bedrē, Viņam atņēma visus īpašumus un Viņš kopā ar ģimeni tika izsūtīts trimdā. Bargā ziemas salā viņi ceļoja cauri Persijas rietumu daļas kalniem uz Baghdād, kas toreiz piederēja Osmaņu impērijai, bet tagad ir Irākas galvaspilsēta. Viņu ciešanas, ejot simtiem kilometru pa sniega un ledus segto zemi uz šo likteņa nolādēto pilsētu, nav aprakstāmas.

Bahá'u'lláh slava izplatījās Baghdād un citās šīs zemes pilsētās, un arvien vairāk cilvēku ieradās pie šī izsūtītā cietumnieka durvīm, lai saņemtu Viņa svētību. Bet dažiem skauda Viņa slava. Starp tiem bija Bahá'u'lláh paša pusbrālis Mírzá Yaḥyá, par kuru Viņš ar mīlestību rūpējās. Mírzá Yaḥyá sazvērestība radīja nesaskaņas Báb sekotāju vidū, un Bahá'u'lláh par to ļoti noskuma. Kādu nakti, nevienam neko nepaziņojis, Viņš atstāja savas mājas un devās uz Kurdistān kalniem. Tur Viņš dzīvoja, nošķīries no visiem, lūdzot Dievu un meditējot. Viņš dzīvoja nelielā alā un pārtika no vienkāršas barības. Neviens apkārtne nezināja, no kurienes Viņš nāk un kāds ir Viņa vārds, bet pamazām cilvēki tajā apvidū sāka runāt par “Cilvēku bez vārda”, par svēto, kuram Dievs piešķīris lielas zināšanas. Kad ziņas par šo svēto cilvēku sasniedza Bahá'u'lláh vecāko dēlu, ‘Abdu'l-Bahá, viņš tūlīt saprata, ka šis cilvēks ir Viņa mīļotais tēvs. Ar ziņnesi Viņš nosūtīja Bahá'u'lláh vēstuli ar lūgumu atgriezties Baghdād pilsētā. Bahá'u'lláh piekrita, ar to izbeigdams skumjo nošķirtības laiku, kas bija ildzis divus gadus.

Bahá'u'lláh prombūtnē stāvoklis Báb sekotāju kopienā bija stipri pasliktinājies. Septiņos gados, ko pēc atgriešanās no kalniem viņš dzīvoja Baghdādē, Bahá'u'lláh viesa vajāto un apjukušo Báb sekotāju dvēselēs jaunu garu. Kaut arī Viņš vēl nebija paziņojis par savu Sūtību, Viņa vārdu spēks un gudrība izsauca uzticību arvien lielāka skaita Báb sekotāju sirdīs un arvien lielāku apbrīnu dažādu sabiedrisko slāņu cilvēkos, bet fanātiska musulmaņu garīdzniecība un Viņa greizsirdīgais brālis Mírzá Yaḥyá nespēja paciest Bahá'u'lláh lielo ietekmi uz tik lielu cilvēku skaitu. Viņi neatlaidīgi žēlojās varas orgāniem, līdz Persijas valdība vienojās ar Osmaņu impērijas ierēdņiem, ka Bahá'u'lláh jāaizsūta vēl tālāk no dzimtenes, šoreiz uz Konstantinopoli.

1863. gada aprīlis nesa bēdas Baghdād iedzīvotājiem. Cilvēks, ko viņi bija iemīlējuši, devās projām no viņu pilsētas uz citu pilsētu, kur Viņu gaidīja nezināms liktenis. Dažas dienas pirms savas aizceļošanas Bahá'u'lláh pārcēlās uz dārzu pilsētas nomalē, kur Viņš uzcēla savu telti un divpadsmit dienas pieņēma apmeklētāju straumi, kas ieradās atvadīties no Viņa. Báb sekotāji nāca

uz šo dārzu ar smagām sirdīm. Daži no viņiem pavadīja Bahá'u'lláh uz trimdas vietu, bet daudziem tika laupīta saskarsmes iespēja ar Viņu. Bet Dievs nevēlējās, lai atvadišanās kļūtu par bēdīgu notikumu. Viņa nebeidzamā dāsnuma durvis tika plaši atvērtas, un Bahá'u'lláh paziņoja klātesošajiem, ka Viņš ir tas, kura atnākšanu Báb bija pareģojis – Tas, kuru atklās Dievs. Skumjas nomainīja liels prieks, visi bija pacilāti, viņu sirdīs iedegās dziļa mīlestība pret Bahá'u'lláh. Gadsimtiem šis aprīļa divpadsmit dienas bahājieši visā pasaulē svinēs kā Riḍván festivālu, kā Bahá'u'lláh paziņojuma par savu vispasaules misiju gadadienu.

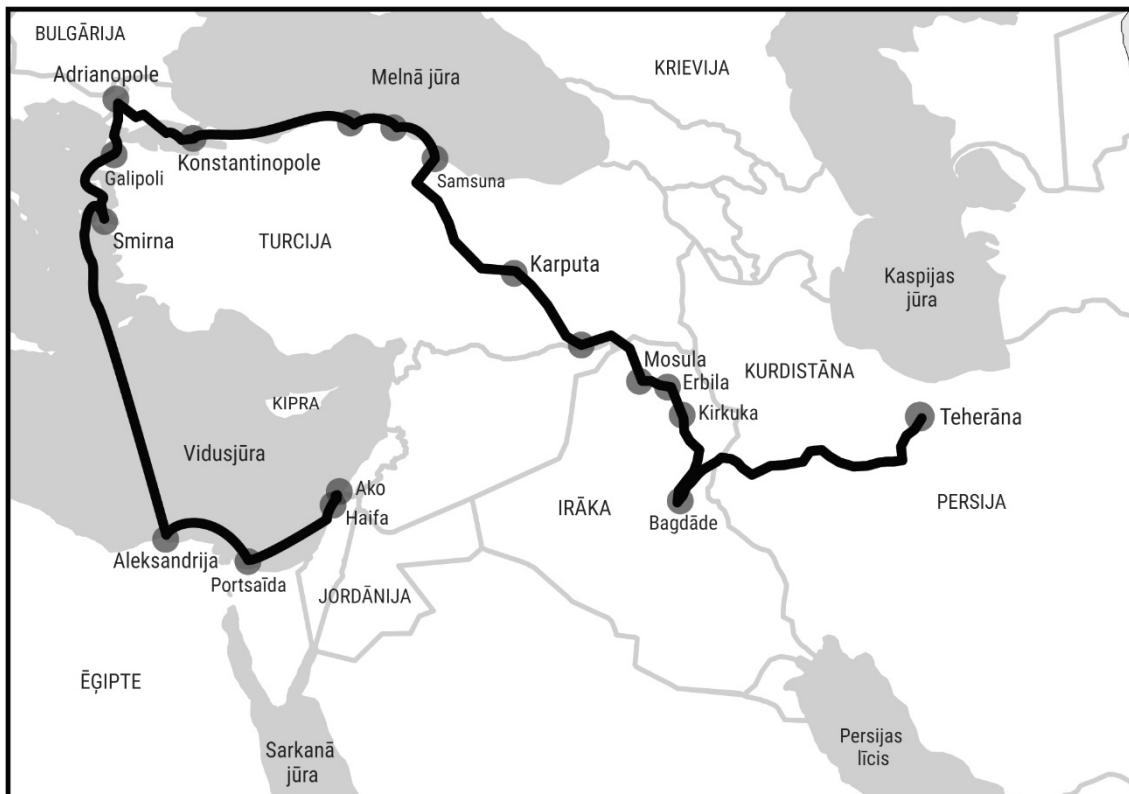
Konstantinopole bija Osmaņu impērijas valdības rezidence. Arī šeit Bahá'u'lláh lielā gudrība un Viņa personības pievilcība piesaistīja arvien lielāku cilvēku skaitu. “Viņš nedrīkst palikt Konstantinopolē”, burkšķēja fanātiskā musulmaņu garīdzniecība un pārliecināja varas iestādes nosūtīt Viņu uz Adrianopoli. Adrianopolē Bahá'u'lláh uzrakstīja vēstuļrakstus pasaules karaļiem un valdniekiem, aicinot viņus neapspiest savas tautas un veltīt sevi to labklājībai. Tad Viņa ienaidnieki izdomāja īpaši cietsirdīgu soda veidu: Viņš un Viņa ģimene jānosūta uz Akká, kas tajā laikā bija visas impērijas visbriesmīgākā soda kolonija. Protams, Viņš aizies bojā šīs pilsētas-cietuma nepanesamajos apstākļos, sprieda šie aprobežotie cilvēki, kas iedomājās, ka spēj apstādināt paša Dieva iecerētā plāna īstenošanu.

Nav iespējams uzskaitīt visas grūtības, ko Bahá'u'lláh izcieta Akká. Viņam bija laupītas jebkādas ērtības, un dienu un nakti Viņu ielenca ienaidnieki, bet pamazām ieslodzījuma apstākļi mainījās. Akká iedzīvotāji un valdība pārliecinājās, ka mazajai bahājiešu grupai, kura bija izsūtīta uz viņu pilsētu, nav ļaunu nolūku. Kā vienmēr cilvēkus pievilka šī neparastā cilvēka gudrība un mīlestība, kaut arī vairums neizprata Viņa diženumu. Pēc deviņiem gadiem Bahá'u'lláh un Viņa sekotāju cietuma durvis tika atvērtas. Viņa mīļotais dēls ‘Abdu'l-Bahá beidzot varēja nodrošināt Savam tēvam pienācīgus dzīves apstākļus ārpus pilsētas mūriem, un galu galā ‘Abdu'l-Bahá radās iespēja īrēt māju laukos, kur Bahá'u'lláh varēja salīdzinoši mierīgi un rimti pavadīt atlikušos trīspadsmit savas dzīves gadus. Šo māju mēs šodien pazīstam kā Bahj́ savrupmāju. Tajā Viņš 1892. gada maijā atstāja šo pasauli savas slavas un godības augstumos.

Bahá'u'lláh pacēla vispasaules miera un brālības karogu un atklāja Dieva Vārdu. Kaut arī ienaidnieki kopējiem spēkiem cīnījās pret Viņu, Viņš tos uzvarēja kā Dievs Viņam bija solījis, kad Viņš važās saslēgts atradās Ţihrán cietumā. Vēl Viņa dzīves laikā Viņa vēsts atdzīvināja tūkstošiem cilvēku siržu. Šodien Viņa mācība turpina izplatīties visā pasaulē. Nekas nespēj kavēt Viņu piepildīt savu nolūku apvienot visu cilvēci vienai vispārējai Lietai, vienā kopīgā ticībā.

Šis Bahá'u'lláh dzīves apraksts ir diezgan garš. Pirms jūs ķeraties pie uzdevumu pildīšanas, vairākas reizes pārlasiet to kopīgi grupā, rindkopu pēc rindkopas, un

uzdodiet cits citam jautājumus, līdz jūs būsit labi iegaumējuši tā saturu un varēsiet to izstāstīt saviem vārdiem. Šī karte palīdzēs jums atcerēties Bahá'u'lláh trimdas ceļu un notikumus, kas norisinājās šajā ceļā.

1. Tālāk atvēlētajā laukā atzīmējiet pēc kārtas Bahá'u'lláh dzīves svarīgākos notikumus, vadoties pēc nupat izlasītā apraksta.

2. Apspriedē par Bahá'u'lláh dzīves tēmu ir vēl vairāki jēdzieni, kas jāuzsver, līdzās notikumu secībai. Īpaši nozīmīgi ir apcerēt to, kā Bahá'u'lláh izcietā lielas mokas tādēļ, ka Viņš mīlēja cilvēci, kā arī Viņa brīnumainās ticībā izcīnītās uzvaras, sastopoties ar pretestību. Lai šie vārdi iespiežas jūsu prātos un sirdīs:

Mūžsenā Daile pielāva, ka to kaļ važās, lai savas važas saraut varētu visa cilvēce. Viņš ļāva sevi visstiprākajā cietumā mest, lai īsta brīve visai pasaulei par daļu krīt. Līdz pat mielēm viņš ir tukšojis rūgto bēdu biķeri, lai liksmē un nebeidzams prieks pārņemtu visas pasaules tautas. Tas viss nāk no tava visžēlīgā, līdzjūtīgā Kunga žēlastības. Ak jūs, kas ticat Dieva vienībai, ziniet, ka mēs pieņemām pazemojumus, lai varētu celties jūs, un lai varētu ziedēt un plaukt jūs, mēs izcietām no visām bēdām pilnu mēru. Raugiet, kā tie, kas bija noslēguši derību ar pašu Dievu, piespieda tverties no visām pilsētām visnožēlojamākajā to, kas bija nācis visu pasauli no jauna celt! ¹⁰

3. Kad mēs runājam par Bahá'u'lláh mokām, mēs nedrīkstam Viņu parādīt kā bezpalīdzīgu upuri savu ienaidnieku varā. Viņš pats ļāva sevi ieslēgt važās, lai atbrīvotu cilvēci. Viņa dzīves stāsts, kaut arī lielu ciešanu pilns, ir stāsts par Viņa uzvarām. Vai jūs varat ar savas grupas vadītāja palīdzību un balstoties uz jūsu pašreizējām zināšanām par Bahá'u'lláh dzīvi, sagatavot īsu stāstījumu par Viņa ciešanām un uzvarām? Ierosmei esam sarakstījusi dažus jautājumus.

- a. Kādēļ Bahá'u'lláh ļāva, lai viņu iekāļ važās? _____

- b. Kādēļ Bahá'u'lláh ļāva, lai viņu iesloga cietumā? _____

- c. Kādēļ Bahá'u'lláh tukšoja rūgto bēdu biķeri? _____

- d. Kādēļ Bahá'u'lláh ļāva sevi pazemot? _____

- e. Kādēļ Bahá'u'lláh izcieta tik daudz? _____

- f. Vai Bahá'u'lláh pieņēma ciešanas tādēļ, ka nespēja tās atvairīt? _____

- g. Ja Bahá'u'lláh nebija bezspēcīgs savu ienaidnieku priekšā, kādēļ Viņš pieņēma ciešanas? _____

7. NODAĻA

Alehandras otrā vizīte Sančesu mājās ir tikpat liksma kā pirmā. Sančesa kungs un kundze jau zināmā mērā pārzina Bahá'u'lláh dzīves stāstu, taču viņi labprāt uzzina vairāk no Alehandras uzstāšanās un ir acīmredzami aizkustināti par Viņa ciešanu izklāstu. Kādā brīdī Sančesa kundze aizdomājas un saka: "Šķiet, ka Dieva izpausmes vienmēr cieš no tiem, kas alkst valdīšanas un pasaulīgās varas." Alehandra nolemj, ka ir īstais brīdis dalīties ar viņiem citātā, kuru viņa iegaumējusi, un kuru arī jūs jau zināt no iepriekšējās nodaļas apguves, kurā Bahá'u'lláh runā par ciešanām, kuras Viņš izturējis cilvēces labā, lai mēs varētu tikt atbrīvoti no apspiestības un sasniegt ilgstošu laimi. Visi trīs draugi jūtas ļoti vienoti pēc sarunām tajā dienā.

Apsverot savu nākamo vizīti, Alehandra ātri vien secina, ka 'Abdu'l-Bahá stāvoklis būtu dabiska nākamo apspriežu tēma. Šie ir temati, kurus viņa noteikti pārrunās:

Bahá'u'lláh vecākais dēls 'Abdu'l-Bahá ir unikāla persona cilvēces vēsturē, un nevienā iepriekšējā reliģijā nav atrodama viņam līdzīga persona. Viņš vēl bērnībā atpazīna sava tēva dievišķo stāvokli un dalīja ar Viņu trimdas un ciešanu likteni. Tieši 'Abdu'l-Bahá gādībā un aizsardzībā Bahá'u'lláh atstāja bahāju kopienu pēc savas aiziešanas. Nav aprakstāms vārdos, kādu milzīgu balvu Bahá'u'lláh cilvēcei sniedzis, dāvādams ne tikai savu cildeno atklāsmi, bet arī savu dēlu, kura zināšanas un gudrība turpmāk to apgaismojusi.

Pētot 'Abdu'l-Bahá dzīvi un izteikumus, mēs gūstam ieskatu vienreizīgajā stāvoklī, kādu viņš ieņem šajā virsvaldībā. Trīs šī stāvokļa aspektus mums ir sevišķi svarīgi paturēt prātā.

Vispirms, 'Abdu'l-Bahá ir Bahá'u'lláh Derības centrālā persona. Derība, kuru Bahá'u'lláh ir noslēdzis ar saviem sekotājiem, prasa, lai mēs vērstu savas sirdis uz tās centru un būtu pilnīgi uzticīgi tam. Saskaņā ar 'Abdu'l-Bahá testamentu,

Shoghi Effendi, ticības Aizbildnis, ir nākošā centrālā persona, kurai visiem jābūt uzticīgiem. Šodien ticības centrālā institūcija ir Vispasaules Taisnīguma Nams, kas tika nodibināts pēc Bahá'u'lláh skaidra priekšraksta un pēc 'Abdu'l-Bahá un Shoghi Effendi norādījumiem. Šīs Derības spēks ir saliedējis bahájiešu kopienu un pasargā to no šķelšanās un iziršanas.

Otrkārt, 'Abdu'l-Bahá ir Bahá'u'lláh Vārda nemaldīgs skaidrotājs. Tik visaptveroša ir Bahá'u'lláh atklāsme, tik dziļa ir Viņa izteikumu nozīme, ka Viņš uzskatīja par nepieciešamu nozīmēt skaidrotāju, kuru Viņš pats iedvesmos. Tādējādi paaudžu paaudzēs cilvēce apgūs Bahá'u'lláh mācību, pētot skaidrojumu, kas sniegti neskaitāmos 'Abdu'l-Bahá vēstulrakstos un Viņa runu autentiskos pierakstos. Pēc 'Abdu'l-Bahá par Bahá'u'lláh mācības skaidrotāju kļuva Aizbildnis. Viņš noslēdza Bahá'u'lláh mācības skaidrošanas darbu, un neviens cits nav pilnvarots skaidrot Bahá'u'lláh vārdus līdz Viņa virsvaldības beigām.

Pagātnē ikviena reliģija ir piedzīvojusi šķelšanos novirzienos dažādu skaidrojumu dēļ reizēs, kad radās neskaidrības par kāda Svēto Rakstu panta nozīmi. Bet mūsu virsvaldībā, kad rodas neskaidrība par kāda Bahá'u'lláh izteikuma nozīmi, ikviens var uzmeklēt 'Abdu'l-Bahá un Aizbildņa skaidrojumus. Ja tad vēl viss nav skaidrs, viņš var vērsties pie Vispasaules Taisnīguma Nama pēc precizējuma. Tādēļ nevar būt nesaskaņu par ticības mācības nozīmi, un ticības vienotība tiek saglabāta.

Treškārt, 'Abdu'l-Bahá ir sava tēva mācības uzskatāms piemērs. Kaut arī mums nav cerību sasniegt tādu pilnību, mums viņš ir vienmēr jāuzskata par savu ideālu un jācenšas sekot viņa piemēram. Kad mēs lasām Rakstos par mīlestību, domājam par 'Abdu'l-Bahá un viņā saskatām mīlestības un laipnības iemiesojumu. Kad mēs lasām par šķīstumu, taisnīgumu, godīgumu, prieku un dāsnumu, vēršam skatus uz viņu, domājam par viņa dzīvi, un mēs redzam, ka viņā visā pilnībā izpaudās šīs īpašības.

'Abdu'l-Bahá dzīves galvenā iezīme, protams, ir kalpošana. Jūs zināt, ka vārds 'Abdu'l-Bahá nozīmē "Bahá kalps", un no visiem citiem tituliem, kurus viņam piešķīra ticīgie, viņš deva priekšroku šim vārdam. Šie 'Abdu'l-Bahá vārdi liecina par viņa kvēlo vēlēšanos kalpot:

Mans vārds ir 'Abdu'l-Bahá. Mans raksturojums ir 'Abdu'l-Bahá. Mana realitāte ir 'Abdu'l-Bahá. Mana slava ir 'Abdu'l-Bahá. Pakļaušanās Svētītajai Pilnībai ir mana izcilā un spožā galvasrota un kalpošana visai cilvēces ciltij ir mana nemainīgā ticība... Man nav un nebūs cita vārda, cita titula, citas uzslavas kā vien 'Abdu'l-Bahá. Tās ir manas ilgas. Tā ir mana kvēla vēlēšanās. Tā ir mana mūžīgā dzīvība. Tas ir mans mūžīgais gods. ¹¹

Skaidrs, ka tas, ko Alehandra plāno vēstīt Sančesiem nākamajā vizītē, ir tikai ievads ‘Abdu’l-Bahá unikālās personības iepazīšanā; viņu cieņa pret ‘Abdu’l-Bahá stāvokli šajā virsvaldībā turpmākajos gados turpinās pieaugt. Pašiem savā dzīvē, ejot kalpošanas ceļu, jums būs daudz iespēju atsaukt prātā viņa piemēru un pārdomāt viņa vārdus. Jau iepriekšējā grāmatas daļā jūs iepazīnāties ar dažiem viņa izteikumiem, un jums tika ierosināts iemācīties izteikt viņa vēstulrakstos un publiskajās runās izklāstītās idejas tādā veidā, kā to darītu viņš pats. Pagaidām, lai nostiprinātu pašreizējo izpratni par viņa statusu, jums jāapspriežas ar pārējiem savas grupas biedriem par nupat apskatītajiem galvenajiem jautājumiem un jāpraktizējas to labā formulēšanā. Pārdomas par citēto fragmentu jūs iedvesmos jūsu centienos virzīties uz priekšu kalpošanas ceļā.

8. NODAĻA

Jautājums, kas Alehandrai ir prātā kopš viņas apciemojumu uzsākšanas pie Sančesa kunga un kundzes, ir, kuras diskusiju tēmas viņiem visvairāk palīdzēs kļūt par pārliecinātiem un aktīviem apkaimes kopienas veidošanas procesa dalībniekiem. No vienas puses, ir tādas tēmas kā lūgšana, dvēseles nemirstība un nelokāmība Dieva mīlestībā, ko viņa cer ar viņiem apspriest, jo viņu garīgās dzīves pamati ir nepārtraukti jāstiprina. No otras puses, viņiem būs svarīgi iegūt redzējumu par pamazām veidojamās kopienas aprisēm, un zināt, ka viņi var sniegt vērtīgu ieguldījumu šī procesa īstenošanā. Sarunas laikā ar Sančesa kungu un kundzi par ‘Abdu’l-Bahá stāvokli Alehandra pamazām saprot, kādai jābūt nākamā apmeklējuma tēmai. “Viņiem ir patiesa skaidrība par ticības mērķi apvienot cilvēkus,” viņa domā. “Tātad tēma, kas mums tagad jāizpēta, visdrīzāk ir, kā veidot un uzturēt vienotu kopienu.”

Alehandra sāk savu ceturto apmeklējumu ar pagaidām samērā nelielas apkaimes draugu grupas veicamo aktivitāšu aprakstu. “Palielinoties mūsu skaitam,” viņa paskaidro, “vissarežģītākā atbildība, kas mums visiem jāuzņemas, būs kļūt aizvien saliedētākiem savos vārdos, domās un darbos. Ja jūs piekrītat, mēs šodien varam kopīgi aplūkot vienotības tēmu.”

“Es redzu, cik svarīga mūsu kopienas attīstībai ir vienotība,” atbild Sančesa kundze.

“Galū galā tieši Bahá’u’lláh vēstījums par vienotību bija pirmais, kas piesaistīja mūsu sirdis Viņa mācībai,” saka Sančesa kungs.

“Esmu izvēlējusies vairākas idejas un atradusi katrai citātu,” saka Alehandra. “Ja jums nav iebildumu, mēs varam tos pa vienam izskatīt un apspriest.”

Alehandras sastādītais ideju saraksts izskatās šāds:

- Lai mūsu kopiena būtu patiesi vienota, katram ticīgajam ir jāizvairās no strīdiem un nesaskaņām. Bahá’u’lláh saka:

Nekas nevar šajā Dienā nest lielāku ļaunumu šai Lietuvai kā šķelšanās un ķildas, nesaprašanās, atsvešināšanās un vienaldzība to starpā, ko Dievs mīl. Ar Dieva spēku un Viņa palīgu vairieties no visa tā un centieties saliedēt cilvēku sirdis Viņa vārdā, kas ir visuviedais, viszinošais Vienotājs. ¹²

- Mums jāmīl visi mūsu kopienas ticīgie, un tas mums ir jādara tikai dēļ mīlestības pret Dievu. ‘Abdu’l-Bahá saka:

Esiet cieši vienoti! Nekad nedusmojieties cits uz citu... Mīliet visu radību Dieva dēļ, nevis viņu pašu dēļ. Jūs nekad nespēsiet sadusmoties vai kļūt nepacietīgi, ja mīlēsiet viņus, domājot par Dievu. Cilvēce nav nevainojama un pilnīga. Katrs cilvēks ir nepilnīgs, un jūs jutīsieties nelaimīgi, ja lūkosieties tikai uz cilvēkiem. Taču, jūs viņus mīlēsiet un būsiet laipni pret viņiem, ja lūkosieties uz Dievu, jo Dieva pasaule ir pilnības un lielas žēlsirdības pasaule. ¹³

- Ja, neraugoties uz mīlestību, ko jūtam cits pret citu, mūsu starpā rodas saspīlētas attiecības, mums nekavējoties jāatceras ‘Abdu’l-Bahá padoms:

Es aicinu jūs visus pievērst savas sirdis un domas mīlestībai un vienotībai. Domai par karu stādiat pretī spēcīgāku domu par mieru, naida doma jāiznīcina ar stiprāku mīlestības domu. Domas par karu iznīcina jebkuru harmoniju, labklājību, mieru.

Mīlestības domas stiprina brālību, mieru, draudzību un laimi. ¹⁴

- Ja, cenšoties savaldīt savas jūtas, mums neveicas un dusmas pārņem mūs savā varā, un mēs tiekam ierauti konfliktā, tālāk minētie Bahá’u’lláh vārdi palīdzēs mums vājuma brīžos:

Ja jūsu starpā izceļas kādas nesaskaņas, tad skatiet Mani stāvam jūsu priekšā un Mana vārda dēļ un par zīmi jūsu mīlestībai uz Manu skaidrībā mirdzošo Lietuvu neievērojiet viens otra trūkumus. ¹⁵

- Garīgā disciplīna, kas liek mums nepievērst uzmanību citu trūkumiem, bet ievērot viņu slavējamās īpašības, pilnīgi atturoties no aprunāšanas un neslavas celšanas, ir spēcīgs ierocis pret šķelšanos. Pārvarēt tieksmi aprunāt ir vieglāk, ja mīlam viens otru. Mums jāatceras, ka mēs nepievēršam uzmanību to cilvēku trūkumiem, kurus mēs mīlam, un mēs bez grūtībām raugāties uz viņiem ar attaisnojošu skatu. ‘Abdu’l-Bahá saka:

Nepilnīga acs saskata nepilnības. Attaisnojošs skats raugās uz dvēseļu Radītāju. Viņš tos radīja, gādā par tiem, dāvā tiem spējas un dzīvību,

redzi un dzirdi; tādēļ tie ir Viņa godības zīmes. Mums ir jāmīl ikviens cilvēks, jābūt laipniem pret to, jā rūpējas par nabagiem, jā aizsargā vājie, jā dziedē slimie, jā māca un jā audzina neizglītotie.¹⁶

Bahá'u'lláh sniedz mums padomu:

Tu, galminiek pie Mana troņa! Nedzirdi ļaunumu un neredzi ļaunumu, nepazemo sevi, nežēlojies un neraudi! Nerunā ļaunu, lai tev nav jādzird ļaunas runas par sevi, un nepārspilē citu trūkumus, lai tavi trūkumi nešķiet pārāk lieli, un nevēli nevienam pazemojumu, lai pats netiec pazemots. Vadi savas dzīves dienas, kuras ir tikai gaistošs mirklis, ar tīru prātu, neaptraipītu sirdi, šķīstām domām un apgarotu dabu, lai, brīvs un mierā ar visu, tu vari šķirties no savas mirstīgās miesas, atgūt mistisko paradīzi un laiku laikos mājot mūžības ķēniņvalsti.¹⁷

Un tad Viņš saka:

Jūs, trimdinieki! Es esmu devis jums mēli, lai jūs pieminētu Mani, neaptraipiet to ar neslavas celšanu. Ja jūs pieveic patības uguns, atcerieties paši savas kļūdas, nevis Manas radības kļūdas, jo ikviens no jums pazīst sevi labāk nekā citus.¹⁸

- Vienotību, protams, nerada tikai strīdu un nesaskaņu trūkums, un mīlestību nevar izteikt tikai vārdos. Mēs tikai tad varēsim teikt, ka mūsu bahāju kopienā valda patiesa vienotība, kad tā izpaudīsies kalpošanas darbos, kad mūsu pasākumos būs jūtams sadarbības un savstarpējas izpalīdzības gars. ‘Abdu’l-Bahá saka:

Neatslābsti pat uz acumirkli un nemeklē mierinājumu pat uz mirkli, bet gan strādā ar sirdi un dvēseli, lai tu varētu veltīt kalpošanu kaut tikai vienam no draugiem un sagādāt laimi un prieku kaut tikai vienai gaišai sirdij. Tā ir patiesa devība, un ar to tiek izgaismots ‘Abdu’l-Bahá vaigs. Esi mans līdzdalībnieks un piedalies tajā.¹⁹

Un citā reizē Viņš apgalvo:

Cilvēces vislielākā nepieciešamība ir atsaucība un sadarbība. Jo stiprākas būs draudzības un solidaritātes saites cilvēku starpā, jo lielāki būs viņu radošās un praktiskās darbības sasniegumi.²⁰

- Kopienas darbības panākumu atslēga ir atklāta un laipna apspriešanās par jebkuru jautājumu. Apspriedē mūsu dažādie skatījumi uz apspriežamo jautājumu saplūst, un mēs rodam vislabāko risinājumu savai kolektīvajai darbībai. Ar

apspriešanās palīdzību mēs sasniedzam domu vienotību, un, būdami vienoti savās domās un uzskatos, mēs auglīgi plānojam savu kopienu izaugsmi. ‘Abdu’l-Bahá par tiem, kas apspriežas, saka tā:

Pirmā prasība tiem, kas kopā apspriežas, ir nolūka tīrība, gara starojums, atraišanās no visa, izņemot Dievu, ticība pēc Viņa dievišķās elpas, pazemība un pieticība Viņa mīloto vidū, pacietība un izturība grūtībās un kalpošana pie Viņa augstā sliekšņa. Ja viņiem žēlīgi palīdzēs iemantot šos tikumus, neredzamā Bahá ķēniņvalsts dāvās viņiem uzvaru. ²¹

- Domu vienotība nav pilnīga, ja tā neizpaužas vienotā rīcībā, Vienota rīcība nenozīmē to, ka mums visiem jāveic viens un tas pats darbs. Gluži otrādi, kad kopiena sastāda vienotas rīcības plānu, katra indivīda dažādie talanti atrod piemērotu pielietojumu. Tad mūsu spēki vairojas un pat maza kopiena spēj sasniegt to, ko lielas un spēcīgas pasaules organizācijas nespēj īstenot. ‘Abdu’l-Bahá saka:

Vienmēr, kad svētas dvēseles, debesu spēka pievilktas, celsies ar šādām garīgām īpašībām un plecu pie pleca ies kopsolī, ikviens no šīm dvēselēm būs kā tūkstoš dvēseļu, un šī varenā okeāna bangojošie viļņi būs kā Debesu Pulku bataljoni. ²²

Pēc tam, kad esat rūpīgi izlasījuši tekstu un punktu pa punktam apsprieduši saturu ar grupas dalībniekiem, jūs gribēsiet palīdzēt viens otram praktizēt tēmas prezentēšanu, kā jūs to darījāt ar iepriekšējām trim tēmām. Tālāk būs vingrinājumi, kas palīdzēs jums šajos centienos.

1. Pabeidziet teikumus:
 - a. Nekas nevar šajā Dienā nest lielāku ļaunumu Dieva Lietai kā _____ un ķildas, nesaprašanās, atsvešināšanās un vienaldzība to starpā, ko Dievs mīl.
 - b. Nekas nevar šajā Dienā nest lielāku ļaunumu Dieva Lietai kā šķelšanās un _____, nesaprašanās, atsvešināšanās un vienaldzība to starpā, ko Dievs mīl.
 - c. _____ nevar šajā Dienā nest lielāku ļaunumu Dieva Lietai kā šķelšanās un ķildas, nesaprašanās, atsvešināšanās un vienaldzība to starpā, ko Dievs mīl.

- d. Nekas nevar šajā Dienā nest lielāku ļaunumu Dieva Lietai kā šķelšanās un ķildas, nesaprašanās, atsvešināšanās un _____ to starpā, ko Dievs mīl.
- e. Nekas nevar šajā Dienā nest lielāku ļaunumu Dieva Lietai kā šķelšanās un ķildas, _____, atsvešināšanās un vienaldzība to starpā, ko Dievs mīl.
- f. Nekas nevar šajā Dienā nest lielāku ļaunumu Dieva Lietai kā šķelšanās un ķildas, nesaprašanās, _____ un vienaldzība to starpā, ko Dievs mīl.
- g. Nekas _____ šajā Dienā nest lielāku ļaunumu _____ kā šķelšanās un ķildas, nesaprašanās, atsvešināšanās un vienaldzība to starpā, ko Dievs mīl.
2. Otrajā citātā ‘Abdu’l-Bahá mums saka:
- a. Lai esam cieši _____.
- b. Mēs nedrīkstam _____.
- c. Mums jāmīl visi cilvēki _____ dēļ, nevis viņu pašu dēļ.
- d. Mēs nekad nespēsim _____ vai _____, ja _____ viņus.
- e. Cilvēce nav _____.
- f. Ja mēs lūkosimies uz _____, mēs _____ cilvēkus un būsim _____ pret viņiem.
- g. Mēs nekad nespēsim _____ vai _____, ja mīlēsim viņus, domājot _____.
3. Trešajā citātā ‘Abdu’l-Bahá saka, ka:
- a. Mums jāpievērš savas sirdis un domas _____.
- b. Doma par karu stādiet pretī _____.
- c. Naida doma jāiznīcina ar _____.
- d. Doma par karu iznīcina _____
_____.

- e. Mīlestības domas stiprina _____
_____.
4. Kas jums jādara, ja jūtat, ka starp jums un citiem kopienas locekļiem rodas nesaskaņas? _____

5. Aprakstiet garīgo disciplīnu, kura palīdz jums dot savu ieguldījumu vienotības jūtu stiprināšanā jūsu kopienā. _____

6. Izlemiet, vai šeit aprakstītā uzvedība saskan ar Bahá'u'lláh mācību:
 ___ Meklēt trūkumus citos cilvēkos.
 ___ Nepievērst uzmanību citu cilvēku trūkumiem.
 ___ Stāstīt par cita cilvēka trūkumiem savam draugiem.
 ___ Pārspīlēt un izpuškot ar izdomājumiem stāstu par kāda cita cilvēka rīcību, lai parādītu viņu sliktā gaismā.
 ___ Domāt par citu kļūdām un trūkumiem.
7. Kādēļ mēs dažus cilvēkus kritizējam, kad viņi kļūdās, bet citus, kuri pieļauj tādu pašu kļūdu, nekritizējam? _____

8. Vai ir iespējama saliedētība situācijā, kad cilvēki aprunā viens otru? Kādēļ nē?

9. Apzināti stāstīt par citiem melus acīmredzami nav labi. Taču, vai ir pareizi citiem cilvēkiem izteikt kritiskas piezīmes par kāda cilvēka patiesībā notikušu nepareizu rīcību? _____

10. Kāda ir starpība starp tenkošanu, apmelošanu un kritizēšanu? _____

11. Kā tenkošana, nomelnošana un pastāvīga kritizēšana ietekmē kopienu?

12. Kā mēs varam atbrīvoties no šiem ieradumiem? _____

13. Kas notiktu, ja mēs vienmēr runātu par cilvēkiem tā, it kā viņi būtu klāt? _____

14. Ja mēs kādu nomelnojam bērnu klātbūtnē, kā tas viņus ietekmēs? _____

15. Kā jums šķiet, kādēļ mums piemīt tieksme citam citu nomelnot? _____

16. Bahá'u'lláh mūs pamāca: “Ja jūs pieveic patības uguns, _____, nevis _____, jo ikviens no jums pazīst _____ labāk nekā _____.”
17. Mīlestība nav izsakāma ar vārdiem vien. Kas vēl ir nepieciešams? _____
18. Runājot par vienotību un mīlestību, ‘Abdu’l-Bahá mūs aicina: “_____ pat uz acumirkli un nemeklē _____ pat uz mirkli, bet gan _____ ar _____, lai tu varētu veltīt _____ kaut tikai vienam no draugiem un _____ kaut tikai vienai gaišai sirdij.”
19. Un tālāk Viņš norāda: “Cilvēces vislielākā nepieciešamība ir _____ un _____. Jo stiprākas būs _____ un _____ saites cilvēku starpā, jo lielāki būs viņu _____ un _____ darbības sasniegumi.”
20. Kāda ir sekmīgas kopienas darbības atslēga? _____
21. Par tiem, kuri apspriežas, ‘Abdu’l-Bahá saka tā: “Pirmā prasība tiem, kas kopā apspriežas, ir _____, _____, _____, _____ un _____ Viņa mīļoto vidū, _____ un _____ grūtībās un _____ pie Viņa augstā sliekšņa. Ja viņiem žēlīgi palīdzēs iemantot šos tikumus, neredzamā Bahá ķēniņvalsts _____.”
22. Par strādāšanu ar vienotības garu ‘Abdu’l-Bahá mums saka: “Vienmēr, kad svētas dvēseles, debesu spēka pievilktas, celsies ar šādām _____ un plecu pie pleca ies kopsolī, _____ no šīm dvēselēm būs kā _____, un šī varenā okeāna bangojošie viļņi būs kā _____.”

9. NODAĻA

Ceturtajā apciemojuma reizē pie Sančesa kunga un kundzes Alehandrai ir prieks satikt viņu mazmeitu Beatrisu, kura ir ieradusies pie viņiem dzīvot uz laiku, kamēr apmeklēs tuvējo vidusskolu. Beatrisa ļoti interesējas par vienotības tēmu un aizrautīgi piedalās diskusijā. Tuvojoties sarunas noslēgumam, Sančesa kundze visiem liek galdā kafiju un kūku. Tas dod Alehandrai iespēju mazliet labāk iepazīties ar Beatrisu, un viņa noorganizē tikšanos ar viņu nākamajā dienā, lai kopīgi apspriestu kopienas veidošanas centienus apkaimē. “Viņai varētu interesēt apgūt galveno kursu sēriju,” pie sevis domā Alehandra. “Es varētu viņai palīdzēt vienmērīgā tempā iet cauri pirmajām grāmatām. Tad viņa varētu izlemt uzsākt bērnu nodarbības vadīšanu vai palīdzēt man darbā ar pusaudžu grupu, kas apkaimē tiek pulcēta. Tādā gadījumā viņa varētu pakāpeniski uzņemties lielāku atbildību par grupu, kamēr pati virzīsies līdz pat 5. grāmatas apguvei, kas viņu sagatavos kalpot par animatori.” Alehandra ir apmeklējusi vairākus jauniešu saietus, kas, koncentrējoties uz noteiktām diskusiju tēmām, ir noveduši pie daudzu jauniešu līdzdalības institūta mācību procesā. Viņa nolemj, ka nākamajā dienā sekos šai pašai ideju secībai sarunā ar Beatrisu. Saruna tiek ievadīta šādi:

Mēs visi vēlamies pieredzēt, ka pasaule kļūst labāka. Mēs ceram uz nākotni, kad būs nodibināts vispārējs miers un cilvēku cilts dzīvos harmonijā. Šāda nākotne nav tikai sapnis, un to var veidot, aizvien lielākam skaitam no mums pieliekot pūles, sniedzot savu ieguldījumu pasaules uzlabošanā. Katram no mums dziļi sirdī ir vēlme kalpot savām kopienām. Mums ir jāizkopj spēja pašreizējā kalpot kopējam labumam.

Mēs varam izprast savu kalpošanu cilvēcei, iedomājoties kopīgi ejamo kalpošanas ceļu. Šis ceļš ir pieejams visiem. Mēs katrs izdarām izvēli nostāties uz tā, un mēs katrs pa to virzāmies savā tempā. Mēs šo ceļu nestaigājam vieni paši; mēs kalpojam kopā ar draugiem, mācāmies kopā un esam viens otram līdzās. Katrs mūsu spertais solis izsauc prieku un pārlicību, un visi mūsu centieni nes dievišķus apliecinājumus.

Beatrisai patīk dzirdētais, un pēc šī īsā izklāsta norit spraiga saruna. Pirms tālāk sekojam stāsta notikumiem, uz mirkli apstāsimies un pārdomāsim divu jauno draudzeņu saskarsmes būtību. Alehandra ir nolēmusi iesaistīties saturīgās sarunās, lai aicinātu Beatrisu piedalīties institūta procesā. Kāpēc nebūtu bijis pietiekami, ja viņa būtu vienkārši pateikusi Beatrisai, ka institūts piedāvā virkni kursu, un aicinājusi viņu tiem pievienoties?

10. NODAĻA

Alehandras un Beatrisas saruna turpinās kādas divas stundas. Tālāk ir vēl vairākas idejas, kurās Alehandra dalās ar savu jauno draudzeni un ticības māsu. Mēs, protams, saprotam, ka viņa neizstrādā garu, nepārtrauktu prezentāciju. Liela daļa no šīm divām stundām tiek pavadīta, kopīgi apspriežot idejas, kas iztīrītas šajās rindkopās:

Mēs esam jauni, mums ir enerģija un liels entuziasms. Cilvēki spriež, ka mēs esam bezrūpīgi. Bet ir gluži pretēji; mēs esam noraizējušies par cilvēces likteni un vēlētos redzēt reālas pārmaiņas sabiedrībā. Un mums ir jādoma arī par mūsu pašu dzīvi – izglītību, darbu, draugiem, ģimeni. Katru gadu, kļūstot aizvien vecākiem, mums jāuzņemas vairāk pienākumu; mūsu vecāki no mums daudz sagaida. Dažreiz, domājot par visiem pienākumiem, jūtos nomākta. Tad es atceros citātu no bahāju rakstiem, kuru esmu iegaumējusi: “Cilvēka dzīvei ir savs pavasaris un tā ir apveltīta ar brīnišķīgu godību. Jaunības periodu raksturo spēks un spars, un tas izceļas kā visvērtīgākais laiks cilvēka dzīvē.”

Es vēlētos pavēstīt, ka daudzi jaunieši visā pasaulē tādās kopienās kā mūsējā saprot, ka viņu enerģiju var novirzīt divējādam mērķim: uzņemties atbildību par savu intelektuālo un garīgo izaugsmi un dot savu ieguldījumu sabiedrībā. Šie divi mūsu mērķa aspekti ir savstarpēji saistīti. Attīstīdami savas prasmes, mēs labāk spējam kalpot citiem, un, palīdzot viens otram, mēs augam kā indivīdi un nostiprinām sava rakstura īpašības.

Šeit iederas ideja par kalpošanas ceļu, kuru es jau iepriekš minēju. Šī ceļa iešana nav kas tāds, ko mēs vienkārši pievienojam savai dzīvei; tā piešķir jēgu visam, ko mēs darām. Kalpošana sabiedrībai palīdz mums labāk izprast mūsu izglītības mērķi, noformulēt savas domas par nākotni, attīstīt īpašības, kas nepieciešamas mūsu ģimenes labklājības veicināšanai. Tā stiprina mūsu draudzību. Tā attur mūs no enerģijas izšķiešanas uz bezmērķīgām nodarbēm.

Domājot par savu garīgo un intelektuālo izaugsmi, mums jāapzinās daudzie spēki, kas mūs ietekmē. Daži no viņiem, tādi kā zināšanu, taisnīguma un mīlestības spēki, virza mūs pareizajā virzienā, un mums jāiemācās tiem pieskaņoties. Citi, tādi kā materiālisma un egocentrisma spēki, darbojas pretēji, un mums tiem vajadzētu pretoties. Mums jācenšas sasniegt izcilību un jātīc, ka mūsu centieni tiks svētīti ar dievišķu apliecinājumu.

Domājot par mūsu ieguldījumu sabiedrības pārveidošanā – vardarbības, nabadzības un ciešanu pasaules pārveidošanā par miera, labklājības un harmonijas pasauli – mums ir jāņem vērā gan materiālais, gan garīgais progress.

Visu cilvēku materiālais progress netiks sasniegts, ja mēs nepanāksim arī garīgo progresu. Tikai tad, ja tie abi ies roku rokā, tiks sasniegta pasaules labklājība. Ir vēl viens citāts, ko esmu iegaumējis: “Materiālā civilizācija ir līdzīga lukturim, savukārt garīgā civilizācija ir gaisma šajā lukturī. Ja materiālā un garīgā civilizācija kļūs vienotas, tad gaisma būs kopā ar lampu, un rezultāts būs nevainojams.”

Ejot kalpošanas ceļu, mēs iemācāmies strādāt ar personu grupām, galvenokārt, bērniem un pusaudžiem, palīdzot viņiem iegūt zināšanas, prasmes un garīgās īpašības. Mēs arī iemācāmies pievērst uzmanību mūsu kopienu vienotībai. Individīdiem, ģimenēm un organizācijām, kas vēlas dot ieguldījumu kopienas attīstībā, ir jāsadarbojas. Viņiem jāveido kopīgs redzējums un mērķis un jāatmet ķildas.

Tāpēc ir svarīgi, lai mēs kā jaunieši attīstītu harmoniskas mijiedarbības paradumus attiecībās ar citiem. Mums ir jākļūst par īstiem draugiem: jāpavada vienam otrs mūsu veicamajā darbā, atzinīgi jānovērtē vienam otra veikums, jāuzmundrina un jāatbalsta vienam otru, jāparedz citam cita stiprās puses, jālūdz un jāsniedz cits citam noderīgus padomus un jāprieccājas par otra paveikto. Ejot kalpošanas ceļu, mums jārikojas, jāpārdomā sava rīcība, jāapspriežas un jāmacās kopā.

Iepriekšējo gadu desmitu laikā bahāju kopienai praktiski visās pasaules valstīs ir izdevies nodibināt ļoti īpašu mācību iestādi. Šie, kā mēs tos saucam, institūti piedāvā kursus, kas stiprina mūsu prasmes kalpot sabiedrībai. Apgūstot šos kursus, mēs gūstam garīgās atskārsmes un praktiskās prasmes, kas nepieciešamas tālākai kopīga kalpošanas ceļa iešanai. Tālākajā kursu apguves ceļā mūsu spēja veikt arvien sarežģītākus kalpošanas darbus pieaug. Visu laiku mūs atbalsta draugi, kas ir vairāk pieredzējuši nekā mēs, un ar laiku mēs, protams, paši sākam atbalstīt draugus ar mazāku pieredzi. Jau no paša sākuma mēs visi esam personiskās un sociālās transformācijas galvenie dalībnieki, aizrautīgi uzņemoties atbildību par savu mācīšanos un kalpošanu sabiedrībai.

“Būt galvenajam dalībniekam” nozīmē vēlmi rīkoties pārdomāti, veicamos pasākumus īstenot neatlaidīgi un iegūt un pielietot zināšanas katrā solī. Galvenais dalībnieks nav tikai pasīvs ieguvumu saņēmējs, bet gan aktīvs progresa veicinātājs. Lai kļūtu par galvenajiem dalībniekiem, jāiemācās izrādīt radošu un organizētu iniciatīvu. Institūta kursi palīdz mums uzlabot spēju būt par kopienas veidošanas procesa galvenajiem dalībniekiem.

Mums būtu noderīgi brīdi pārdomāt iepriekšējās rindkopās paustās idejas. Kā minēts nodaļas sākumā, Alehandra ne tikai izklāstītu idejas vienu pēc otras, bet arī pārliecinātos, ka Beatrisai ir plašas iespējas tās apcerēt un dot savu pienesumu diskusijai. Pēc tam, kad jums ir bijusi iespēja apspriest katru rindkopas rindkopu un esat iemācījušies labi izteikt idejas, jūs varat pārdomāt, vai abu saruna ir noritējusi

pietiekami auglīgi, lai Alehandra justos pārliecināta, ka ir pienācis īstais brīdis pāris teikumos aprakstīt dažus Ruhi institūta kursus un aicināt Beatrisu uzsākt 1. grāmatas apguvi. Vai jūs varat atvēlētajā laukā pierakstīt, ko jūs teiktu, ja būtu viņas vietā? Kā jūs raksturotu 1. un 2. grāmatu un kalpošanas darbus, kurus tās prasa veikt? Īsa atsauce uz kalpošanas darbiem no nākamajām grāmatām, it īpaši par bērnu garīgās izglītības nodarbību un pusaudžu grupu vadīšanu kā skolotājiem un animatoram, neapšaubāmi palīdzētu Beatrisai gūt priekšstatu par to, kādu kalpošanas darbu viņa varētu īstenot nākotnē. Jūsu grupas vadītājs var jums palīdzēt uzrakstīt dažus teikumus par šiem diviem kalpošanas darbiem, līdzīgi tam, ko varētu sarakstīt Alehandra, uzaicinot Beatrisu studēt 1. grāmatu.

11. NODAĻA

Paiet divas nedēļas, pirms Alehandra nākamo reizi apmeklē Sančesu mājas. Tajā laikā Beatrisai bija iespēja piedalīties intensīvā mācību pasākumā un pabeigt 1. grāmatas divas daļas. Tagad viņa iet cauri trešajai daļai kopā ar piecu draugu grupu, kas divas reizes nedēļā tiekas viņu apkaimē. Alehandra uzskata, ka ir piemērots brīdis sarunai ar Sančesu ģimeni par lūgšanu tēmu, un jautā Beatrisai, vai viņa vēlētos viņai palīdzēt. Jūs paši esat studējuši 1. grāmatas otro daļu, tāpēc šeit nav nepieciešams izklāstīt saturu, kuru apmeklējuma laikā apsprieda Alehandra un Beatrisa. Pēc grāmatas pārskatīšanas jums vajadzētu prast izklāstīt galvenos jautājumus, kuriem jūs mēģinātu pievērsties diskusijā par šo tēmu. Atvēlētajā laukā varat pierakstīt savas idejas.

12. NODAĻA

Alehandras apmeklējumi Sančesu mājās turpinās vēl vairākas nedēļas, un viņiem ir iespēja apspriest vairākas tēmas, kas dabiski izriet no viņu pārdomām par lūgšanu nozīmi - dvēseles dzīvi, garīgo īpašību izkopšanu, paklausību likumiem. un Dieva priekšrakstus un nelokāmību Viņa mīlestībā. Vienā reizē viņi nedaudz sarunājas arī par administratīvajām institūcijām, it īpaši par vietējām un nacionālajām garīgajām padomēm. Mums nav jāaplūko saturs, kas tika pārrunāts katrā nākamajā no šiem apmeklējumiem. Tomēr ir divi jautājumi, kas dalībniekiem bieži rodas mūsu nupat apskatītajam piemēram līdzīgās sarunu sērijās. Pirmais ir saistīts ar kopienas rīkoto sanāksmju raksturu, bet otrais – ar finanšu resursiem. Šajā nodaļā mēs apskatīsim sanāksmju tematu, konkrēti, Deviņpadsmit dienu svētkus, un nākamajā skatīsim jautājumu par finansēm.

Tātad, sarunās par Deviņpadsmit dienu svētku tēmu varētu tikt izskatīti šādi temati:

- Bahāju kopienas locekļi tiekas vairākos nolūkos – lai lūgtu Dievu, studētu ticības mācību, svinētu svētkus, apspriestos par kopienas lietām un kalpošanu sabiedrībai, apspriestu rīcības plānus. Bahá'u'lláh ir mums apsolījis:

Pie Manas dzīvības un Manas Lietas! Apkārt ikvienai mītnei, kuru apciemos Dieva draugi, mītnei, no kuras pacelsies viņu balsis, slavīnot un cildīnot to Kungu, lidināsies patiesu ticīgo dvēseles un izredzētie eņģeļi. ²³

- Klausīšanās Dieva Vārdā draugu saietos nes prieku viņu sirdīm un stiprina sadraudzības saites. Bahá'u'lláh ir uzlicis mums šādu pienākumu:

Draugiem ikvienā zemē pieklājas sapulcēties saietos un runāt tajos gudri un daiļrunīgi, un lasīt Dieva vārsmas, jo Dieva Vārds iedez viņu sirdīs mīlestības gunis un liek tām kvēlot. ²⁴

‘Abdu’l-Bahá ir rakstījis:

Pulcējieties saietos un skandējiet debesu mācību, lai pilsēta, kurā tie notiek, tiktu apgaismota ar patiesības gaismu un zeme, kurā šī pilsēta atrodas, Svētā Gara spēkā kļūtu par īstu paradīzi, jo šis ir mūsu visugodinātā Kunga laikmets, un cilvēces vienotības un solidaritātes melodijai ir jāasniedz cilvēku ausis gan Austrumos, gan Rietumos. ²⁵

- No visiem bahājiešu saietiem sevišķi jāpiemin Deviņpadsmit dienu svētki. Bahāju kalendārs sastāv no deviņpadsmit mēnešiem, un katrs no tiem sastāv no deviņpadsmit dienām, un bahājieši katru mēnesi satiekas uz šiem svētkiem katrā apdzīvotā vietā, kā pats Bahá'u'lláh to ir uzlicis viņiem par pienākumu:

Patiesi, jums ir uzlikts par pienākumu reizi mēnesī svinēt svētkus, kaut arī tajos tiktu pasniegts tikai ūdens; jo Dieva nolūks ir saliedēt sirdis gan ar zemes, gan debesu līdzekļiem.²⁶

- Deviņpadsmit dienu svētki sastāv no trim daļām. Pirmā ir pielūgsmes daļa, kurā tiek skaitītas lūgšanas un lasīti fragmenti no Svētajiem Rakstiem. Otrā daļa ir administratīvā daļa, kurā draugi apspriežas par kopienas lietām. Trešā ir saviesīgā daļa.
- Mēs gūstam ieskatu Deviņpadsmit dienu svētku pielūgsmes daļas svarīgumā, lasot šādus 'Abdu'l-Bahá vārdus:

Ak jūs, Mūžsenās Dailes uzticīgie kalpi! Ikvienā ciklā un virsvaldībā svētki ir bijuši ļoti iecienīti, un galda klāšana Dievu mīlošajiem ir tikusi uzskatīta par slavējamu rīcību, it īpaši šodien, šai nesalīdzināmajā virsvaldīšanā, šai visdāsnākajā no laikmetiem, kad tāda rīcība tiek augsti slavēta, un patiesi novērtēta saietos, kas sasaukti, lai pielūgtu un slavinātu Dievu. Tajos atskan svētās vārsmas, debesu odas un cildinājumi, un sirds pukst straujāk un atraisās pati no sevis.²⁷

- Svētku administratīvajā daļā draugi noklausās ziņojumus par tālu un tuvāku bahāju kopienu pasākumiem, pārrunā ticības lietas savā kopienā un savu ieguldījumu sabiedrības labklājības vairošanā, iepazīstas ar Vispasaules Taisnīguma Nama vadošajiem norādījumiem, un apspriež savu plānu īstenošanās gaitu, kā arī izsaka savus ierosinājumus izskatīšanai ticības institūcijām. Apspriedes Deviņpadsmit dienu svētkos ir ļoti svarīgas, jo šādā veidā katrs ticīgais piedalās vispasaules bahāju kopienas dzīvē.
- Svētku saviesīgā daļa tiek veltīta draudzīgu attiecību, viesmīlības un mīlestības izpausmēm draugu starpā. Tajā var spēlēt mūziku, teikt iedvesmojošas runas, tajā var uzstāties bērni, īsi sakot, tā sastāv no rūpīgi izraudzītiem godpilniem un līksmiem kultūras pasākumiem, kas atdzīvina šo svētku daļu.
- Deviņpadsmit dienu svētki ir ticības administratīvās iekārtas unikāla sastāvdaļa. Tā apvieno kopienas dzīves pielūgsmes, administratīvos un sabiedriskos aspektus. Visiem šiem aspektiem jābūt vienādi nozīmīgiem, jo svētku izdošanās ir atkarīga no visu šo triju sastāvdaļu līdzsvara. Savā 1989. gada augusta vēstījumā Vispasaules Taisnīguma Nams paziņoja:

Bahá'u'lláh pasaules iekārta aptver visas cilvēku sabiedrības grupas; tā apvieno dzīves garīgos, administratīvos un sabiedriskos procesus un ievirza cilvēka darbību tās dažādajās izpausmes formās jaunas civilizācijas veidošanas posmā. Deviņpadsmit dienu svētki aptver visus cilvēku sabiedrības aspektus. Tie tiek svinēti ciematos, mazpilsētās, lielpilsētās, šie svētki ir nodibinājums, kura locekļi ir visi Bahá'audis. Tās mērķis ir veicināt vienotību, nodrošināt progresu un sniegt prieku.²⁸

- Tik svarīgam notikumam kā Deviņpadsmit dienu svētkiem nedrīkst gatavoties steigā. Ar lūgšanu un pārdomu palīdzību katram ticīgajam ir garīgi jā sagatavojas svētkiem un tajos jā piedalās ar sirdi un prātu, vai nu pielūgsmes daļā lasot lūgšanas un vārsmas, vai arī ieklausoties citu lasījumā, vai sniedzot ziņojumus, saņemot vadošus norādījumus, izsakot savus ierosinājumus, uzņemot viesus vai baudot citu viesmīlību ar liksmu sirdi. Tajā pašā vēstījumā par Deviņpadsmit dienu svētkiem Vispasaules Taisnīguma Nams uzsver:

Svētku sagatavošanas svarīgs aspekts ir pienācīgu tekstu un labu lasītāju iepriekšēja izvēle un cieņas pilna izturēšanās gan vadot, gan noklausoties pielūgsmes programmu. Tāpat vieta, kurā notiek svētki, – gan telpās, gan brīvā dabā –, ļoti ietekmē svinību gaitu. Tīrībai, telpas praktiskam iekārtojumam un greznošanai ir liela nozīme. Punktualitāte arī liecina par labu sagatavošanos.

Svētku panākumi ir lielā mērā atkarīgi no sagatavošanas darbiem un katra bahājieša aktīvas piedalīšanās tajos. Mīļotais Skolotājs sniedz šādu padomu: “Piešķiriet lielu nozīmi Deviņpadsmit dienu saietiem, lai tajos tā Kunga mīļotie un Žēlsirdīgā kalpones varētu vērst savus skatus uz ķēniņvalsti, kopīgi skandēt svētos pantus, izlūgties Dieva palīdzību, tuvāk iepazīties un iedraudzēties cits ar citu un pieaugt skaidrībā un dievbijībā, un spējā pretoties kaislībām un savtībai. Tā viņi norobežosies no šīs haotiskās pasaules un ļausies gara aizrautībai”.²⁹

Kā parasti, jums jāizlasa citāti vairākas reizes un tajos izteiktās idejas jāpārrunā savā grupā, lai jūs iemācītos tās izklāstīt saviem vārdiem. Piedāvātie uzdevumi jums palīdzēs gūt atskārsmes par Deviņpadsmit dienu svētku nozīmīgumu:

1. Kas, pēc Bahá'u'lláh apgalvojuma, ir raksturīgs ikvienai mītnei, kurā pulcējas bahājieši, lai slavinātu un cildinātu to Kungu? _____
2. Otrajā citātā Bahá'u'lláh mums saka, ka, sapulcēties saietos mums tajos vajadzētu runāt _____ un _____, un lasīt

_____, jo Dieva Vārds _____
_____ un _____

3. Trešajā citātā ‘Abdu’l-Bahá iesaka mums rīkot sapulces un skandēt debesu mācību, lai
 - valsts, kura mēs dzīvojam, kļūtu _____.
 - zeme, kurā mēs dzīvojam, kļūtu _____.
4. Cik mēnešu ir bahāju kalendārā? _____
5. Cik dienu ir katrā mēnesī? _____
6. Kādam īpašam saietam pulcējas bahājieši reizi mēnesī? _____
7. Kādas ir Deviņpadsmit dienu svētku trīs daļas? _____
8. Vai Deviņpadsmit dienu svētku daļas tiek atzīmētas zināmā kārtībā? _____
9. Kāds ir svētku pielūgsmes daļas mērķis? _____
10. Kāds ir svētku administratīvās daļas mērķis? _____
11. Kāds ir svētku saviesīgās daļas mērķis? _____

12. Kura no uzskaitītajām tēmām būtu piemērota apspriešanai svētku administratīvajā daļā?

- Kopienas pasākumu finansiālās vajadzības
- Nacionālās futbola komandas spēļu rezultāti
- Kā atrisināt nesaskaņas divu bahāju kopienas locekļu starpā
- Bahāju bērnu nodarbību norise kopienā
- Kāda Rakstu fragmenta, kuru tajā pašā nedēļā studējis viens no kopienas locekļiem, izskaidrojums
- Pusaudžu programmas dinamika kopienā
- Jauniešiem pieejamās darba vietas apkaimē
- Atbalsts, ko kopiena var sniegt pusaudžu grupām, kuru kalpošanas projekti ir kļuvuši sarežģīti
- To vecāku apmeklējums, kuru bērni piedalās institūta īstenotajās izglītības programmās
- Kopienas pielūgsmes gara stiprināšana
- Televīzijas raidījumu programma
- Gūtās atskārsmes par dzīvespriecīgas un disciplinētas atmosfēras veicināšanu mācību pulciņos
- Tuvojošās bahāju svētās dienas svinēšana
- Sabiedriski lietderīgā darba iniciatīvas, kas izriet no kopienas veidošanas procesa

13. Savā grupā pārrunājiet jautājumu, kādēļ līdzsvars starp svētku trim daļām ir tik nozīmīgs.

14. Tagad pārrunājiet šādus jautājumus:

- a. Kā jūs gatavotos svētkiem, ja jums būtu uzticēta namatēva vai namamātes loma?
- b. Kā jūs gatavotos svētkiem, ja jūs būtu tikai to dalībnieks?

13. NODAĻA

Otrs jautājums, kas bieži rodas sarunās par ticību, ir tas, kā bahāju kopiena apmierina savas finansiālās vajadzības. Šeit ir daži punkti, kas var palīdzēt jums atbildēt uz šādiem jautājumiem:

- Instruments, kuru bahāju kopiena izmanto, lai rūpētos par savām materiālajām vajadzībām, ir bahāju fonds. To pārvalda ticības institūcijas dažādos līmeņos: vietējā, nacionālajā, kontinentālajā un starptautiskajā. Bahājieši uzskata, ka

viņiem pašiem ir jāuzņemas izdevumi par centieniem veicināt savu ticību, tāpēc fonds saņem iemaksas tikai no kopienas locekļiem.

- Iemaksa fondā ir brīvprātīga rīcība. Tā ir konfidenciāla tādā nozīmē, ka tas ir jautājums starp indivīdu un ticības institūcijām; ziedotāju vārdi un summas netiek izziņotas. Uz kopienas locekļiem netiek izdarīts spiediens sniegt savu ieguldījumu. Institūcijas vispārīgā formā vēršas pie kopienas, atgādina par fonda nozīmi un norāda uz tā prasībām. Nereti kopiena izvērza kādam mērķim nepieciešamo ziedojumu apjomu. Bet atsevišķiem cilvēkiem nekad netiek noteiktas ziedojamās summas, un nauda netiek lūgta. Katrs cilvēks pats var izlemēt, cik daudz ziedot saskaņā ar viņa izpratni par attiecīgajiem principiem.
- Civilizācijā, kuru bahājieši cenšas radīt, valdīs gan materiāla, gan garīga labklājība. Bagātība ir pieļaujama tikai ar zināmiem noteikumiem. Tā mums ir jāiegūst godīgā darbā, un tā jāvelta cilvēces labklājībai. Ir jāuzlabo visas sabiedrības stāvoklis. Nav labi, ja daži cilvēki ir ārkārtīgi bagāti, kamēr vairumam trūkst pašu nepieciešamāko eksistences līdzekļu. Bahá'u'lláh saka:

Vislabākie cilvēki ir tie, kas iztiku nopelna ar savu aicinājumu un izlieto to sev vai saviem tuviniekiem Dieva, visu pasaulu Kunga, mīlestības dēļ. ³⁰

(..) jums jānes krietni un brīnišķīgi augļi, lai labumu gūtu jūs paši un citi. Tāpēc ikvienam pieklājas nodoties arodiem un profesijām, jo tajos rodams bagātības noslēpums, ak saprotošie ļaudis! ³¹

Un 'Abdu'l-Bahá skaidro:

Bagātība ir visnotaļ uzteicama, ja visi iedzīvotāji ir turīgi. Taču, ja dažiem ir pārmērīga bagātība, kamēr pārējie ir nabadzīgi, un no šīs bagātības nerodas nekādi augļi vai labums, tad tā savam īpašniekam ir tikai nasta. ³²

- Lai veidotu sabiedrību, kas būtu brīva no netaisnības un posta, mums jābūt augstsirdīgiem un dāsniem pret citiem. Lai cik nabadzīgi mēs arī nebūtu, mums tomēr ir jāziedo kāds mazumiņš cilvēces uzplaukumam, jo patiesa labklājība ir sasniedzama tikai daloties ar citiem. Dāsnums ir dvēseles īpašība, kas nav saistīta ar nabadzību vai bagātību. "Apslēptajos vārdos" Bahá'u'lláh saka:

Devība un dāsnums ir Manas īpašības. Labi klājas tiem, kas rotā sevi ar Maniem tikumiem. ³³

- Mums jāatceras, ka patiesais mūsu bagātības avots ir visdāsnavs Dievs. Viņš mūs nodrošina ar iztikas līdzekļiem. Viņš dāvā mums iespēju attīstīties un, kad mēs ziedojam fondam, mēs Viņa Lietas izplatīšanai ziedojam tikai mazu daļiņu no tā,

ko Viņš mums ir devis. Tādēļ ziedošana ticības fondam nav tikai augstsirdības jautājums, tā ir garīga balva un liela personīgā atbildība. Aizbildnis mums ir teicis:

Mums jābūt līdzīgiem strūklakai vai avotam, kas nepārtraukti iztukšo savas krātuves no visa, kas tam ir, un to nepārtraukti papildina no neredzama avota. Nepārtraukti dot no sevis līdzcilvēku labā, nebaudoties no nabadzības un paļaujoties uz visu bagātību un visa labā neizsmeļamo Avotu – tas ir pareizas dzīves noslēpums. ³⁴

Jums būs iespēja dažas šeit atrodamās idejas izskatīt dziļāk vēlāk apgūstamā šīs sērijas kursā, kas pilnībā attieksies uz materiālo līdzekļu tēmu. Pagaidām jūs, lai iemācītos idejas izteikt brīvi un nepiespiesti, kā parasti, tiek aicināti apspriest nupat apgūto saturu pa punktiem un veikt šādus vingrinājumus:

1. Saskaņā ar citātu saturu, aizpildiet tukšos laukus šādos teikumos:
 - a. Bahá'u'lláh saka, ka mums jāpelna _____ ar savu aicinājumu un jāizlieto šie līdzekļi _____.
 - b. Mums jānes _____ un _____ augļi, lai _____ mēs paši un citi.
 - c. Tāpēc ikvienam pieklājas _____ un _____, jo tajos rodams _____.
 - d. ‘Abdu’l-Bahá skaidro, ka bagātība ir _____, ja _____ ir turīgi.
 - e. Ja _____ ir pārmērīga _____, kamēr _____ ir _____, un no šīs _____ nerodas nekādi _____ vai _____, tad tā savam _____ ir tikai _____.
 - f. Bahá'u'lláh saka: “_____ un _____ ir Manas īpašības. Labi klājas tiem, kas _____ sevi ar Maniem _____.”
 - g. Aizbildnis mūs aicina būt līdzīgiem _____ vai _____, kas nepārtraukti _____ no visa, kas tam ir, un to nepārtraukti _____.
 - h. Nepārtraukti _____ līdzcilvēku _____, _____ no _____ un paļaujoties uz _____

priekšmetu zināšanām, šeit aplūkoto sarunu uzturēšanai ir nepieciešamas arī noteiktas garīgās īpašības, attieksme un prasmes.

Šajā un nākamajā nodaļā mēs izpētīsim cita veida tēmas, tas ir, tās, kuras parasti tiek apspriestas, apmeklējot ģimenes ar bērniem un pusaudžiem, kas piedalās institūta organizētajās izglītības programmās. Kā jau norādīts, nodarbību pasniegšana bērniem un pusaudžu grupas vadīšana kā animatoram ir kalpošanas darbi, kas būs aplūkoti turpmākajosursos, attiecīgi 3. un 5. grāmatā. Jūs varat pārzināt, bet varat arī nepārzināt attiecīgās divas programmas atkarībā no tā, vai pats tajās piedalījāties agrāk.

Vispirms apskatīsim saturu, kas bieži kalpo par pamatu regulārām sarunām ar pusaudžu ģimenēm. Mēs iedomāsimies, ka ir pagājis jau kāds laiks kopš mēs sekojām savam stāstam un ka Beatrisa tagad apgūst 2. grāmatu. Alehandra jautā savai draudzenei, vai viņa vēlētos Alehandru pavadīt, kad viņa apmeklēs vairāku pusaudžu ģimenes, kuras gatavojas ar viņas palīdzību izveidot grupu. Viņa ar prieku pieņem uzaicinājumu.

Alehandra paskaidro Beatrisai, ko viņa ir iecerējusi: “Mēs sāksim katru apmeklējumu iepazīstinot vecākus ar programmu, kurai viņu dēls vai meita ir izrādījusi interesi pievienoties, un minot, ka tā ir daļa no kopienas veidošanas procesa, kas tiek īstenots apkaimē. Pēc tam mēs kopā ar viņiem izpētīsim dažus programmas galvenos jēdzienus un idejas. Šī būs pirmā no apmeklējumu sērijām, un mēs ceram, ka, laika gaitā ritot sarunai, ģimene ne tikai aktīvi atbalstīs grupu dažādos veidos, bet arī kļūs par pusaudžu garīgo spēku stiprināšanas programmas dedzīgiem atbalstītājiem kopienā.”

Alehandra un Beatrisa turpina apspriest dažus jautājumus, kurus viņas plāno skatīt ar katru ģimeni. Viņas nolemj pierakstīt visas idejas, kuras uzskata par svarīgām, zinot, ka pirmajā apmeklējumā iztirzās tikai dažas, bet pārējām pievērsīsies turpmākajās sarunās. Šie ir viņu uzskaitītie punkti par pusaudžu potenciālu:

- Vecums no divpadsmit līdz piecpadsmit gadiem ir izšķirošs posms cilvēka dzīvē – tas ir pārejas posms no bērnības uz briedumu.
- Mēs parasti saucam jaunus cilvēkus šajā vecumā par “pusaudžiem”. Viņi vairs nav bērni, bet nav arī vēl jaunības pilnbriedā.
- Diemžēl pastāv kļūdains, tomēr plaši izplatīts pusaudža tēls: impulsīvs, dumpīgs, egocentrisks un pakļauts pastāvīgām krīzēm. Mēs tomēr viņus redzam citā gaismā. Ir taisnība, ka šajā īsajā dzīves periodā mēs visi piedzīvojam straujas izmaiņas gan fiziski, gan emocionāli, gan garīgi. Un ir arī taisnība, ka tālab mēs varam izrādīt zināmu dumpīgumu. Bet patiesībā šis vecums ir daudzsološs un ar lielu potenciālu.
- Ne tik sen mēs paši bijām pusaudži un atceramies, kā šīs pārmaiņas mūs ietekmēja. Dažreiz mēs bijām drosmīgi un reizēm bikli. Dažreiz mēs bijām diezgan sabiedriski un citreiz ļoti kautrīgi. Mēs bieži paudām vēlmi, lai mūs liek mierā, bet tajā pašā laikā gaidījām no citiem uzmanību. Mēs vēlējāmies saprast,

kādas lietas mums padodas un kādi ir mūsu talanti un spējas. Un mums bija ļoti svarīgi, kā mūs redzēja citi cilvēki un ko viņi domāja par mūsu idejām.

- Ir svarīgi saprast, ka šāda veida uzvedība ir tikai īslaicīga. Cilvēka dzīvē tieši šajos gados atsevišķas prāta spējas strauji attīstās. Mēs sākam meklēt atbildes uz būtiskiem eksistences jautājumiem. Mēs analizējam apkārt notiekošo un apšaubām daudz ko no mums mācītā. Un mēs vairs negribam automātiski sekot tam, ko mums saka pieaugušie, it īpaši, ja redzam pretrunas starp viņu vārdiem un rīcību.
- Lai jauniešiem palīdzētu auglīgi pielietot viņu topošās spējas, ir būtiski pārstāt izturēties pret viņiem kā pret bērniem. Lūk, kā ‘Abdu’l-Bahá raksturo šo periodu:

Pēc kāda laika sākas viņa jaunības dienas, kad viņa līdzšinējos apstākļus un vajadzības nomaina jaunas prasības, kas piemērojamas viņa sasniegtajai jaunajai attīstības pakāpei. Paplašinās un padziļinās viņa novērošanas spējas, tiek asinātas un atmodinātas viņa intelektuālās spējas, bērības ierobežojumi un vide vairs neiegrožo viņa enerģiju un sasniegumus. ³⁵

- Bahāju ticības pārvaldes institūcija Vispasaules Taisnīguma Nams par pieeju, kuru esam izvēlējuši, strādājot ar pusaudžiem, saka šādi:

Kamēr pasaulē ir tendence šo vecuma grupu atainot kā problemātisku, pazudušu juceklīgu fizisku un emocionālu pārmaiņu krustugunīs, neatsaucīgu un egocentrisku, bahāju kopiena – savā valodas lietojumā un izraudzītajā pieejā – izlēmīgi virzās pretējā virzienā, gluži pretēji, saskatot pusaudžos altruismu, izteiktu taisnīguma izjūtu, degsmi mācīties par Visumu un vēlmi piedalīties labākas pasaules veidošanā. ³⁶

Pēc tam Alehandra un Beatrisa pievērš uzmanību pašai garīgo spēku stiprināšanas programmai un mēģina noteikt dažas tās iezīmes:

- Pusaudži vecumā no 12 līdz 15 gadiem alkst piederēt draugu grupai, ar kuriem viņi var dalīties savās domās, strādāt pie projektiem, sportot utt. Tādēļ programma ir veidota, balstoties uz “pusaudžu grupas” koncepciju. Katru grupu vada “animators”, bieži vien gados vecāks jauniešs, kurš kā biedru paties draugs palīdz viņiem attīstīt viņu spējas.
- Grupas tiek regulāri. Savās sanāksmēs pusaudži mācās pētīt jēdzienus un izteikt idejas, nebaidoties no cenzūras vai izsmiekla. Viņus mudina ieklausīties, runāt, pārdomāt, analizēt, pieņemt lēmumus un tos īstenot.

- Mēs dzīvojam laikā, kad ļoti daudzi negatīvi spēki ietekmē pusaudžu domāšanu un izturēšanos. Animatori palīdz viņiem cīnīties pret šiem spēkiem – ne tikai sevīs pasargāšanā no sabiedrības morālā sabrukuma, bet arī lai strādātu pasaules labā.
- Programma cenšas kopt spēkus, kas piemīt cilvēka dvēselei, spēkus, kas pusaudža gados sāk izpausties arvien lielākā mērā. Īpaši svarīgas ir domāšanas un izteiksmes spējas. Jauniem cilvēkiem ir jāattīsta valoda, kas nepieciešama, lai izteiktu dziļas idejas par pasauli un formulētu, kādas pārmaiņās viņi vēlas tajā ieraudzīt.
- Pusaudži vēlas pārdomāt mērķtiecīgai dzīvei nepieciešamu jēdzienu nozīmi. Laime, cerība un izcilība ir daži piemēri. Diemžēl cilvēki mēdz par šīm idejām runāt virspusēji. Padziļināta izpratne par šādiem jēdzieniem, apzinoties to izpaušmi ikdienas dzīvē, var palīdzēt jaunajiem prātiem veidot stabilu morālo struktūru un turēties pretī sabiedrības negatīvajiem spēkiem.
- Jēdzienu izpratne ir būtiska intelektuālajai attīstībai. Pusaudži dažkārt var saskarties ar grūtībām skolā, jo tiek sagaidīts, ka viņi iemācīsies daudz informācijas par dažādiem priekšmetiem, nesaņemot pietiekamu palīdzību pamatjēdzienu izprašanā. Programma motivē viņus dziļi domāt par idejām – morālām, matemātiskām, zinātniskām un tā tālāk – , un tas vienmēr uzlabo viņu sniegumu skolā.
- Pusaudžiem ir spēcīga vēlme izprast lietu būtību. Viņi vēlas izprast apkārt notiekošā cēloņus. Lai gūtu panākumus, viņiem jāspēj redzēt ne tikai ar fiziskām, bet arī ar gara acīm. Svarīgs programmas mērķis ir garīgās uztveres uzlabošana: spēja atpazīt garīgos spēkus un noteikt garīgos principus situācijās, ar kurām sastopaties.
- Programma sasniedz dažādus mērķus – morāles, garīgās uztveres un izteiksmes spēku attīstību – ar tekstu sērijas palīdzību. Teksti sastāv no vienkāršiem stāstiem par jauniešu dzīvi dažādās pasaules malās. Papildus šo tekstu kopīgai studēšanai, to satura apspriešanai un nepieciešamo vingrinājumu izpildei, pusaudži piedalās sporta nodarbībās un mācās par mākslu un amatniecību.
- Ar animatoru palīdzību grupas arī izstrādā un veic virkni kalpošanas projektu, kas ir galvenā programmas sastāvdaļa. Izmantojot šos projektus, pusaudži mācās domāt par kopienu un tās vajadzībām, apspriesties un sadarboties savā starpā un ar citiem kopienas locekļiem.
- Priekšmeti, uz kuriem attiecas teksti, ir dažādi; katrs koncentrējas uz atsevišķu pusaudžu garīgo spēku stiprināšanai būtisku tēmu. Pirmajā tekstā, piemēram, tiek aplūkota “apliecinājuma” tēma – par to, ka Dievs sūta apliecinājumu mūsu pūliņiem sasniegt cēlus mērķus. Cita teksta temats ir “cerība” – par to, kā mums ir jācenšas raudzīties nākotnē ar cerību pat visgrūtākajos laikos. Cits teksts

analizē “izcilības” jēdzienu. Vēl viena stāsta tēma ir “prieks”, savukārt cita pārdomu objekts ir “vārda spēks”. Kāds no tekstiem, kas attiecas uz matemātiskiem jēdzieniem, pēta sakārtota prāta paradumus. Uz dabaszinātņu jomu attiecas teksts, kas koncentrējas uz rūpēm par cilvēka fizisko, garīgo un dvēseles veselību. Ir vēl apmēram divpadsmit tēmu, kuras trīs gadu laikā apgūst pusaudži.

Alehandra un Beatrisa plāno ņemt līdzi pāris tekstu, ja gadījumā vecāki vēlēsies tos apskatīt. Ja neesat labi iepazīnušies ar tekstiem, jums var būt noderīgi veltīt laiku, lai izlasītu pēc iespējas vairāk šo stāstu – tas ļaus jums labāk sekot daudzveidīgajām sarunām, kas norisinās kopienā. Tikmēr jūs tiek aicināti pilnībā pārrunāt ar citiem savas mācību grupas dalībniekiem iepriekš izklāstītās idejas, kuras pamatīgāk aplūkotas 5. grāmatā. Ja pēc šīs grāmatas izpētīšanas jūs nolemsiet darboties kā pusaudžu grupas animators, jūs sistemātiski apmeklēsiet tās locekļu ģimenes un kopā ar viņiem aplūkosiet šīs un daudzas līdzīgas idejas. Bet pat tagad, tāpat kā Beatrisa, jūs, iespējams, gribēsiet pavadīt kādu pieredzējušu draugu dažos jūsu kopienas pusaudžu ģimeņu apmeklējumos.

15. NODAĻA

Nākamajā dienā Alehandra un Beatrisa apmeklē trīs ģimenes, kuru pusaudži pievienosies jaunajai grupai, kas tiek veidota viņu apkaimē. Beatrisa priecējas, redzot, ar kādu aizrautību vecāki iesaistās sarunās par garīgo spēku stiprināšanas programmu. Līdz pēcpusdienas beigām viņa ir pārliecināta, ka vēlētos palīdzēt Alehandrai darbā ar pusaudžu grupu un, cerams, gada laikā iemācīties pati kalpot par jaunas grupas animatori. Viņa, protams, saprot, ka pa to laiku viņai ir jāpabeidz dažas institūta grāmatas. Bet viņa ir apņēmības pilna turpināt mācības tādā pašā vienmērīgā tempā, kāds viņa ir aizvedis līdz tagadējiem panākumiem.

Tā arī ir, ka ar pastāvīgu Alehandras palīdzību un iedrošinājumu Beatrisa virzās uz priekšu kalpošanas ceļā. Tagad vēlreiz atgriezīsimies pie viņas stāsta dažus mēnešus vēlāk, kad viņa gatavojas pabeigt 3. grāmatu. Viņas mācību pulciņa vadītāja ir lūgusi bērnu nodarbību skolotāju Maribelu uzaicināt Beatrisu un viņas pulciņa biedrus uz maiņām piedalīties jaunās bērnu grupas vecāku apmeklējumos kopā ar viņu. Beatrisa jūt, ka ir daudz iemācījusies, apgūdama 3. grāmatu. Un viņa no Alehandras vairākkārt pieminētā zina, ka grāmatā gūtās atskārsmes uzlabos arī viņas prasmi kalpošanā kā pusaudžu animatorei.

Kad viņi sanāk kopā, Maribela saka Beatrisai, ka viņas apciemots Emmas māti. “Viņa ir apburoša maza meitene, kurai patīk mācīties,” pavēsta Maribela. “Es jau vienreiz esmu apmeklējusi viņas vecākus un izskaidrojusi viņiem bahāju bērnu nodarbību būtību. Viņi ar prieku ļāva Emmai piedalīties. Viņas māte izrādīja interesi uzzināt vairāk par nodarbībām, un es apsolīju atgriezties un nedaudz pastāstīt par izglītības idejām, kuras ir pamatā mūsu mācāmajam materiālam. Īstenībā es pat esmu

veikusi dažas piezīmes. Ja vēlaties, mēs varam tās kopā izskatīt un pārrunāt.” Beatrisa tam piekrīt. Šeit ir piezīmes, ko viņi apspriež:

- Pirmkārt, es pastāstīšu Martinesas kundzei, cik ļoti priecājos, ka Emma ir mūsu grupā, un pieminēšu dažas no viņas brīnišķīgajām rakstura īpašībām.
- Šķiet, vislabāk būs, ja uzsāksim apspriedi, nolasot viņai šo Bahá’u’lláh Rakstu citātu:

Raugies uz cilvēku kā uz zemes dzīli, kas sevī slēpj nenovērtējamus dārgakmeņus! Tikai ar izglītību ir iespējams izgaismot šīs bagātības, lai visa cilvēce gūtu no tiem labumu. ³⁷

- Pēc tam es varu dalīties dažās pārdomās par to, cik ļoti šis apgalvojums ir iedvesmojis mani kā skolotāju. Es teikšu, ka manu sirdi pārņem prieks, kad vien skatos uz bērniem grupā un domāju, ka viņi ir kā raktuves, kas pilnas ar nenovērtējamiem dārgakmeņiem. Katram no viņiem ir potenciāls izpaust debesu īpašības. Katram no viņiem ir talanti, kurus var atklāt un attīstīt. Ikviens no viņiem var izaugt par vērtīgu sabiedrības locekli un dot savu ieguldījumu pasaules uzlabošanā.
- Tālāk man droši vien vajadzētu minēt dažus šo dārgakmeņu piemērus, kurus izglītībai ir jācenšas atklāt katrā bērņā. Es varētu pieminēt dažas prāta spējas, teiksim, atklāt dabas likumus, radīt skaistus mākslas darbus un izteikt cēlas domas. Es paskaidrošu, ka bērni var sākt attīstīt visas šīs spējas, kad viņi saņems pienācīgu izglītību. Bet, lai tas notiktu, viņiem agri jāiegūst noteiktas īpašības. Piemēram, viņiem jāiemācās fokusēt uzmanību, smagi strādāt, kad tas nepieciešams, un koncentrēties uz paveicamo darbu. Viņiem vajadzētu izaugt par cilvēkiem, kurus uztrauc citu labklājība un kuri vēlas kalpot sabiedrībai. Tāpēc ir svarīgi pievērsties viņu rakstura izkopšanai agrā jaunībā.
- Šīs būs īstais brīdis, kad lūgt Martinesas kundzi dalīties ar mums dažās idejās par to, par kādu cilvēku, viņasprāt, jāklūst viņas meitai. Kādas ir tās rakstura iezīmes, kuras, viņasprāt, ir nepieciešamas Emmai?
- Dažas no īpašībām, ko viņa nosauks, noteikti pieder garīgo īpašību kategorijai, kas ir nākamais temats, kuru es apskatīšu. Es teikšu, ka ikvienam cilvēkam vajadzētu piemist noteiktām īpašībām, kuras ir būtiskas cilvēka esamībai. Tās ir cilvēka dvēseles īpašības. Mēs tās attīstām, kad slīpējam savas sirds spoguļi, lai tas varētu atspoguļot Dieva īpašības. Mēs tās saucam par garīgajām īpašībām, un nodarbības, kuras mēs mācām 1. līmeņa nodarbībā, galvenokārt ir vērstas uz šīm īpašībām.
- Es domāju, ka es turpināšu tālāk un uzskaitīšu dažas garīgās īpašības, kas aplūkotas 3. grāmatas 1. līmeņa nodarbībās, un dalīšos ar viņu attiecīgajos

citātos. Es paskaidrošu, ka Emma iegaumēs šos citātus un ka viņa varētu lūgt meitai noskaitīt gan tos, gan arī lūgšanas, kuras viņa iemācīsies:

– Mīlestība

Tu, draugs! Savas sirds dārzā nedēsti neko citu kā mīlestības rozi... ³⁸

– Taisnīgums

Ejiet taisnīguma ceļu, jo tas, patiesi, ir taisnais ceļš! ³⁹

– Patiesīgums

Patiesīgums ir visu cilvēcisko tikumu pamats. ⁴⁰

– Prieks

Tu, cilvēka dēls! Priecājies no visas sirds, ka vari būt cienīgs satikt Mani un atstarot Manu daili. ⁴¹

Maribela un Beatrisa nolemj, ka ar šīm idejām pietiks vienam apmeklējumam. Drīz jūs paši pāriesiet pie 3. grāmatas apguves un jums būs iespēja pārdomāt dažus principus, kas piešķir aprises Ruhi institūta bērnu garīgās izglītības sešu gadu programmai. Ja pirms tam jums rodas iespēja apmeklēt dažus vecākus kopā ar bērnu nodarbību skolotāju, šeit izklāstītās idejas jums noderēs, un jums tās tagad derētu visas pēc kārtas apspriest savā mācību grupā.

16. NODAĻA

Iepriekš mēs lasījām šādus ‘Abdu’l-Bahá’ vārdus: “Jo stiprākas būs draudzības un solidaritātes saites cilvēku starpā, jo lielāki būs viņu radošās un praktiskās darbības sasniegumi.” Vispasaules Taisnīguma Nams mums saka, ka, apmeklējot mājas un uzaicinot citus cilvēkus ciemos savās mājās, mēs “veidojam garīgas radniecības saites, kas veicina kopības izjūtu”. Tāpēc mums nevajadzētu par zemu novērtēt šīs prakses ietekmi uz mūsu augošās kopienas kultūru.

Iepriekšējās nodaļās mēs esam apskatījuši vairākus atšķirīgus sarunu veidus, kas var norisināties, apmeklējot cits citu mājās. Ejot kalpošanas ceļu savā ciematā, pilsētā vai apkaimē mēs visi piedalīsimies aizvien izvērstākā sarunā par Bahá’u’lláh mācības pielietošanu mūsu individuālajā un kolektīvajā dzīvē. Dažreiz tas notiks oficiālu apmeklējumu sērijā, kas tiek organizēta, lai arvien vairāk cilvēku varētu padziļināt zināšanas par šo mācību. Daudzos citos gadījumos tiks apspriestas institūta izglītības programmas, to mērķi un saturs.

Uzaicinājumi iesaistīties kopienu veidošanas procesā tiks izteikti arvien vairākiem kaimiņiem un draugiem. Raugoties nākotnē, un uz kalpošanas ceļu, kas jums

vēl ir priekšā, jums jāpieliek visas pūles, lai labi iemācītos šajā daļā piedāvāto saturu, gūtu pieredzi sarunās par katru tēmu un, protams, jāturpina padziļināt savas zināšanas par Bahá'u'lláh mācību. Tādējādi jums būs nebeidzams prieks dalīties Dieva Vārdā ar citiem cilvēkiem.

Avotu saraksts

- 1 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi* (Rīga, 2020), arābu Nr. 4.
- 2 Bahá'u'lláh, *Bahājiešu lūgšanas* (Rēzekne, 2003), 137. lpp. (Pārskatīts tulkojums.)
- 3 *Bahá'u'lláh Domu vārpas* (Rīga, 1994), IV, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 4 Turpat, V, par. 2.
- 5 'Abdu'l-Bahá, *Bahājiešu lūgšanas*, 103. lpp. (Pārskatīts tulkojums.)
- 6 Turpat, 42.-43. lpp. (Pārskatīts tulkojums.)
- 7 Turpat, 43. lpp. (Pārskatīts tulkojums.)
- 8 From a talk given on 16 August 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), par. 23, p. 364.
- 9 'Abdu'l-Bahá, *Bahājiešu lūgšanas*, 68.-69. lpp. (Pārskatīts tulkojums.)
- 10 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, XLV, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 11 'Abdu'l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh: Selected Letters* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1991, 2012 printing), p. 139.
- 12 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, V, par. 5. (Pārskatīts tulkojums.)
- 13 From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
- 14 *'Abdu'l-Bahá Gudrība: No Parīzē teiktajām runām 1912.–1913. g.* (Rīga, 1994), Nr. 6.7-8. (Pārskatīts tulkojums.)
- 15 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXLVI, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 16 From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 4, p. 128.
- 17 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, persiešu Nr. 44.
- 18 Turpat, persiešu Nr. 66.
- 19 From a Tablet of 'Abdu'l-Bahá.
- 20 From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 25 September 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 2, pp. 478–79.
- 21 *'Abdu'l-Bahá rakstu izlase* (Rīga, 1995), Nr. 43.1. (Pārskatīts tulkojums.)

- 22 Turpat, 207.3. (Pārskatīts tulkojums.)
- 23 Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Meetings: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, and Shoghi Effendi*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1976, 1980 printing), p. 3.
- 24 Turpat.
- 25 *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), vol. 3, p. 631.
- 26 Bahá'u'lláh, in *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2013 printing), par. 57, p. 41.
- 27 *'Abdu'l-Bahá rakstu izlase*, Nr. 48.1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 28 From a letter dated 27 August 1989, published in *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010), no. 69.2, pp. 132–33.
- 29 Ibid., no. 69.9–10, p. 135.
- 30 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, persiešu Nr. 82.
- 31 Turpat, persiešu Nr. 80.
- 32 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2016 printing), par. 46, p. 33.
- 33 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, persiešu Nr. 49.
- 34 Shoghi Effendi, cited in *Bahá'í News*, no. 13 (September 1926), p. 1.
- 35 From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 17 November 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, par. 3, p. 617.
- 36 From a message dated 21 April 2010, published in *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), no. 14.16, p. 82.
- 37 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXXII, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 38 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, persiešu Nr. 3.
- 39 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXVIII, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 40 'Abdu'l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 40, p. 39.
- 41 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, arābu Nr. 36.